

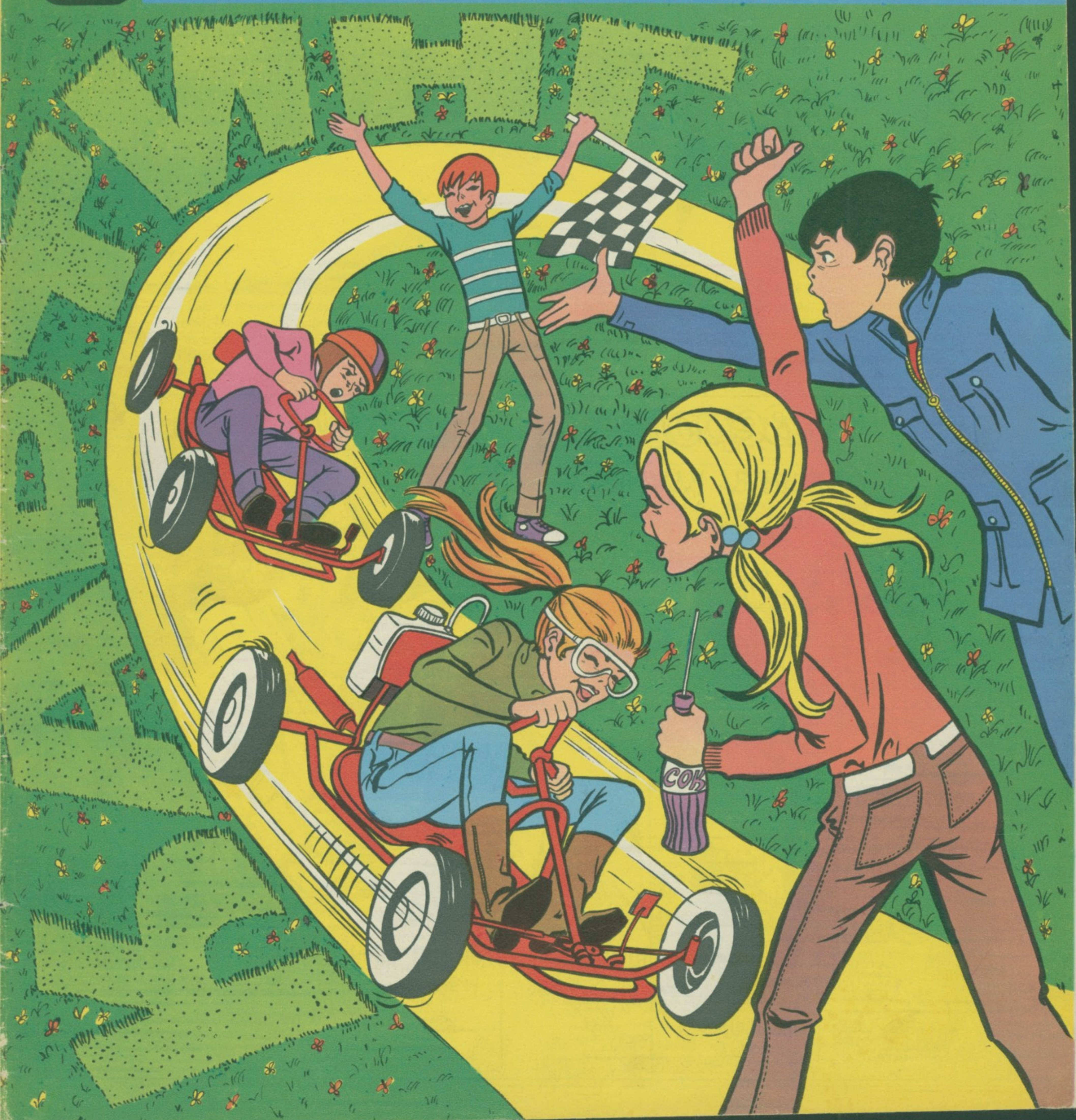
ПОЛТИКИН ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
925
19. IX 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ЗВУЧНА ФРИЗУРА. — Александра, једна од најпопуларнијих певачица у Немачкој, појавила се недавно на једном концерту с фризуром која јој је заменила музичку пратњу. „Увојци“ њене перике били су од танких металних листова који при сваком покрету главе — звоне.

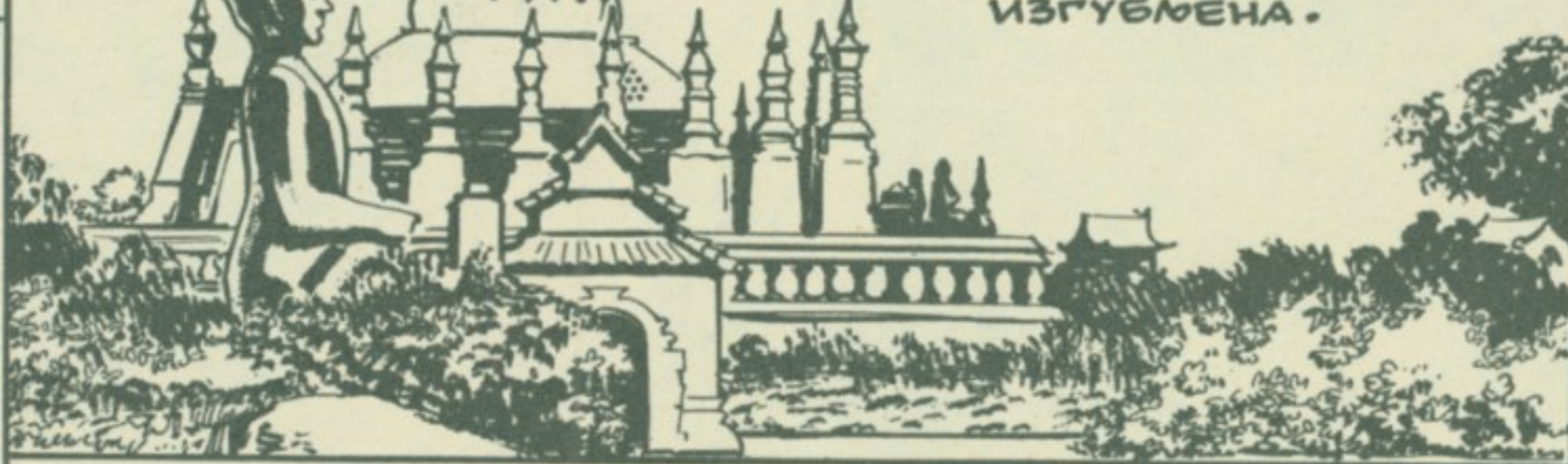
ПЕРНАТА БРАЋА. — Морис и Бери Гиб, браћа и чланови у свету познатог енглеског инструментално-вокалног ансамбла Би-Циз, снимали су за Британску телевизију шоу под називом „Замак од краставаца“. Снимање је било јавно и публика се толико одушевила да су певачи неке тачке морали да понове неколико пута и добро се озноје тако да су једва чekali да се ослободе перја и кљунова. У емисији се појављује и позната звезда Семи Дејвис.

Ripley

Вероватни или не!

ХРАМ ЗА ВЛАС КОСЕ

ХРАМ ТАТ ЛУАНГ У БЛИЗИНИ ВИЈЕНТИЈАНА ЗАГРАЂЕН ЈЕ ДА БИ СЕ У њЕМУ ЧУВАЛА ЈЕАНА ВЛАС С БУДИНЕ ГЛАВЕ — АЛИ ПРЕ НО ШТО ЈЕ ЗАВРШЕН ВЛАС ЈЕ БИЛА ИЗГУБЉЕНА.

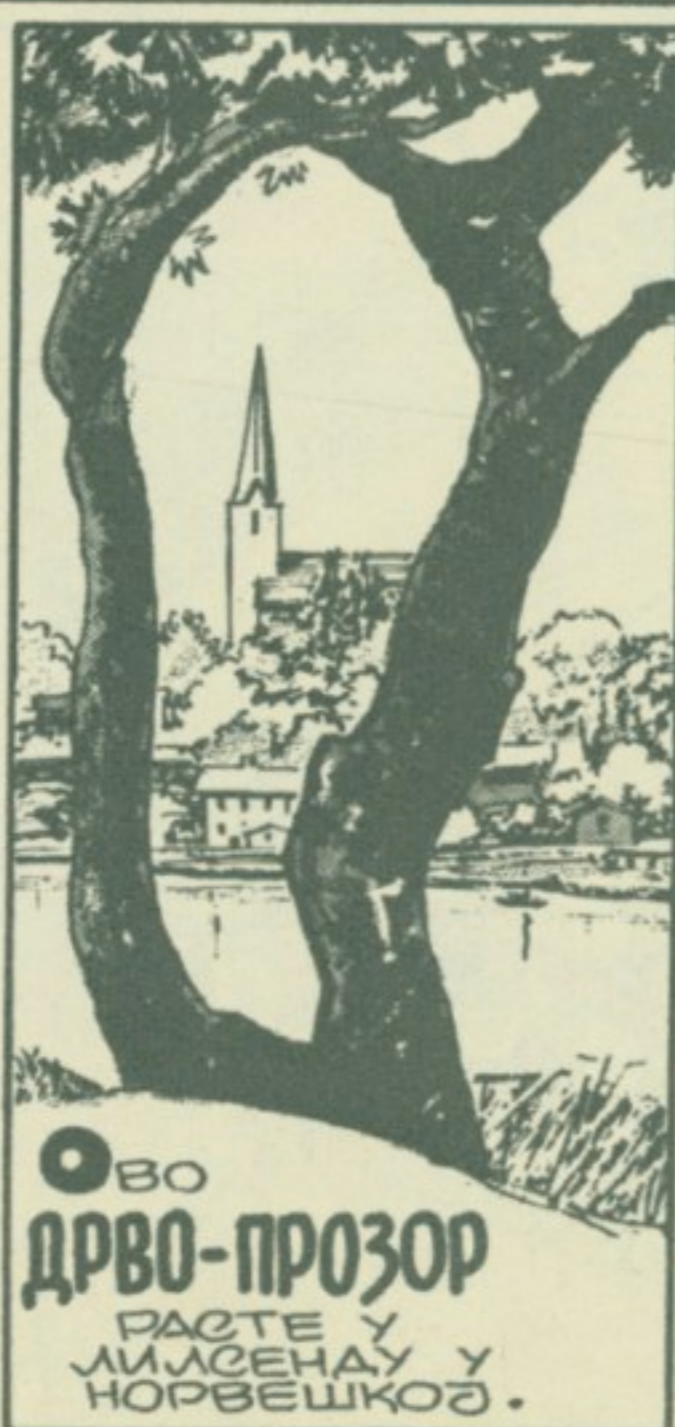
КОЛИБРИ

ДОК ЛЕБАИ У ВАЗДУХУ ТРОШИ НА ГРАМ ТЕЖИНЕ ИСТУ КОЛИЧИНУ ЕНЕРГИЈЕ КАО ХЕЛИКОПТЕР.

ЋЕС

ШТО ГА ЈЕ СУЛТАН АБАУЛ ХАМИД ПОКЛОНИО СВОМ ПИСАРУ ДА БИ ГА НАУЧИО ШТЕДЊИ, БИО ЈЕ НАЦИЊЕН ОД ЦРВЕНОГ ВОСКА КОЈИ ЈЕ СУЛТАН САСТРУГАО СА ЗВАНИЧНИХ ДОКУМЕНАТА!

ОВО ДРВО-ПРОЗОР

РАСТЕ У ЛИДСЕНАУ У НОРВЕШКОЈ.

ЈЕАНА ВРЕТА ОРХИДЕЈА

У НОВОМ ЈУЖНОМ ВЕЛСУ (АУСТРАЛИЈА) ИЗГЛЕДАЈУ КАО ЛИЛМЕ ПАТКЕ У ЛЕТУ.

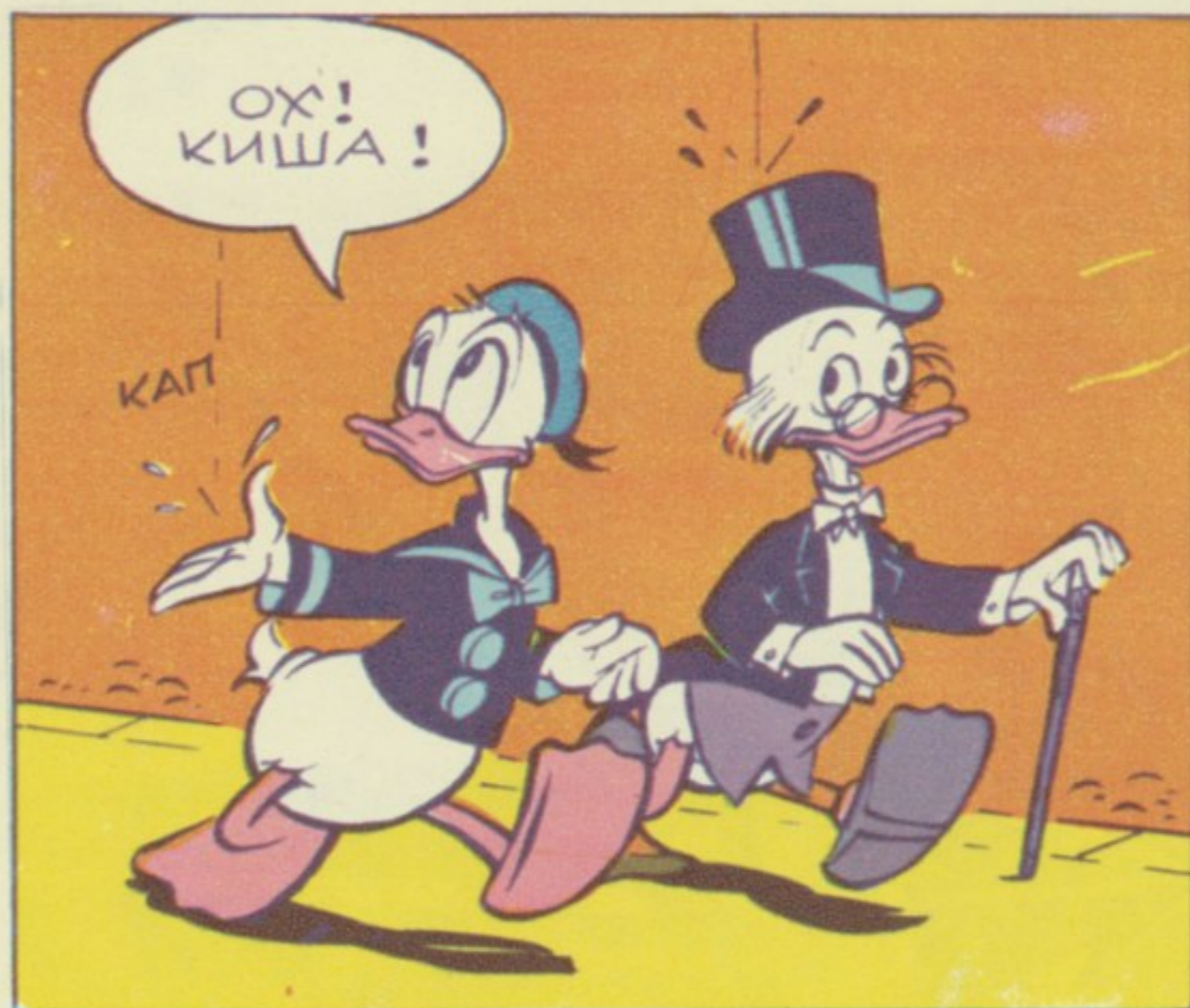
КОНЦЕРТ КОЈИ ЈЕ СПАСАО 175.000 ЖИВОТА!

ШАХ КУЛИ, ПОЗВАН ДА ЗАБАВЉА ТУРСКОГ СУЛТАНА МУРАТА IV КОЈИ ЈЕ НАРЕДИО ДА СЕ ПОГУБЕ СВИ СТАНОВНИЦИ ОСВОЈЕНОГ БАГАДАДА, СВИРАО ЈЕ ТОЛИКО ПОТРЕСНО ДА ЈЕ СУРОВИ ОСВАЈАЧ БРИЗНОУ У ПЛАЧ И ПОНУДИО СВИРАЧУ ДА БИРА НАГРАДУ. ШАХ КУЛИ ЈЕ ЗАТРАЖИО — И ДОБИО — МИЛОСТ ЗА СВИХ 175.000 СВОЈИХ СУГРАЂАНА. (1638)

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

ЛЕТ ЗА 25.000.

Године 1919. Рајмонд Ортејг, власник неколико хотела у Њујорку, понудио је 25.000 долара ономе ко први прелети без спуштања пут од Њујорка до Париза дуг око 5800 километара. Међутим, тек почетком 1927. почели су многи славни пилоти с обе стране Атлантика да се спремају на овај подухват. Готово у последњи час, стигао је у Њујорк као такмичар и извесни Чарлс Линдберг.

Удес за удесом

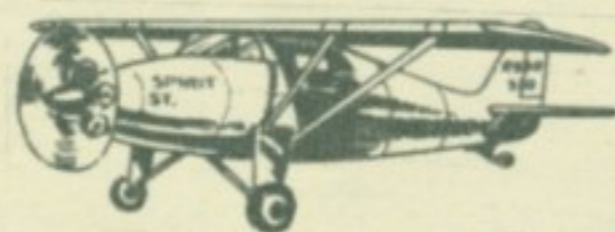
Имао је 25 година, радио је као пилот поштанске авијације и био резервни капетан ратне авијације. Године 1926. пажљиво је израдио план за авион, мотор, лет и трошкове преласка Атлантика. Али, имао је свега 2000 долара а било му је потребно око 15.000. Тек у по-

следњем тренутку, пред Нову годину, група пословних људи из града Сент Луиса дала је наопходан новац.

Градња авиона започела је 28. фебруара. Као и други такмичари који су се припремали да полете у пролеће, и Линдберг је морао да пријави апарат у року од 60 дана. Само захваљујући натчовечанским напорима свих сарадника, он и његови помоћници успели су да заврше авион 12. маја 1927. Те исте недеље нестали су у мору велики авијатичари из Француске Нунгесер и Коли, док су Берд са три члана посаде и пар Чамберлин и Левин били спремни да узлете из Њујорка. Удеси, често и смртни, смањили су број учесника.

Читаве недеље време је било лоше. Али, кишне вечери 19. маја, док су Линдберг и његови помоћници одлазили на вечеру, метеоролози су најавили наглу промену времена набоље. Последњих 13 часова пред лет Линдберг није имао ни тренутка времена за одмор: набавио је пет сендвича, пет

литара воде, пасош и неколико писама са препорукама. Најзад је авион „Спирит оф Сент Луис“ (Дух Сент Луиса) био довучен до поља Рузвелт, које је имало најдужу писту за узлетање. Када се у 7.45 часова следећег јутра Линдберг попео на пилотско место, није спавао већ 24 часа. Због тога ће у току лета често зажалити.

Узлетео је!

Док је слушао брујање мотора, његово лице није откривало да сад почиње најопаснији део читавог лета: узлетање. Управо су на неуспешном узлетању испали из битке такмичари Фонк, Дејвис и Вустер. Никад додат мотор тако мале снаге није подигао толику тежину.

А Линдберг је још морао да узлети са лаким ветром у реп и то с терена раскваше-

ног кишом. На ивици поља назирале су се телефонске жице, дрвеће и друге препреке.

Линдберг је дао најјачи гас и људи из комисије која је требало да одобри узлетање начуљили су уши. Мотор је каснио за 40 обртаја. Али, за овако влажан дан, рекли су, функционише нормално. Линдберг им је захвалио и дао знак механичарима:

— Склоните пањеве испод точкова!

Ватрогасци су спремни чekali на крају писте. Сви присутни били су узбуђени, забринуте. Сећали су се пламена који је месец дана раније прогутао Вустера и Дејвиса. Сви су изненада осетили жељу да зауставе младича. Али, било је прекасно. Точкови су почели да се окрећу.

Пет, десет, петнаест секунди, а реп авиона се још вуче по блату. Дуж писте, неколико пилота који присуствују поласку, машу рукама, као да хоће да гурну авион: Дигни реп! Повуци ручицу до краја! ... Дваде-

сет пет секунди, тридесет... линија сигурности сад је већ пређена, прекасно је да се угаси мотор... Сада! Наилази део писте без блата, нагло повећање брзине... скок, још један, па још један дужи скок, узвик одушевљења из гомиле... Узлетео је!

Авион се пење мало помало, пролази изнад ватрогасних кола. Само три метра изнад једног трактора, шест изнад телефонских жица. Надлеће дрвеће и окреће око брега.

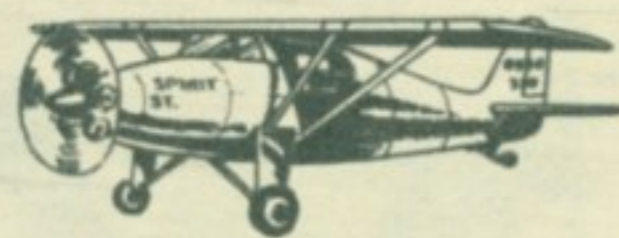
Линдберг је ове прве страшне тренутке описао кратко: „Око 7.40 упалио се мотор и у 7.52 узлетео сам према Паризу“.

Вече се спустило пре него што су милиони људи добили прву добру вест о судбини младог пилота. У 19.15 јављено је редиотелеграфом из Нове земље да је „Спирит оф Сент Луис“ прелетео Сент Џон у предвиђено време, држећи се планираног курса. На Јенки стадиону у Њујорку, где се одржавао меч између боксе-

ВАТРОГАСЦИ СУ СПРЕМНИ ЧЕКАЛИ НА КРАЈУ ПИСТЕ. СВИ ПРИСУТНИ БИЛИ СУ УЗБУЂЕНИ И ЗАБРИНУТИ. ЖЕЛЕЛИ СУ ДА ЗАУСТАВЕ МЛАДИЋА, АЛИ БИЛО ЈЕ ПРЕКАСНО

дио-пријемнику откривајући му тајну онога што се испречило пред њим? Шта да ради? Да иде напред? Да покуша други пут?

Али док су облаци летели према њему, Линдберг је већ донсо одлуку. Бацио је поглед на инструменте, дубоко удахнуо и — кренуо право у ураган. Апарат је поскакивао у мрачном паклу, ношен јаким ветром. Али долазило је још горе, лед, најгори непријатељ пилота. Апарат се карактеристично затресао. Мање пажљив пилот би ризиковао и наставио: али Линдберг не. „Био сам присиљен да скренем и одмах изиђем из тих облака и да после облећем све облаке које нисам могао да надлетим.“

Фатаморгана

На жалост свако скретање продужавало је пут, трошио се бензин а и снага.

галеб, авион је полетео према мору и дошао до око тридесетак метара од узбурканог сивкастог прострства: најзад нешто опипљиво после безобличног небеског прострства! Бела пена таласа! Линдберг је задрхтао од радости јер су таласи долазили са северозапада. Дакле, ветар у крму. Тада је, изгледа, загризао сендвич, једини који је појео за све време лета.

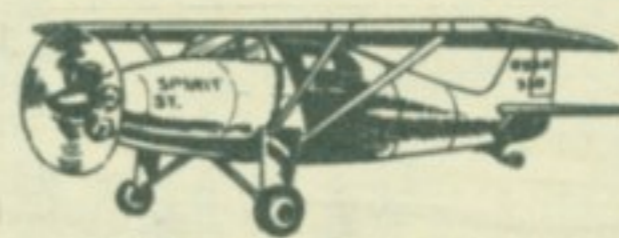
Али, као да хоће да му загорча ову радост, завеса облака се затворила и он је био присиљен на још два часа лета наслепо.

Линдберг није могао да зна да цео свет прича о њему и његовом авиону и да људи заустављају дах да би чули спикере који су, прекидајући редовне радио-програме, објављивали увек исто: „Још нема вести“.

Касно поподне појавили су се нови разлози за стрепњу. Напустио је Њујорк пре 27 часова. Сад би, ако се држао правог курса, требало већ да угледа копно. Тада је почела фатаморгана. „Угледао сам обалу са пла-

Али, рибар га је гледао као скамењен. Линдберг је поново полетео.

Копно! Чак и данас, кад се угледа са великог линијског авиона, тај први делић копна делује тако умирујуће после непрегледног морског прострства. Док се обалска линија продужавала и сунце на заласку купало залив Дингл, уморно пилото во срце хтело је да пукне од радости. Валесија! Југозападни врх Ирске! Био је тачно на утврђеном курсу.

На рукама одушевљене ГОМИЛЕ

Преостало му је још пет часова лета. Сад већ ни сан није био важан. Високо изнад Ирске, па изнад Енглеске, преко Ламанша у тихом и ведром сумраку било је дивно. У мраку, угледао је рефлекторе париског аеродрома Ле Бурже, који је до тада употребљаван за линију Лондон—Париз.

Париз! Чарлс Аугустус Линдберг из Сент Луиса у Мисурију, Сједињене Америчке Државе, стигао је најзад из Њујорка у Париз, облетео Ајфелову кулу, после 5800 километара и 33 и по часа лета. Док се у спирали спуштао на Бурже, запањено га је густ саобраћај и велики број људи око аеродрома. Сви су гледали увис.

Док је авион рулао травнатом стазом, људи су му трчали у сусрет и из хиљада грла заорио се заглашујући узвик. Линдберг је угасио мотор да пропелер не би неког убио. Извукли су га из авиона, понели на рукама. Тек после пола сата колеге, француски пилоти успели су да га отму од гомили и спасу.

Кренули су телеграми на све стране света. У целим САД прекинути су радио програми и филмске представе. Људи из фабрике Рајан који су конструисали апарат, промукли су и оглувели од радосне вике. „Њујорк Тајмс“ посветио је читавих шест страна Линдбергу и на свакој је био велики наслов: ЛИНДБЕРГ ЈЕ ПОБЕДИО.

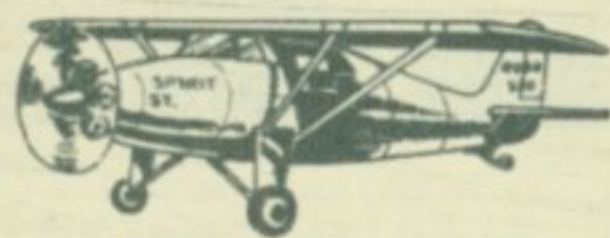
У тренутку повратка у доловину, на крстарици коју му је послао председник САД, већ је примио понуде филмских кућа и рекламних агенција у вредности од преко 2 и по милиона долара. Одбио је све сем награде Ортејг и надокнаде, тешко зарађене, за овај подухват. Учинио је тај лет за напредак авијације и није промашио циљ. Нестали су многи страхови и предрасуде против лета и развила се цивилна авијација. Те године се служба авионске поште повећала за 300 посто.

Следећих година Линдберг је упознао тренутке среће и трагедије, имао правилна или погрешна мишљења, био у праву или не. Али ништа није могло да помрачи сјај највећег часа његовог живота.

Ц. И.

ДОЛАРА

ра тешке категорије Малонија и Шаркија, 40.000 гледалаца устало је на ноге чувши вест и помолило се за Линдберга.

Да ли да се врати?

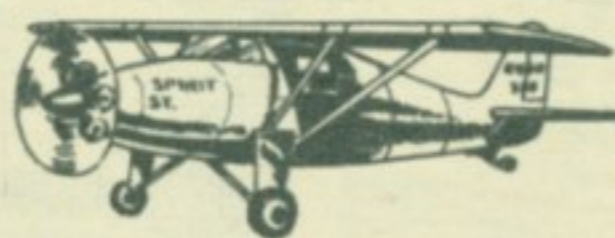
А далеко, над мрачним морем, усамљени летач скупљао је снаге за велико искушење. Завеса магле стално се дизала и обавијала му крила. Покушавао је да подигне апарат. Али и магла се пела с њим. Управо у тренутку кад је успео да је надвиси, маса олујних облака препречила му је пут. Шта је у тим облацима? Лед? Снег? Муње? И колико ће то трајати? Десет, сто километара? Колико би му само у том тренутку вредео један пријатељски глас у ра-

Линдбергов успех да се и поред оволиких скретања држи курса касније је назван ремек-делом навигаторске уметности.

Први пријатељски миг дала му је зора која му је долазила у сусрет из Старог света. Отприлике на пола пута, после 18 часова лета, појавило се сунце, отоплило је. Није више било потребе да скреће и мења курс. Али, обузимао га је сан. Да би га савладао, Линдберг је прегледао инструменте, проверио курс. Почео је да трља утрнуте ноге, дижући их са педала за управљање, али апарат је одмах скренуо с правца. Онда је почео да окреће главу десно и лево, шамарао се без милости, чинио све да би остао будан. Онако сањивом, грубо платно којим је била обложена кабина личило му је на облаке.

Сунце је било прилично високо кад су почели да се појављују прве пукотине у завеси облака испод њега. После неколико минута доле се, кроз једну већу пукотину, појавио делић мора. Као

нинама, дрвећем, и све се то савршено оцртавало на хоризонту“. Земља је позивала уморног морнара из свих правца сем из оног правог. већ дан и две ноћи како није спавао. Касније је причао да му је живот спасло то што на прозорчићима није било стакла, која је он скинуо да би побољшао видљивост. Свеж морски ветар снажио га је.

Најзад, копно!

Изненада, нешто јужније од свога курса, угледао је групу мрља. Није више веровао својим уморним очима. Још једна фатаморгана? Спустио се ниско. Рибарски бродови! Земља је, дакле, била близу. Линдберг је обишао један од бродова и утишао моторе на минимум:

У ком правцу је Ирска? — викнуо је.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ

8 ЛЕКЦИЈА ИЗ ФУДБАЛА

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

БИТКА У ЦРНОЈ ШУМИ

ДОК СУ ВУКОЈЕ, ДИМА И ДИКАН ПРЕМИШЉАЛИ ШТА ЋЕ И КАКО ЋЕ, АВАРИ СУ СЕ НАЈЗАД ДОСЕТИЛИ КУДА СУ ОВИ ПОБЕГЛИ...

БАШ САМ ШИЗНУО!
КАКО СЕ НИСАМ СЕ-
ТИО... БРЗО СЕЦИТЕ
СТАБЛА ПА ЗА ЊИМА
ПРЕКО ЈЕЗЕРА!

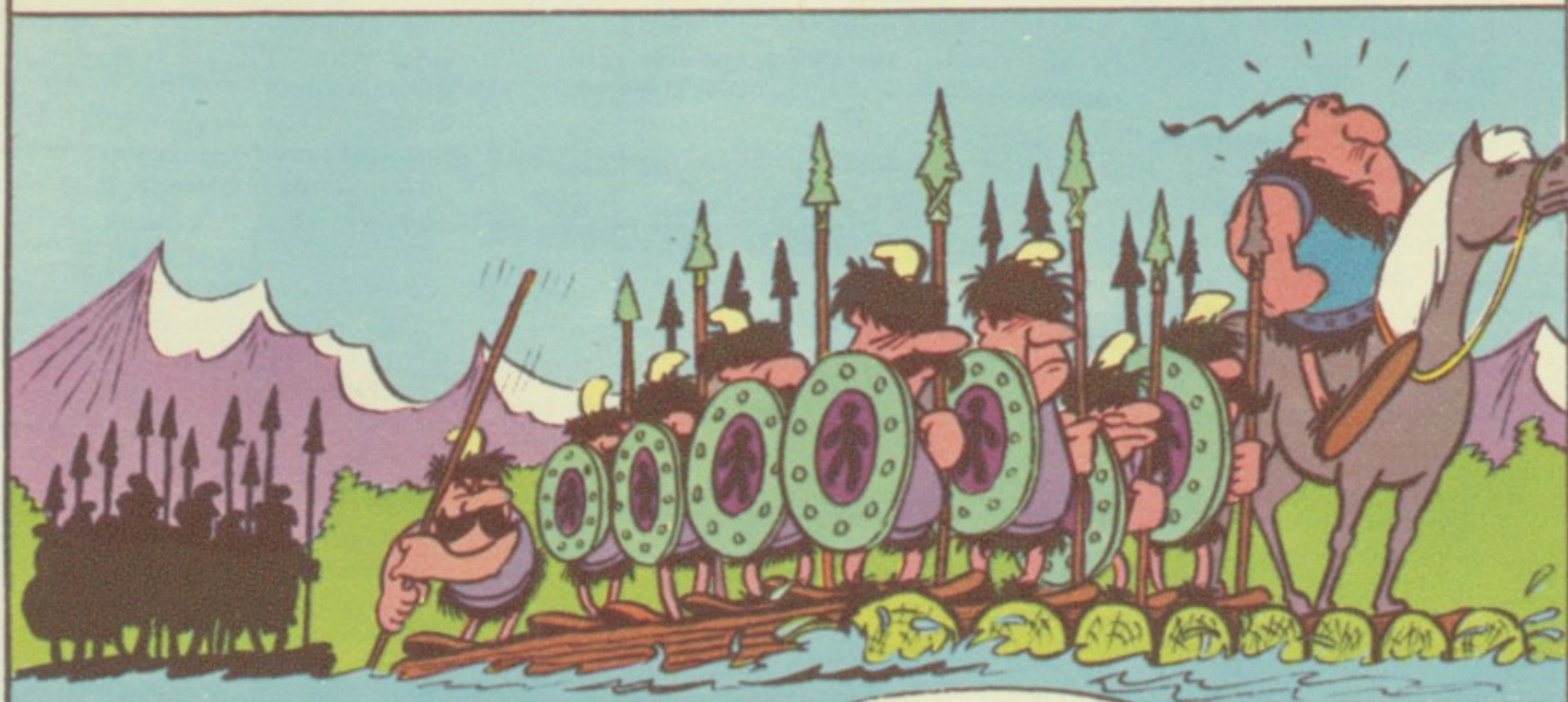

СИЛНА ВОЈСКА АВАРА КРЕНУЛА ЈЕ НА СПЛАВО-
ВИМА ПРЕКО ЈЕЗЕРА...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ШТА ТО
УРАДИ?

САМО СИ ГА
РАНИО! ВИЗАН-
ТИНЦИ ЋЕ КРЕ-
НУТИ НА НАС!

ЗАПОВЕДНИЧЕ ИРАК-
ЛИЈЕ! НЕПРИЈАТЕЉ
ЈЕ НА ОБАЛИ
ЈЕЗЕРА!

ИЗДАХ-
НУО ЈЕ!

ТРУБЛЧИ,
СВИРАЈТЕ
ЈУРИШ! ОКЛОП-
НИЦИ НА-
ПРЕА!

ПРЕКО ЈЕЗЕРА
ПРЕЛАЗЕ НА СТО-
ТИНЕ АВАРА НА
ЧЕЛУ СА
АЛА-КАНОМ!

ХА! ПА ТО ЈЕ
НАШ НАЈБОЉИ
ВАЗАЛ И ВЕРАЊ
БРАНИЛАЦ ГРАНИЦА
ВИЗАНТИЈЕ ОД
СЛОВЕНА! ЗАУСТА-
ВИТЕ НАШУ ВОЈСКУ И
ВИДИТЕ СА КАНОМ
О ЧЕМУ СЕ
РАДИ!

ВИЗАНТИН-
ЦИ СУ СТАЛИ!
ШАЉУ ПРЕГО-
ВАРАЦЕ!

РИМА, А НЕ НА-
МА! ТО ЈЕ
СИГУРНО!

АЛИ ИХ
ШАЉУ
СВОЈИМ
ПРИЈАТЕ-
ЉИМА АВА-
МА!

ХЕЈ! АВАРИ
СУ ВЕЋ НА
ПОЛОВИНИ
ЈЕЗЕ-
РА!

НЕКА СЕ СВИ
ГОТИ БРЗО
ПРЕРУШЕ У
АВАРЕ!

ШТА
НАМЕРА-
ВАШ?

ЗНАШ ОНО:
ДОК СЕ АВОЈЕ
СВАЂАЈУ,
ТРЕЋИ СЕ
КОРИ-
СТИ!

КАКО САМ ПОЧЕО

**Ниси за »Звезду«
— рекли су ми —
неталентован си и
мали. — Плакао
сам и молио, али
узалуд.**

Негде 1950. године прочитао сам у новинама да Црвена звезда, клуб који сам увек волео, тражи пионире и решио сам да и ја окушам срећу, пошто сам у дворишту Друге мушке гимназије која се налазила на месту где је сада нова зграда „Политике“, био најбољи у пикању лопте.

Док сам ишао према стадиону, смишљао сам како да их „прећем“ за године јер су тражили четрнаестогодишњаке, а ја сам имао нешто више од дванаест. А уз то, по расту сам изгледао још млађи. Али, било како било, тек ја сам храбро стигао до Слободана Ђосића, Јошке Такача и Беле Палфија који су примао моју групу. Одвели су ме заједно с осталима до „шутинг бокса“ где смо испробавали шут. Мени је немогуће било доћи до лопте, а ја сам је „волејом“ тако јако узвратио да сам му избио ваздух. Био сам одушевљен шутом и почео да скачем од радости.

Али, други нису мислили тако. После тренинга „По-

са“ и Аца економ рекли су ми: „Ниси за Звезду, неталентован си и мали“. Почео сам да их молим и да плачем, али узалуд. Био сам разочаран и нисам више хтео да видим лопту. Међутим, то је кратко трајало. Чим сам ушао у двориште „моје“ гимназије, опет сам заиграо, још боље, желећи да следећи пут покажем како нисам „неталентован“. Данас Слободан Ђосић каже да ме је одбио само зато што је фудбал био већи од мене.

Следеће године тренер пионира постао је Димитрије Милојевић, популарни чика Митке који је радио у „Политици“ и који је често са нама гледао како играм у гимназији и како „вртим“ друштво око себе. Лично ме је одвео на стадион. И поред тога плашио сам се поновног сусрета са људима из „Звезде“. Мислио сам: сигурно ће ме избацити.

На срећу, првих неколико тренинга прошло је добро, али је онда дошао неки човек из управе клуба и рекао како ја нисам за њих и да ме треба одстранити са тренинга и из клуба. Док се чика Митке препирао с њим и показивао прстом на мене, ја сам се трудио да што боље играм и „вртим“ клинче. Најзад је онај човек попустио и отишао, а ја сам одахнуо од умора и узбуђења. Ти тренуци су ми били најтежи откако играм и знам да више никад не бих заиграо да тада нисам успео.

Аца економ ме и даље није трпео и увек ми је давао поцепане патике, а ја сам се за инат њему трудио да што боље играм и што више научим.

Та моја генерација и није била нешто нарочито. Од свих тих дечака, поред мене, познат је постао још само Новак Томић који је био много виши од мене, старији и много више обећавао јер је био миљеник свих људи из управе.

Нешто касније дошла је нова група дечака и ја сам с још неколико из оне старије групе помагао чика Миткеу. Тако нас је он још више заинтересовао за фудбалску вештину јер смо је ми преносили тим малишанима. Упоредо са мојим успоном на зеленом пољу, опа-

дало је интересовање за школу и ја сам наређао све саме двојке које су тада биле оно што су данас „кечеви“. Тада сам често говорио да је то што су измишљене школе још и подношљиво, али куд измислише и двојке!

После једног родитељског састанка и батина које сам добио од оца код куће, очекивао сам нешто слично и на стадиону јер су од нас увек тражили да будемо и добри ученици да бисмо могли да тренирамо.

Чика Мишке као отац,

Првог следећег тренинга после тог родитељског састанка, на стадион је стигао мој отац и хтео да ме одведе кући. Тако би и било да му није пришао чика Митке и објаснио му да свако има своју забаву и да је боље да будем ту на терену под контролом него да ме „ухвати“ лоше друштво и да потпуно пропаднем. После дужег убеђивања мој отац је попустио а ја сам заплакао од радости и полетео мом тренеру у загрљај. Од тог тренутка сматрао сам га више за оца него свог рођеног.

Он ми је говорио да морам да учим и да ћу једино тако успети и у фудбалу. Хтео сам да га послушам и почео сам да учим више него икад. Постепено су се и оцене поправљале, па је и отац био задовољан.

Али не задуго...

Поред тренинга волео сам да играм лопте и на улици, без обзира да ли сам у то време морао да идем у школу или не. Цепало сам ципеле за ципелама, а ни одела нису остала читава и зато сам добио грдне батине од оца.

Међутим, најгоре је тек долазило. Изгубио сам годину у школи и мој отац је беснео. Одвео ме је до чика Митке у предузеће. Почела је препирка између њих а ја сам ову битку посматрао плачући. Одједном се у мени нешто разбуктало и ја сам почео да вичем колико сам могао. Рекао сам да ми је чика Митке отац, да мој тата није никакав и да ја више никад нећу да идем кући. Хтео сам да идем са мојим тренером његовој кући коју је представљала само једна соба, мала и за његову породицу.

Када су ме најзад смирили, уз плач сам обећао да ћу бити добар и у школи и на терену. Данас жалим што их нисам послушао и што нисам завршио неки факултет.

Међутим, никако нисам могао да мислим на предмете у школи, телом и душом био сам везан за лопту о којој сам мислио и дању и ноћу. Сањао сам да играм велике утакмице и да су поред мене позната имена, а да их ја све прелазим и дивним шутом дајем гол. Ти снови су се и обистинили и мојим финтама су сви наседали и остали иза мене, а ја сам

лопту носио даље према голу.

Још од утакмице против пионира Партизана, публика ме је запазила и заводела и ја сам те, 1952. године, осетио да публика воли леп и дотеран фудбал са безброј бравура, па сам се трудио да до уласка у први тим научим све и да то покажем свима, и на терену и око њега. Данас би многи мог-

ли да ми захвале за све оно што су научили од мене, а најпре Бора Костић који би без мене остао потпуно непознат и никад не би дао толико голова!

Сви су ме шукли

Међутим, баш из тих дана пуних успеха и дечачке славе носим исто тако много горких успомена јер су ме моји суиграчи и старији играчи малтретирали због тога што сам их на тренинзима изложио подсмеху пошто бих им показао да знам више од њих. Никад нисам смео да дриблам Станковића јер бих обавезно због тога добио шамар. Међутим, није ме само он ударао. Ја сам био најмлађи и морао сам да ћутим. Ћутао сам и спремао се за тријумфалан улазак у први тим на утакмици против Војводине који се завршио резултатом 2:2.

То је био мој улазак у високо друштво коме сам био потребан, које ме је волео, али које ме никад није разумело.

Ја живим за фудбал, за Звезду и за све оне који су ме годинама бодрили повицима „Шеки, Шеки!“

Драгослав Шекуларац 7

ШЕКУЛАРАЦ СА СВОЈИМ КЋЕРКАМА ИВАНОМ И АЛЕКСАНДРОМ

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СКЛОНИТЕ СЕ... МИ
ОДЛАЗИ-
МО!

А ВАМА, ЗАТО ШТО
СТЕ НАС ПУСТИЛИ,
ОСТАВЉАМО ВА-
ШЕГ ВОЈВОДУ...
ЖИВОГ!

ВИ СТЕ
СПАСЛИ
ЧАСТ НАШЕ
ЗАСТАВЕ...
А ОН ЈЕ
ОСРАМОТИО!

...И ЗАТО...

НЕ!
НЕ!
НЕ!

Dan
BARRY
1/1

ВАША КОЛА,
СИЊОР
ФЛАШЕ!

ИСПРЕГНИТЕ
КОЊЕ... НЕЋЕ
НАМ БИТИ
ПОТРЕБНИ!

...А...АЛИ...
КАЗАЛИ СТЕ ДА
ОДЛАЗИТЕ!
ЗАР
НЕ?

ОТИЊИ БЕМО...И БЕЗ
КОЊА! АКО САСЕКА-
ТЕ ДА ВИДИТЕ НАШ
ОДЛАЗАК, ИМАЈЕТЕ
ШТА ДА ПРИЧАТЕ
СВОЈИМ УНУЦИМА!

Dan
BARRY
1/2

ВРЕМЕПЛОВ
ЈЕ ПОДЕШЕН
ЗА 20.
ВЕК!

НАДАЈМО
СЕ ДА ОВОГ
ПУТА НЕЋЕ
ИЗНЕВЕРИ-
ТИ!

ЉУДИ СТРАН-
ЦИ! КОЛА
БЕЗ КОЊА?!

?! НЕСТАЛИ СУ! ?!

ОВО БИ МОГЛА
БИТИ СИЈЕНА
ИЗ НАШЕГ
ВЕКА!

МАЛО ПО-
ДЕШАВАЊЕ
КАЗАЉУКЕ И...
БИЋЕТЕ КОД
КУКЕ!

Dan
BARRY
1/4

ВРАТИЛИ СМО
СЕ ОДАКЛЕ СМО
И ПОШЛИ, ФЛА-
ШЕ! У НАУЧНОМ
СМО ЦЕН-
ТРУ!

НАУЧНИ
ЦЕНТАР

ЧЕКАМО
ТЕ, ИГО-
НЕ!

И... НАША
ПОЛИЦИ-
ЈА!

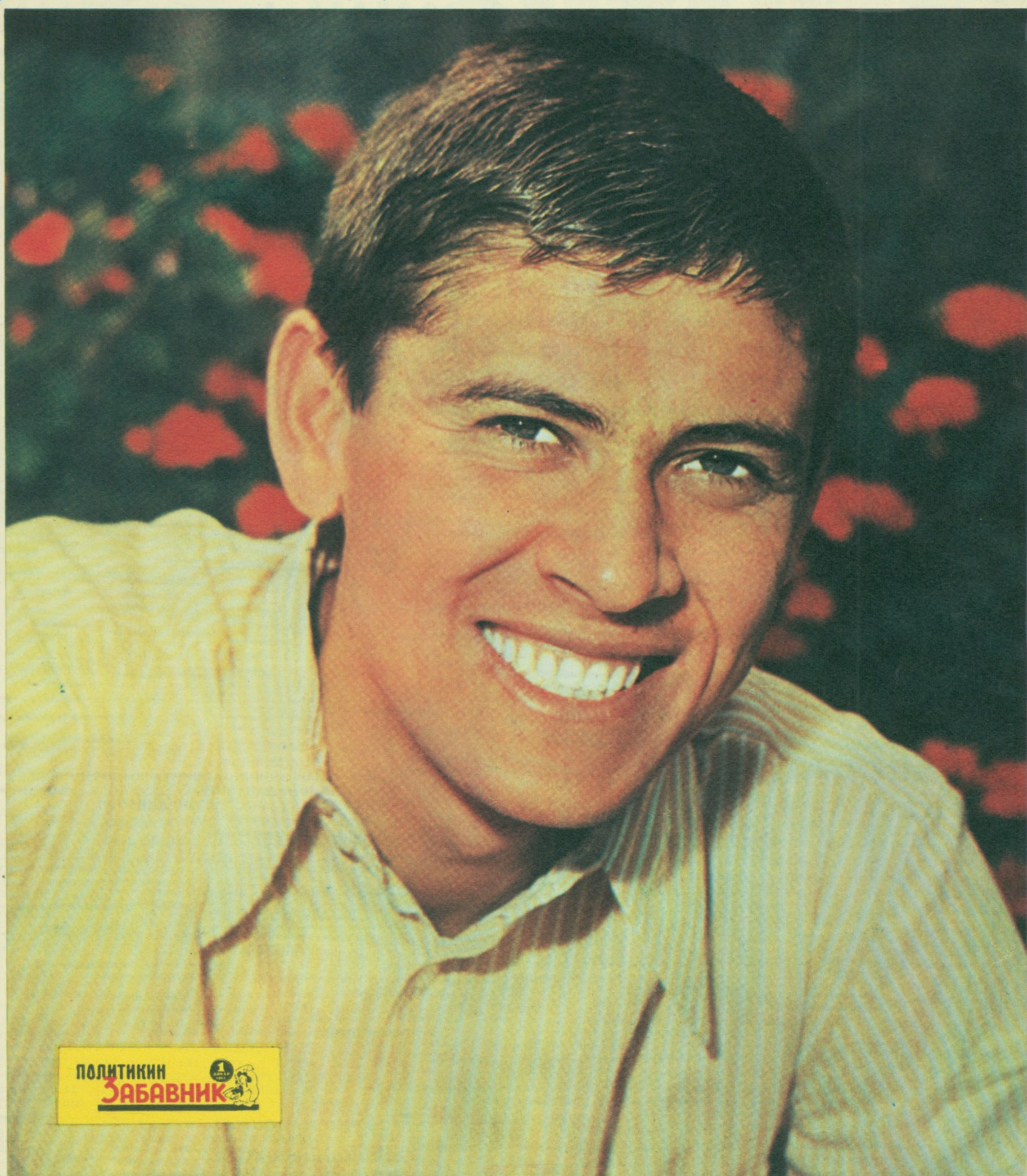
ДА, ИГОНЕ! МОРАЋЕШ ДА
ОДГОВАРАШ ШТО СИ
ИЛЕГАЛНО СТУПИО
У ОВАЈ ВЕК!

А ШТА
ЋЕШ ТЕК
ДОВИТИ
ОД
ЖЕНЕ...

Dan
BARRY
1/5

925

У ИАУКЕМ БРОЈУ: КРАЈ ЕПИЗОДЕ!

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

ЋАНИ МОРАНДИ

Рођен је 1946. године у малом месту Могидору у близини Болоње. Још као дечак заволео је музику и песмом забављао своје вршњаке. Открио га је Клаудио Вила и 1961. позвао у Рим, нашао му доброг учитеља певања и повезао с продуцентима плоча. Његова прва плоча с песмама: „Ишао сам сто на сат“ и „Лоредана“ појавила се августа 1962. Од тада доживљава успех за успехом. Године 1964. учествује на путујућем летњем такмичењу „Кантаџиро“ а плоча „На коленима пред тобом“ постаје бестселер у Италији. После изласка из војске крајем 1968. Моранди побеђује на „Канцонисими“, а 1969. његова композиција „Циганка“ доживљава успех у Сан Рему.

СЛУЧАЈНО ГЛУМАЦ

Жири „Политикиног забавника“ у саставу: Велимир-Бата Живојиновић, филмски глумац, Нино Миленковић, новинар и Благоје Илић-Баћа, уредник „Политике експрес“, једногласно је одлучно да пехар нашег листа припадне младом загребачком глумцу Игору Галу, за најбоље остварење младог филмског глумца улоге Бамбина у филму „Мост“ Хајрудина Крвавца.

ПЕХАР »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА« ЗА НАЈБОЉЕГ МЛАДОГ ФИЛМСКОГ ГЛУМЦА ОСВОЈИО ИГОР ГАЛО

у поређењу с другима. Стога ме још више радује пехар јер сам, ето, по мишљењу вашег жирија остварио нешто вредно на филму — рекао нам је Игор Гало, пошто му је уручена награда и признање нашег листа за најбољег младог филмског глумца.

Није сањао о филму

Рођен је пре осамнаест година у Ђуприји, његови родитељи живе у Пули. Завршио је гимназију и студира шумарство у Загребу. — Нисам ни сањао да ћу доћи на филм. Открио ме

је Крешо Голик. Нашао ме је на улици на једном тргу у Загребу и позвао на пробно снимање филма „Две маме и два тате“ заједно с двадесетак младића. Био сам изненађен када ми је речено да сам ја изабран да играм старијег сина филмске породице Мије Оремовић и Реље Башића — прича о својим првим корацима на филму млади глумац.

На „Филмским сусретима“ у Нишу учествује две године узастопно. Прошле године је филм „Две маме и два тате“ био изванредно примљен а и његово тумачење једне од главних улога. Ове године филм „Мост“ публика је прогласила једним од најпопуларнијих филмова Сусрета, а кад се Игор Гало појавио на летњој позорници древне нишке Тврђаве био је одушевљено поздрављен, нарочито од млађе публике. Разумљиво, јер он игра улогу шеснаестогодишњег сеоског мангупчића Бамбина, који бежи од куће да би се придружио партизанима. Ускоро постаје јуначина и са својим друговима диже један важан мост у ваздух.

— О филму одиста нисам никада сањао. Али, аматерски сам се глумом бавио још у гимназијским данима у експерименталној омладинској сцени у Пули. Сами смо бирали текстове, сами режирали и били глумци, уосталом као хиљаде младих људи широм земље који раде по аматерским друштвима. Имао сам ваљда једини срећу из моје генерације да, онако са улице, одем на филм.

Поред класике најомиљенији — Шиља и Паја

Игор Гало воли да чита дела Андрића, Крлеже, Ђопића, Ћосића и других наших великих писаца. У последње време најрадије чита „Ратни дневник“ Ивана Шибла. Али, још док је био у Ђуприји, свом родном граду, каже да је тамо по-

ОСАМНАЕСТОГОДИШЊИ ИГОР ГАЛО ДОБИО ЈЕ ПЕХАР „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ЗА УЛОГУ БАМБИНА У ФИЛМУ „МОСТ“ ХАЈРУДИНА КРВАВЦА.

чео да чита „Политикин забавник“ и од тада се не растаје од њега...

— Читао сам га као луд, још кад је Забавник изгледао као новина. Какав је онда био страхан стрип о Флашу Гордону. Знао сам да је то фантазија, али некако ми је убедљиво деловао. Сада је Забавник лепше технички опремљен, Паја и Шиља су ми најмилији, а мали Денис је диван. Рубрика „Веровали или не“ страшно ме интересује и никако да објасним како тај Рипли не пресахне? — одушевљено прича Гало.

Порука младима: завршиће школу

Иначе, бави се свим спортовима, најрадије игра кошарку, рукомет, плива и везла. Фудбал никад није играо, нити га је много привлачио.

Иако се уписао у списак „филмских звезда“ — успеси на филму не заносе младог Игор Гала. Када смо га питали шта би поручио младима, он нам је одговорио:

— Онима који желе да дођу на филм или позорште, поручујем да прво

заврше школу. Јер, осим талента и воље, треба имати и среће. Али, на срећу се не треба ослањати много. Ја сам можда само један од оних који је имао огромну срећу да дође на филм без завршене уметничке академије. То другима не препоручујем, већ нека заврше школу. Нек не очекују да ће се нешто догодити на улици, као мени.

Млади Игор Гало студира шумарство, али сматра да је — промашио у избору. Рекао нам је да ће ове јесени сасвим сигурно и озбиљно почети да студира — спољну трговину...

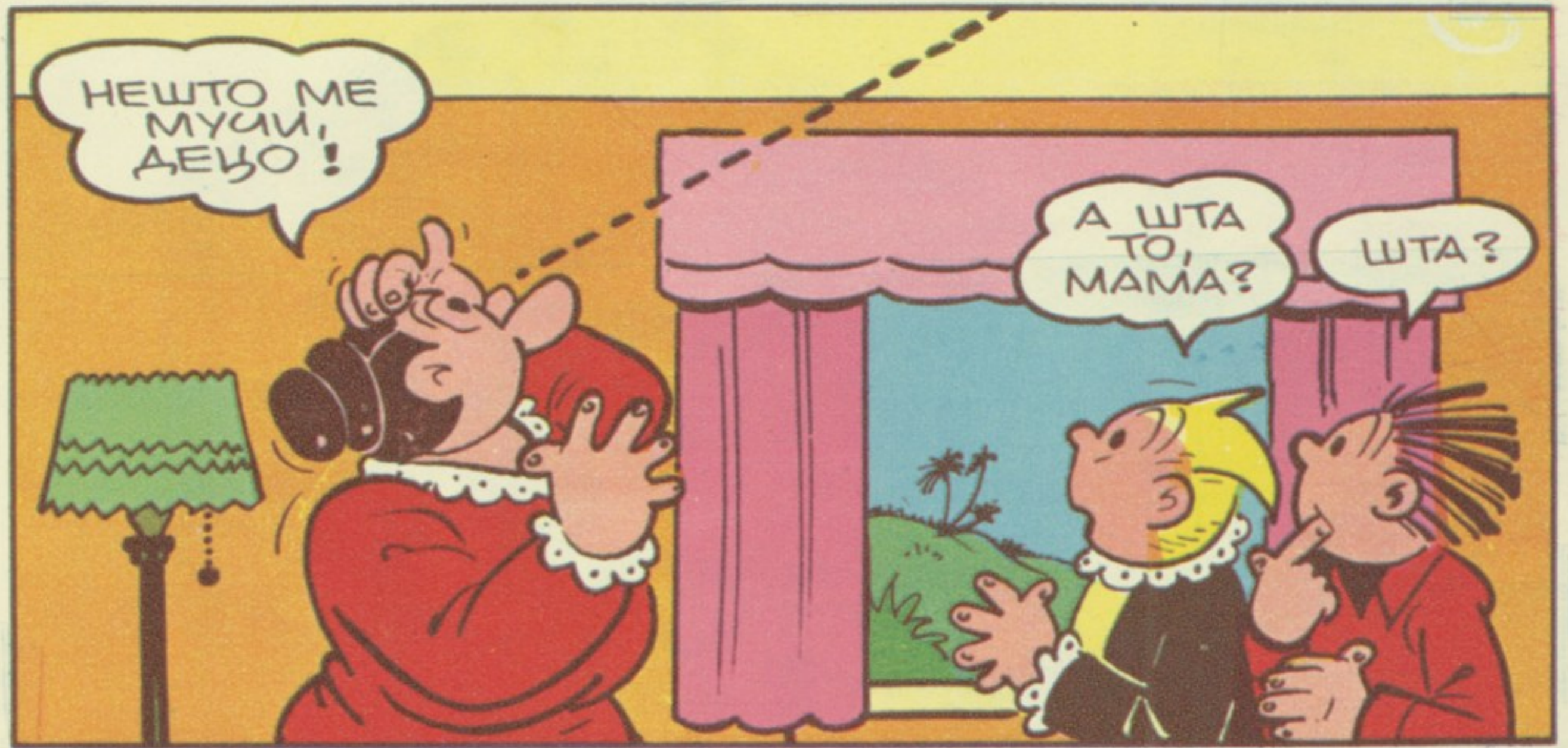
— Да нешто сигурно имам у рукама, али филма се не одричем. — Заборавља шумарство, мисли на спољну трговину, а у овој и наредној години је „распродај“ на филму. Треба да игра у једном италијанско-југословенском филму младог немачког војника с краја другог светског рата. Улоге су му понуђене у филмовима „Прва љубав“ Зорана Чалића, „Летовање“ Томислава Танхофера, у „Истарској зори“ Микија Стаменковића са темом из рата, у „Голоруким“ Вука Вуча и већ је позван на пробна снимања.

Мома Милачић

Изишла је моја
свеска
број 2

БЕНГ!
БЕНГ!

ОБРАЧУН КОД

О. К. КОРАЛА

Вајт Ерп, шериф који је укротио Вицију, навео мир и ред у Доу Ситију, био је изузетна личност и по изгледу и по карактеру. Висок, витак, строгих црта на дугуљастом лицу, сивих очију које нису одавале ни љубав ни мржњу, ни радост ни тугу — више је одбијао него привлачио људе који су се с њим сретали. Облачио се другачије него већина његових савременика који су били шерифи, ловци или луталице широким Западом: носио је црна одела, снежнобеле кошуље, црне шешире. Увек је био глатко избријан.

Био је познат као брз и непогрешив стрелац, али ретко је носио револвер. Колико је год могао избегавао је кавге и није дозвољавао да га изазову пијани каубоји или младићи жељни да се прославе у двобо-

ју са неким познатим западњаком. А кад је био принуђен да употреби оружје, његов непријатељ је унапред био сигуран мртавац.

Имао је само једну велику слабост у животу: пријатеља — несрећног, несрећног, пијаног, туберкулозног коцкара и кавгацију, зубара Дока Холидеја.

Два потпуно различита човека, шериф који није волео оружје и пијани коцкар, његов пријатељ, постали су стицајем околности главни јунаци највећег револверашког обрачуна у историји Америке — обрачуна код О. К. Корала.

Браћа Ери и ројиб браће Кленшон

Једног јесењег дана 1881. у градињу Томбстоун у Аризони, на позив брата Вирцила који је био шерифов помоћник, стигао је Вајт Ерп са својим нераздвојним пријатељем Доком Холидејом. Тамо су их поред Вирцила очекивала и два млађа брата Ерп — Морган и Џејмс.

— Годинама нисмо били на окупу? — запитао је Вајт чим је видео браћу. — Шта се дешава у Томбстоуну?

— Откад је овамо стигла златна грозница, Томбстоун је постао легло свакојаким зликоваца — објаснио је Вирцил. — Банда браће Ајка и Билија Клентона, који су власници великог ранча, бави се крађом стоке у

Мексико, а затим ту стоку продаје на истоку. Десна рука Клентонових је чувени револвераш Џони Ринго. Банду штити покрајински шериф Бехем. Шериф Томбстоуна Џон, храбар човек и поштељачина и ја, његов помоћник, немоћни смо. Звао сам те, Вајте, да нам помогнеш у борби против

ВАЈТ ЕРП, ЛЕГЕНДАРНИ ШЕРИФ.

пљачкаша. Тебе људи поштују, многи грађани ће бити уз нас кад си ти овде.

Неколико дана по доласку Вајта Ерпа у Томбстоун један из банде браће Клентон убио је у средишту града шерифа Џона. Вирцил Ерп је постао шериф. Од тог тренутка свима је било јасно да ће ускоро куцнути час обрачуна између браће Ерп и браће Клентон.

Клентонови су знали да

време ради за Вајта и његову браћу, да сваком даном све више грађана одлучује да им се с оружјем у руци придружи у коначном окршају. Зато су настојали да у очима грађана умање углед Вајта Ерпа, а за таква њихов план Док Холидеј био је као створен: прзница који је у двобојима побио неколико људи, варао на картама и за којим је била расписана потерница у неколико држава.

Једног дана неки маскирани разбојник пресрео је недалеко од Томбстоуна поштанску кочију, без икакве потребе убио кочијаша мада је овај у знак предаје подигао руке, опељешо путнике до голе коже и одјахао у галопу.

Покрајински шериф Бехем оптужио је за ту пљачку Дока Холидеја. Нашао је и све сведоке: једну барску даму која је потписала да је од Дока Холидеја добила опљачкану огрлицу и једног од путника који је у Доковом коњу препознао бандитовог.

Вајт Ерп је једва успео да свог пријатеља спасе лица. На суду је Док доказао да је у часу напада био на сасвим другом месту, а и девојка из „салуна“ је повукла своју изјаву.

После тог догађаја Вајт Ерп је противно свом обичају увек био до зуба наоружан, као и његова браћа. Једино се Док Холидеј и даље безбрижно коцкао и пио, али је пазно да увек леђима буде окренут према зиду. Грађани Томбстоуна

су живели у грозничавом ишчекивању.

Чекајте нас!

Једног дана у препуни „салун“ упао је Били Клентон. У рукама је носио винчестерку. Пришао је шанку и наручио боцу вискија.

— У Томбстоуну нема више места за нас и Ерпове. И за оног варалицу Дока Холидеја! — грмнуо је из свега гласа. — Они морају да се почисте из града. Или они, или ми. Живи или мртви!

Треснуо је флашу о зид. — Реците то Вајту Ерпу! — рекао је идући према вратима.

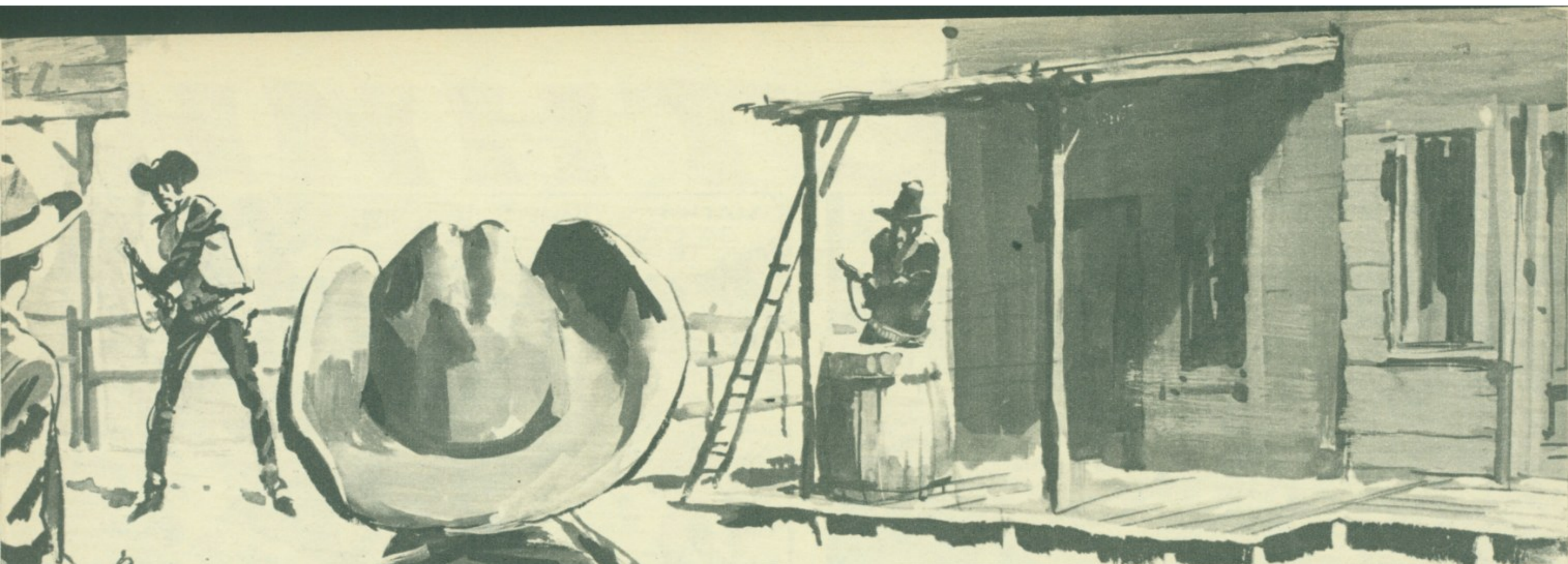
На улазу га је пресрео Вирцил Ери. — Где и када — упитао је.

— Сутра у девет пре подне код О. К. Корала — рече Били Клентон. — Биће нас шесторица. Брат и ја, браћа Маклори, Клеборн и Стилвел. Дођи и ти са шесторицом.

— Биће нас петорица ако пође Док — мирно рече Вирцил. — Чекајте нас!

Освануо је трагични 26. октобра.

Вајт Ерп је обукао белу извезену кошуљу и црно одело. Припасао је појас са револверима и из сошке извадио ловачку пушку. Полако је пошао средином главне улице. Уз пут су му се придружила браћа. Сва четворица, раме уз раме, про-

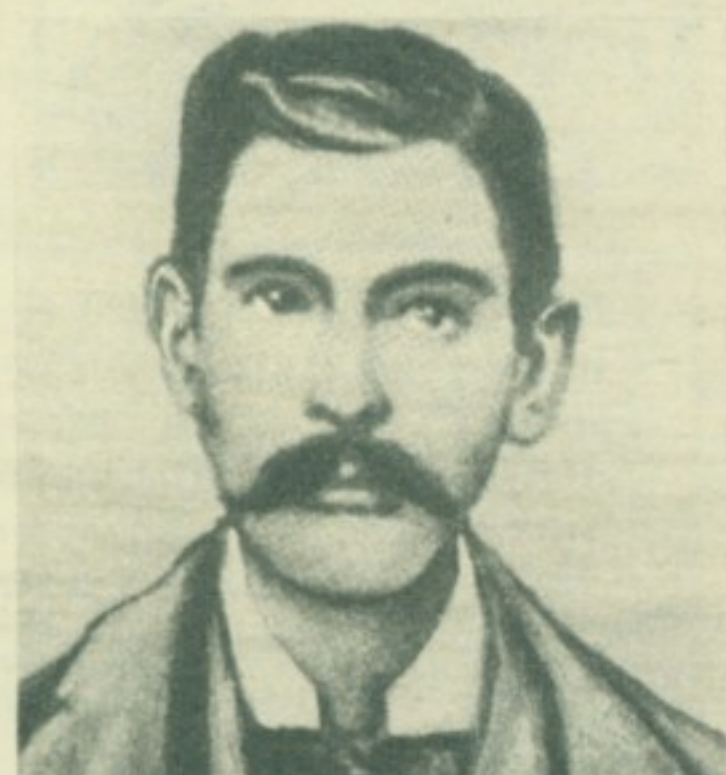
НАЈСЛАВНИЈИ РЕВОЛВЕ- РАШКИ ОКРШАЈ У ИСТО- РИЈИ АМЕРИКЕ ОДИГ- РАО СЕ ИЗМЕЂУ НЕУ- СТРАШИВОГ ШЕРИ- ФА ВАЈТА ЕРПА И БАН- ДЕ БРАЋЕ КЛЕНТОН

— Зашто си га пустио да умакне? — љутито је Вајта упитао Док Холидеј.

— Битка је била завршена — мирно је одговорио Вајт. — Бацио је оружје. Не пуцам у леђа ненаоружаног човека.

Код О. К. Корала лежала су мртва браћа Меклори и Били Клентон. Стилвел је јечао тешко рањен. Клеборн је био сав изрешетан, али ране нису биле смртоносне.

На победничкој страни били су рањени једино Вирцил и Морган.

ДОК ХОЛИДЕЈ, НЕРАЗДВОЈНИ ПРИЈАТЕЉ ВАЈТА ЕРПА.

Освећа го исцрпаје

Убрзо после тог окршаја неко је из заседе тешко ранио Вирцила. Неколико недеља касније непознати атентатор испалио је кроз прозор једног „салуна“ два метка и убио Моргана Ерпа.

— Пустио си Ајка Клентона да побегне — прекорио је Док Вајта Ерпа. — Он је одлучио да освети брата и да нас заједно са преживелим члановима банде побједе све до једног.

Два пријатеља нестала су из Томбстоуна.

Прво је главом платио члан Клентонове банде Стилвел, који је преболео ране задобијене у окршају. Нађен је изрешетан мецима крај пруге која је Аризону повезивала с Калифорнијом. Вајт и Док су на граници Мексика пронашли Керли Била, некадашњег члана Клентонове банде и избушили га мецима као сито.

Ајк Клентон је последњи пут виђен у Таксону. Кад

је напуштао град, за њим су изјахали Вајт и Холидеј. После тога нико више није чуо за Ајка.

Џони Ринго пронађен је прострељене слепоочнице у близини једне поштанске станице.

Тако су нестали један за другим сви који су у Томбстоуну радили за браћу Клентон.

Несрећни Док Холидеј није их дуго надживео. Туберкулоза и алкохол све су га више исцрпљивали. Једног јутра нашли су га мртвог у хотелској соби.

Дуго је живео једино Вајт Ерп, човек који је укротио Вичиту, победник код О. К. Корала, опеан у баладама и причама. Умро је као власник једног рудника злата 1929. у 84. години живота.

су два брата Клентон и Френк и Том Маклори. Шести члан банде Стилвел стајао је десетак метара даље.

На свим филмовима обрачуна код О. К. Корала траје готово трећину филма. Чланови Клентонове банде приказани су као подмукле кукавичке убице, који су скривени у заседи дочекали непријатеље.

У стварности све се одиграло за свега тридесетак секунди. Чланови Клентонове банде били су храбри као и браћа Ерп. Они су отворено, лицем у лице, дочекали противнике и покушали да их побију.

Како је протекао двобој тешко га је описао и сам Вајт Ерп. Нерви Френка Меклорија су први попустили. Уз дивљачку псовку потегао је револвер. За њим су се повели Били Клентон и Клеборн. Неколико хитаца плануло је у исти час. Један метак окрзнуо је Вајтово мишицу. Вајтово зрно по-

годило је Френка Маклорија у стомак. Билија је оборио добар погодак Моргана Ерпа.

Том Маклори се заклонио за коња пуцајући на Моргана. Вајт је једним метком ранио коња, а кад се коњ отргао од веза, погодио је Тома у груди. За то време Док Холидеј је непогрешиво из своје двоцевке нанишанио у груди Стилвела.

Френк Маклори, иако смртно рањен, припуцао је на Вајта Ерпа док га три метка браће Ерп нису докрајчила. И рањени Били Клентон је пуцао из револвера док се није срушио у крви.

Видећи да је битка изгубљена Ајк Клентон је побегао са бојишта.

дужила су према јужном излазу из града, где се налазио ограђен простор у коме су посетиоци града остављали коње — О. К. Корал.

Код последње куће дочекао их је Док Холидеј. Вирцил му без речи добасти пушку коју је носио.

Пред улазом у О. К. Корал пет бранилаца закона је застало. Налазили су се двадесет метара пред противницима.

Три мртва за 30 секунди

Клеборн је стајао по страни, близу неких кола са сеном. На улазу у О. К. Корал, један до другог, била

ОДМЕТНИК

РАЗБИЈЕНО

ОСТАТКЕ САМ ПОКУПИЛА, ПОНЕЛА НА ДРУГИ КРАЈ ДВОРИШТА И ЗАКОПАЛА. МИСЛИЛА САМ ДА ЗА ОВО НИКО НЕЋЕ САЗНАТИ

Као четворогодишње дете чије је родитеље заувек однео вихор рата нашла сам се у београдском дому за ратну сирочад.

Једног мартовског дана, 1943. године, док смо се играли у дворишту жељни то плоте макар и слабих сунчевих зрака, у двориште дома крочио је млад брачни пар. Старија деца, која су изгледа већ схватила шта значе овакве посете, намах су салетела ово двоје и тискали се око њих. Док сам ја са стране посматрала, чули су се повици:

„Тето, узмите мене“,
„Чико, ја сам добар, узмите мене“.

Брачни пар је у пролазу помиловао њихове ошишане главе и потражио управницу. Њој су саопштили да су одлучили да усвоје дете које нема родитеље.

У НОВОЈ КУЋИ

Јасно је да никад не бих сазнала за ту њихову одлуку да избор није пао на мене, прво зато што сам испуњавала најважнији услов: имала сам плаве очи као и њих двоје за разлику од једне црпурасте девојчице која је са моном „ушла у ужи избор“.

Тих дана је требало да на вршим пет година и све оно што се са мном пре тога дешавало остало је у мом сећању магловито, као појединачне слике. Од тренутка њихове одлуке да мене усвоје, сећам се свега. Сећам се да сам плакала и да сам се бојала растанка од васпитачице коју сам била много заволела. Грчевито сам је држала за руку док је страх од неизвесности сигурно био видљив.

Целим путем док су ме носили кроз Београд плакала сам иако су моји нови родитељи најлепшијим речима покушавали да ме умире.

Стигли смо у Панчево а врло брзо и до куће. Сада је радозналост била јача од страха а и њихова пажња учинила је своје. Ипак, прву реч упутила сам својим родитељима тек после неколико дана. По маминој причи то је било после шестог или седмог дана. Све дотле на сва њихова питања одговарала сам климањем или одмахивањем главе.

После тога почело је дивно детињство пуно игре, детињих радости и праве родитељске љубави. Врло брзо они су за мене значили све.

ХТЕЛА САМ ДА ЈЕ ОБРАДУЈЕМ

По дворишту куће у којој смо становали шетало је неколико белих кока. Једна

од њих је сваког дана, готово у исто време, снела по јаје уз гласно кокодакање. Гнездо јој је било једна плетена саћурица постављена доста високо.

Приметила сам да мојој мами чини радост кад погледа у саћурицу и у њој пронађе јаје, па сам једног дана пожелела да је предухитрим и на тај начин обрадујем. Попела сам се на столицу, ухватила ивицу саћурице и тако је неспретно накренула да је јаје излетело и пало на земљу. Не знам да ли сам тада била више љута на своју неспретност или уплашена што сам начинила штету. Тек, пажљиво сам покупила остатке јајета и понела на други крај дворишта, ископала мало земље и затрпала га. Била сам сигурна да за ово нико неће сазнати.

ПРИЗНАЊЕ

Мама је тога дана била изненађена: чула је кокодакање, а нашла празну саћурицу. Упитала ме је:

— Јеси ли ти узела јаје?

Наравно да сам казала да нисам. Како је тата у међувремену отишао у град, остало је да га сачека и упита није ли можда он. Ја сам и даље ћутала.

Када је тата рекао да није, опет је сумња пала на мене. Мама је већ почела да се љути док се тата чудило што прави толико питање око једног јајета. Мама је, међутим, хтела да ствар истера на чистину не због јајета већ због истине. Тек пошто је обећала да ме неће казнити, сад већ и због лажи, одвела сам је до оног места где сам затрпала јаје.

И поред датог обећања, мама није могла да одоли а да ме два-три пута не пљусне. И пре и после добијала сам батине, чак и више, али ових ћу се увек сећати. Сад знам да сам их заслужила јер сам лагала. Али до тога је дошло из моје сасвим друге намере. То ме је болело можда и зато што нисам умела мами да објасним и да се оправдам. Памтим и њене речи да ме они не могу волети ако ја не будем искрена и добра.

БИЛА САМ ЉУТА НА СВОЈУ НЕСПРЕТНОСТ И УПЛАШЕНА ЗБОГ УЧИЊЕНЕ ШТЕТЕ. ШТА САД ДА УРАДИМ?

А моја је једина жеља била да ме баш они воле.

Тек данас, пошто и сама имам дете, могу да оцинем и упоредим себе и њих као родитеље. Ја свом сину желим најбоље, па опет чиним оно што сам као дете заме-

рала својим родитељима. У ствари, била сам склона да све оно што није могло да буде како сам ја желела припишем чињеници да ми они нису прави мама и тата. Сад схватам да сам имала велику срећу што су ме

усвојили такви дивни и племенити људи. Они су још живи и ми се заиста лепо слажемо и поштујемо.

Јефимија Дена, службеник хемијске индустрије „Панчево“ Д. Туцовића 7/III, Панчево

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

15

14

13

12

16

17

18

19

20

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

28

27

26

25

24

23

22

21

45

44

43

42

41

40

39

ПОТРАГА ЗА БЛАГОМ

У игри учествују 2 до 4 играча. Играчи бацају коцку и онај ко први добије 6 почиње да трага за благом. Сваки играч помера свој жетон за онолико места колико покаже коцка (једним бацањем). Број 6 даје право играчу да још једном баца коцку.

КАЗНЕНА И НАГРАДНА ПОЉА

9. Брод се отиснуо од обале. Синиша је приметио да је заборавио мапу. Играч са тог поља враћа се натраг на поље 4.

18. Данка примећује неко острво. Напред на 22!

29. Компас пада у море. Синиша рони да би га пронашао. Играч који се заустави

на овом пољу изоставља једно бацање.

35. Данка има компас у руци. Бацање два пута.

39. Ајкула задржава брод. Играч чека док га сви не претекну.

44. Октопод се дочепао мапе. Играч два пута не баца коцку.

50. Најзад добар ветар шири сва једра. Напред на поље 65!

59. Рак се дочепао Синишиног прста. Натраг на 49.

64. Пуоздан траг води их циљу. Два пута бацање.

69. Без воде није лако. Деца је свуда траже. Натраг на 53.

77. Пред самим циљем, Синиша упада у замку. Играч два пута не баца коцку.

80. Ура! Ура! Благо је пронађено!

**ПРОТИВ
БАНДЕ**

У БЕНГАЛИЈУ, КАО И СВАДА, ТУРИСТИ СУ ПОНЕКАД НАМЕТЉИВИ И...

ПИКЕ... ЗА СВЕ!

...УВЕК БОГАТИ.

ОХ!

FALK & BARRY 12/4

ПУКОВНИЦЕ ОНАЈ КОНЗУЛ ЈЕ ДОШАО!

ХМ... СИГУРНО ЗБОГ ОНОГ УБИЈЕНОГ!

ШУМСКА ПАТРОЛА

FALK & BARRY 12/5

ПУКОВНИЦЕ, ЈЕДАН НАШ ПОДАНИК УБИЈЕН ЈЕ СИНОМ...

ЧУО САМ!

FALK & BARRY 12/5

ЖАО МИ ЈЕ! ДАЛИ МИ СМО МИРНИ ГРАЂАНИ ВИШЕ НЕ МОГУ...

ШУМСКА ПАТРОЛА И НЕ СМЕМО...

...ДА СЕ МЕШАМО У ДЕЛОКРУГ ЛОКАЛНИХ ВЛАСТИ!

ТО ЈЕ САМО ИЗГОВОР!

„ЗАТО МОЛИМ ЗА САСТАНАК СА ШЕФОМ ПОЛИЦИЈЕ“

FALK & BARRY 12/6

ПУКОВНИЦЕ, КО СУТИ БАНДИТИ ШТО ИХ ПОМИЊЕТЕ У ПИСМУ!

ЈЕДНА БАНДА КРИМИНАЛЦА! ПЕСТ!

ЕНО ЈЕДНОГ ОД ЊИХ! ТЕ КАПЕ... ТО ИМ ЈЕ УНИФОРМА...

ЗАР СЕ НЕ БОЈЕ...

FALK & BARRY 12/6

ОНИ СЕ НИКОГ НЕ БОЈЕ! ЧИТАВ ГРАД СЕ БОЈИ ЊИХ... ЧАК И ПОЛИЦИЈА

ПОВРАТАК КАРОЛИНЕ ВИКЕ

КВЕРКА ШЕФА ШУМСКЕ ПАТРОЛЕ ВРАЋА СЕ СА ШКОЛОВАЊА У ШВАЈЦАРСКОЈ

К. ВИКЕ

18

КАРОЛИНА! ТАТА!

АУУ!

FALK & BARRY 12/7

КАРОЛИНА, СЕЋАШ ЛИ СЕ КАПЕТАНА МОРГАНА?

А ДА СТЕ ПОРАДИ!

ПУКОВНИКОВА КЕИ! ДОБРО ЈЕ ПОГЛЕДАЈ!

АХА... МОЖЕ МИ ЈЕДНОМ КОРИСТИТИ!

FALK & BARRY 12/7

ЈА ИМАМ ПОСЛАД! ХОБЕТЕ ЛИ ДА ОДВЕЗЕТЕ КАРОЛИНУ КУЋИ?

ЕА ЗАДОВОЉСТВОМ

КАКО ВАМ ИЗГЛЕДА ГРАД ПОСЛЕ 4 ГОДИНЕ?

ЧУДНО ЈЕ ПРАЗАН! ЕВА ВРАТА И ПРОЗОРИ ЗАТВОРЕНИ...

FALK & BARRY 12/18

ГРАД ЖИВИ У СТРАХУ! ЈЕДНА БАНДА...

ПОГЛЕДАЈТЕ!

УПОМОГ!

УПОМОГ! ПОЛИЦИЈА!

КУШ, ДЕБЕЉ КО!

ПОЛИЦИЈА! ПОЛИЦИЈА!

FALK & BARRY 12/19

УСРЕД ДАНА... А ПОЛИЦИЈАЈАЦ НИШТА!

УПОМОГ!

?!

ШУМЕКА ПАТРОЛА!

FALK & BARRY 12/21

УМАКАО ЈЕ! КО ДА ГА НАЂЕ У СПЛЕТУ УЛИЦИЦА...

ДА!

ХЕЈ, ВИ! ВИ!

ДА?

ВИДЕЛИ СТЕ КАД ЈЕ ЈЕДАН БАНДИТ ПРЕТИО НОЖЕМ ОВОМ ЧОВЕКУ...

НИШТА ЈА НИСАМ ВИДЕО!

ДА ЧУЛИ СТЕ КАД ЈЕ ВИКАО...

НИШТА НИСАМ ЧУО!

МИ СМО ГА ЧУЛИ... А БИЛИ СМО ДАЉЕ!

ЧУДНО! ЈА НИСАМ ЧУО!

FALK & BARRY 12/22

ЗБОГОМ!

19

"И КАПЕТАН МОРГАН
ЈЕ ХРАБРО
ПРИТРИАО А
ЛОПОВ СА
НОЖЕМ
ЈЕ ПО-
БЕГАО!

ЛОПОВ?

ЈЕДАН ОД
БАНДИТА,
ПУКОВНИЦЕ!

И ПОЛИЦАЈАЦ
СЕ ПРАВИО ДА
НИШТА НИЈЕ НИ
ЧУО НИ ВИДЕО!
НЕМОГУЋЕ...
ЛАГАО ЈЕ!

FALK & BARRY
12/23

ЗНАМ, КАРОЛИНА!
СУТРА ИМАМ РАЗГОВОР
СА ШЕФОМ
ПОЛИЦИЈЕ И ПРЕДСЕДНИКОМ
ОПШТИНЕ!

ПИТАТЕ МЕ, ПУКОВНИЦЕ, ЗАШТО ПОЛИЦИЈА
НИШТА НЕ ПРЕДУЗИМА? МИ
СМО ПРАВИЛИ РАЦИЈЕ, ХАПСИЛИ
АЛИ, ПУШТАЛИ СМО УХАПШЕНЕ УЗ
КАУЦИЈУ!

FALK & BARRY
12/24

ПОЛИЦАЈЦИ СУ
ГУБИЛИ ЖИВОТЕ...
САДА СЕ
ПЛАШЕ!

ХАЈДЕМО
ДО ПРЕДСЕДНИКА

ПРИСТА-
ЈЕМ!

FALK & BARRY
12/25

ШУМСКА ПАТРОЛА?
ВИ СТЕ НАДЛЕЖНИ
ЗА ОБЛАСТИ ПОД
ЧУНГЛОМ... А
ЗА ГРАДОВЕ...

FALK & BARRY
12/25

СЕМ АКО ВАС
НЕ ПОЗОВУ
НА САРАДЊУ!
А МИ ВАС НЕ
ЗОВЕМО!

АЛИ...

МИ ИМАМО
СВОЈУ ПОЛИЦИЈУ...
ЗАШТО БИМО СЕ
ОБРАЋАЛИ
ШУМСКОЈ
ПАТРОЛИ?

ШТА БИ ГРАЂАНИ МИСЛИЛИ
О НАМА КАД БИМО
ПРИЗНАЛИ ДА СМО БЕПОМОЋНИ?
НЕ, ХВАЛА!
ЗБОГОМ, ПУКОВНИЦЕ!

!!

Зайоведнику
Синцаица
Шенка
Бандити Поли-
ција бесиом Оџа
Председник одџа
варадњу.
Вике.

20

НЕРАДО ГАУЗНЕ
МИРАВАМИ НЕ
ЗНАМ НИ ШТА
ОН МОЖЕ ДА
УЧИНИ...

У ОДАЈИ БЕЗ ПРОЗОРА У КОЈОЈ СЕ
НАЛАЗИ САМО ЈЕДАН СЕФ...

НЕ ЗНАМ НИ КО ЈЕ ОН... НИ
ГДЕ ЈЕ... НИ КАКО ЋЕ ПОРУКА
СТИЊИ ДО ЊЕГА...
АЛ' ОН ЋЕ НЕШТО
УЧИНИТИ... КАО
И УВЕК!

FALK & BARRY
12/26

Зайобеднику,
Ситицацаја тлеука.
Бандији толицу-
ја бесидомоћна
тредседник одби-
ја сарадњу.
Вике

ШТА ЛИ СЕ ТО
ДОГОДИ КАД
ПРИТИСНЕМ
ОВО ДУГМЕ?

ЗАЗВОНИ ЛИ НЕ-
КО ЗВОНО?
И ГДЕ

КАПЕТАНЕ,
СМЕМ ЛИ ДА
ВАС ПИТАМ?
ОВА СОБА...

ПИТАО,
РУКИ!

FALK & BARRY 12/28

ДА ЛИ ЗАИСТА ПУ-
КОВНИК ПОШАЉЕ
ПОРУКУ ИЗ ОВЕ
СОБЕ?

ТАЧНО
РУКИ!

АЛИ СОБА ЈЕ
ЗАКЉУЧАНА...
БЕЗ ПРОЗО-
РА!

ТАЧНО!

FALK & BARRY 12/29

КАКО ОНДА (САД
ЗАПОВЕД-
НИК ПРИ-
МИ ПОРУ-
КУ?)

САД
ЈОШ
ПИ-
ТАЈ
КО ЈЕ
ЗАТО
ВЕД-
НИК!

НЕ, НИС-
ТЕ МИ
ОДГО-
ВОРИ-
ЛИ НИ
НА
ПРВО!

НА ТО ПИТА-
ЊЕ НИКО НЕ
ЗНА ОДГО-
ВОР. РУКИ!

КАДА ЈЕ ПУКОВ-
НИК ПРИТИСНУО
ДУГМЕ...

FALK & BARRY 12/30

У ЈЕДНОЈ КОЛИБИ
НА ИВИЦИ ЏУНГЛЕ
УПАЛИЛА СЕ
СВЕТИЉКА...

FALK & BARRY 12/31

ЧЕКАЈУ ЦЕЛУ
НОЋ ДА ВИДИМ
КО ЊЕ УВИ У
СОБУ!

РУКИ
ХОЋЕ
ДА РЕ-
ШИ ТАД-
НУ!

НЕКА ГА!
И МИ СМО
ПОКУША-
ВАЛИ!

У ЏУНГЛИ

ТАМ-ТАМОМ
ЈЕ ПОНАВЉА-
НА САМО ЈЕ-
ДНА РЕЧ...

СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ...

FALK & BARRY 12/31

ПОРУКА ЈЕ ПРЕ-
НЕСЕНА ДАЉЕ...

СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ

...И ПРИМЉЕНА ЈЕ
ДУБОКО У ЏУНГЛИ...

21

ЗВУЦИ ТАМ-ТАМА ОДЈЕКИВАЛИ СУ КРОЗ ЏУНГЛУ...

ПОРУКА ЗА МЕНЕ... У ШТАБУ ШУМСКЕ ПАТРОЛЕ

СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ
СВЕТЛОСТ

FALK & BARRY VI

ПОСЛЕ ВИШЕ ЧАСОВА...

ТО МЕ ПРИМИО ТО РАМАХВАЛА! ДУЖЕГО СПОДАРУ!

FALK & BARRY VII

ФАНТОМОВ ТАБНИ УЛАЗ У ШТАБ ПАТРОЛЕ

БУНАР ЗАТРОВАН ПРИЛАЗ ЗАБРАЊЕН

ПУКОВНИК ЗОВЕ САМО КАД ЈЕ ВЕОМА ВАЖНО!

УШАО ЈЕ У БУНАР

БУНАР ЗАТРОВАН ПРИЛАЗ ЗАБРАЊЕН

FALK & BARRY 1/2

И КРОЗ ПОДЗЕМНИ ПРОЛАЗ

„ДО СЕФА У ЗАКЛУЧАНОЈ ОДАЈИ“

ЗАШТО ЛИ МЕ ЗОВЕ

НЕБУ ДА ИДЕМ НА СПАВАЊЕ...ХОКУ ДА ВИДИМ КО ЋЕ УКИ...ДА УЗМЕ ПОРУКУ...

Зайоведнику, Ситуација ишера бандији. Полици ја бесиломна председник одбија сарадњу. Вуре

FALK & BARRY 1/4

Пуковниче, ја ћу иреузети бандије Нишја не иредузимајте зайоведник

ОДГОВОР ЈЕ СТАВЉЕН У СЕФ...

НИКО НИЈЕ ДОСАД УШАО...АДА...НИКО НЕЋЕ НИ УКИ...

ПРЕД ЗОРУ, КРАЈ ШТАБА ПАТРОЛЕ...

FALK & BARRY 1/5

...И У ШТАБУ

?!

СИГНАЛНА СИДЛИЦА СЕ УПАЛИЛА ЈАВИТЕ ПУКОВНИКУ!

РАЗУМЕМ

АЛ' КАКО? НИКО НИЈЕ УЛАЗИО!

УВЕК МЕ ДИГНЕ У СРЕДНОЊИ...

ПОНЕКАД НОЋУ,
ПРИЧАЛО СЕ,
ФАНТОМ НАПУ-
ШТА ЏУНГЛУ И...

FALK & BARRY 1/11

„КАО ОБИЧАН ЧО-
ВЕК ШЕТА УЛИЦА-
МА ГРАДА“

© King Features Syndicate, Inc. 1935. World rights reserved

И ОВЕ НОЌИ...

ВИ СТЕ ПУКОВНИКОВА
КВЕРКА? ОЋЕМО ДА ПО-
РАЗГОВАРАМО С ВАМА

ПУКОВНИЦЕ, КА-
РОЛИНА ЈЕ ИЗА-
ШЛА У ШЕТЊУ

У ШЕТЊУ!

А ОПОМЕНУО
САМ ЈЕ ДА НО-
ЋУ НЕ ИЗЛА-
ЗИ САМА!

СУБОТА ЈЕ!
ГРАД ЈЕ
ПУН ПИЈА-
НИХ...

И БАН-
ДИТА!

МОРА
ДА ЈЕ НЕ-
ГДЕ У БЛИ-
ЗИНИ!

© King Features Syndicate, Inc. 1935. World rights reserved

ЈА... НЕ
ПОЗНАЈЕМ
ВАС!

Онда
да се
УПОЗНАМО!

FALK & BARRY 1/12

ВИДЕЛИ СУ ДА СЕ
НЕКО ПРИБЛИЖАВА...

ПУСТИ
МЕ!

УМУ-
КНИ!
НЕЋЕМО
ТИ НИ-
ШТА...
ПУКОВНИ-
КОВА
КВЕРКО!

... АЛИ СЕ НИ
СУ ОБАЗИРА-
ЛИ ЈЕР СУ
ЗНАЛИ ДА
ЊИХ НИКО НЕ
СМЕ НАПАСТИ...

ТИ ВАС
ЉУДИ
УЗНЕМИ-
РАВАЈУ?

НЕ ЗНА КО
СМОЈ ПОКА-
ЖИМО МУ!

ДА...

ГДЕ
ЈУНАКА!

FALK & BARRY 1/13

ПУСТИТЕ
ДЕВОЈКУ

ГЛЕДАЈ ТИ,
МОМАК СВО-
ЈА ПОСЛА
ИНАЧЕ...

24

БИЋЕ
КАШО!

ЦАК

АЛИ НЕ-
ЗНАНАЦ
ЈЕ БИО
БРЖИ

ЗГРАБИО ЈЕ НАПАДАЧА
И ЗАВИТАО ГА...

АААААА!!

FALK & BARRY 1/14

БАНДИТ ЈЕ ПОЛЕТЕО КРОЗ ВАЗДУХ

FALK & BARRY 1/15

НЕЗНАНЧЕВ ГЛАС БИО ЈЕ МИРАН ДАЛИ ЗАСТРАШУЈУЋИ

САД СИТИ НА РЕДУ

У...УХ!

ЧЕКАЈ

ААА

FALK & BARRY 1/16

БАНДИТ ЈЕ ПОКУШАО ДА СЕ БРАНИ

ИЗВИНИ СЕ ДЕВОЈЦИ!

НЕ...

СА ГРУБИМА ФАНТОМ ЈЕ УМЕО ДА БУДЕ ГРУБ, ПРИЧАЛО СЕ...

ИЗВИНИ СЕ

НЕМА КАРОЛИНЕ, ПУКОВНИЧЕ!

МОРАМО ЈЕ НАЈИ МОРГАНЕ!

ШУМСКА П

ПОЧАВЉАМ... ИЗВИНИ СЕ!

ЈА... ИЗВИЊАВАМ СЕ...

FALK & BARRY 1/18

ИЗНЕНАДА, БАНДИТ ЈЕ УГЛЕДАО НЕШТО ОД ЧЕГА СЕ СЛЕДИО ОД СТРАХА...

ИДА ТЕ НИКАД ВИШЕ НИСАМ ВИДЕО НОКУ НА УЛИЦИ!

ЗНАК МРТВАСКЕ ГЛАВЕ!

ДУХ КОЈИ ХОДА

?

ЧЕКАЈ МЕ!

НИКОГ НЕ ЧЕКАЈ БЕЖИМО!

ДАА СЕ ТАЈ ЧОВЕК УПЛАШИО!

БАНДИТ!

ГРРРР

FALK & BARRY 1/19

И ДОК СУ БЕЖАЛИ ЈЕДАН БАНДИТ ЈЕ ИСПРИЧАО ДРУГОМ...

БЗЗЗЗ

ШТА?

УПЛАШИЛИ СУ СЕ КАО ДА СУ ВИДЕЛИ ДУХА!

МОЖДА САМ ИМ СЕ И УЧИНИО КАО ДУХ!

ХАЈДЕМО, МИС ВИКЕ! ОТПРАТИЉУ ВАС ДО КУЋЕ!

FALK & BARRY 1/20

СТРАХОВИТО САМ ЗАБРИНУТ, МОРГАНЕ!

ИМА ТОЛИКО УЛИЦА! МОЖДА СЕ ДРУГИМ ПУТЕМ...

ТО МЕ И БРИНЕ!

ГОВОРИ ПУКОВНИК ВИКЕ! СВА КОЛА ДА КРЕНУ ДА ТРАЖЕ МОЈУ КЋЕРКУ!

У МЕЂУВРЕМЕНУ

НЕМА ТАКСИЈА, ЧИ СЕ МИС ВИКЕ!

ВОЗАДА РАДЕ БОЈЕ НОЋУ! А КАКО ЗНАТЕ МОЈЕ ИМЕ?

FALK & BARRY 1/21

ЧУО САМ КАД СУ ВАМ КАЗАЛИ „ПУКОВНИКОВА КЋЕРКО“!

ОХ! НЕ МОГУ ДА МУ ВИДИМ ЛИЦЕ!

ДА... НА НЕКИ НАЧИН! САМО НЕ БИСТЕ СМЕЛИ ДА ИЗЛАЗИТЕ НОЋУ!

ВИ ПОЗНАЈЕТЕ МОГ ОЦА?

НЕ ЗНАМ ВАШЕ ИМЕ... А ЖЕ ЛЕЛА БИХ ДА ВАМ ЗАХВАЛИМ

А И ТАТА БИ ЖЕЛЕО.

НИЈЕ ПОТРЕБНО ЛАКУ НОЋ!

FALK & BARRY 1/22

ГДЕ СТЕ ДОСАД? ОТАЦ ВАС СЪУДА ТРАЖИ...

КАКАВ ДИВАН ЧОВЕК!

СВА СУ КОЛА ОБАВЕШТЕНА! ЈОШ НЕМА ВЕСТИ, ПУКОВНИЧЕ!

ЈАВИТЕ МИ АКО НЕШТО ДОЗНАТЕ!

26

ОДВЕЗИ МЕ КУЋИ, МОРГАНЕ! МОЖДА ЈЕ.

АКО НИЈЕ ЈАЋУ НАСТАВИТИ ТРАГАЊЕ!

ДА, ПУКОВНИЧЕ! ВРАТИЛА СЕ!

FALK & BARRY 1/23

ГДЕ СИ БИЛА?

МАЛО САМ СЕ ПРОШЕТАЛА, ТАТА!

НА ГРАД СЕ СПУСТИЛА ЧУДНА ТИШИНА...

КОД ШЕФА ПОЛИЦИЈЕ

ДОБРО! НОЋАС НЕМА ХАПШЕЊА?

ЧУДНО! СУБОТОМ ЈЕ ОБИЧНО БИЛО НАЈВИШЕ ГУЖВЕ!

НЕ РАЗУМЕМ! УОСТАЛОМ, БАР ЋУ НОЋАС МИРНО ДА СПАВАМ!

И ШЕФ ПОЛИЦИЈЕ ОТИШАО НА ПОЧИНАК...

АЛИ, ЈЕДНА РУКА С ПРЕТЕНОМ ПРЕКИНУЛА ЈЕ ЊЕГОВ САН...

А? ШТА?

НИЈЕ ВАМ ПОТРЕБНО ОРУЖЈЕ, ШЕФЕ! ДОШАО САМ ДА РАЗГОВАРАМО О БАНДИТИМА!

КО СТЕ, ДОБАВОЛА, ВИ?

ЖЕЛИМ СВЕ ПОДАТКЕ О БАНДИТИМА!

ЈА НЕ РАЗГОВАРАМ О ПОСЛОВИМА НОЋУ!

ГОВОРИ!

ЈА НЕ ГОВОРИМ ПОД ПРИТИСКОМ!

ДОБРО! ЧУО САМ ДА СТЕ ПОШТЕН ЧОВЕК

ЗАШТО ОНДА ПУШТАТЕ ДА БАНДИТИ ТЕРОРИШУ ГРАД?

ЗАШТО БИХ ОБЈАШЊАВАО ЈЕДНОМ СТРАНЦУ...

ШЕФ ПОЛИЦИЈЕ ПРЕПОЗНАО ЈЕ ПРЕТЕН

УКОЧЕНИМ ПОГЛЕДОМ ЗУРИО ЈЕ У СВОЈ ПОСЕТИОЦА

ВИ СТЕ... ФАНТОМ?

И ПОЧЕО ЈЕ ДА ДРХТИ КАО МАЛО ДЕТЕ...

КАО ДА ВАМ ЈЕ ХЛАДНО? ОБУЦИТЕ СЕ И ИСПРИЧАЈТЕ МИ СВЕ О БАНДИТИМА!

ОПАСНО ЈЕ
НОКУ ШЕТА
ТИ ГРАДОМ!

ХВАЛА
НА ОПОМЕ
НИ!

FALK
E
BARRY
2/8

ЗАИСТА ЧУДНО!
НИЈЕДНЕ ПРИ-
ЈАВЕ НОЋАС!
ШТА ЛИ СЕ ДО-
ГОДИЛО
С БАНДИ-
ТИМА!

© King Features Syndicate, Inc. (1964)
Falk & Barry created.

А ОНИ СУ СЕ ПРИПРЕМАЛИ ЗА
АКЦИЈУ...

ПЕСТ
САСТАНАК

ПЕСТ
САСТАНАК

САСТАНАК

САСТАНАК
НОЋАС

САСТАНАК
НОЋАС

НОЋАС
НОЋАС

ЧИТАВ
ГРАД
ЈЕ
СПАВАО
СЕМ
БАН-
ДИ-
ТА

ТИШИНА! ТРЕБА ДА
СТВОРИМО ПЛАН ЗА
НАПАД НА БАНКУ!
АЛИ КАКВЕ СУ ТО
ПРИЧЕ... ДА ЈЕ
ФАНТОМ У ГРАДУ?

НИСУ ПРИЧЕ,
СПАЈКИ ИСТИНА
ЈЕ! МИ СМО ГА
ВИДЕЛИ!

FALK
E
BARRY
2/9

ИДИОТИ!
ФАНТОМИ
НЕ ПОСТОЈЕ!

ТО ТИ
КАЖЕШ!

ДА ТО ЈА
КАЖЕМ!

У РЕДУ, СПАЈКИ!
НЕМА ФАНТО-
МА...

МОЖДА
ИХИ НЕМА

FALK
E
BARRY
2/10

...АЛИ ГРАДОМ
КРЕТАРИ НЕКИ
МОМАК КОЈИ
ТВРДИ ДА ЈЕ
ФАНТОМ! ЗНАМ
ТО ТАКО МЕ ЈЕ
ЗВЕКНУО...

ЈЕ Л' ТИ
ОИ КАЗАО
ДА ЈЕ
ФАНТОМ?

НИЈЕ!
САМО НАС
ЈЕ ПРЕБИО.

ВИДЕО
САМ
ПР-
СТЕН!

30

УНИЧИЛО ТИ
СЕ... У МРАКУ!
СРЕДИЋЕМО
МИ ТОГ
РАЗМЕТЉИ-
ВЦА!

FALK
E
BARRY
2/11

А ЕДД... ДОСТА О ФАНТОМУ! ДОСАД
СМО СЕ БАВИЛИ СИТНИМ ПОСЛО-
ВИМА... ОДСАД ЋЕМО КРУПНИМ!
ОПЉАЧКАЋЕМО ЈЕДНУ БАНКУ!
ЕВО ЕКСПЛОЗИВА!

БАНКУ!?

TNT

СВИ НА СТРАЖАРСКА МЕСТА! ГЛАВНИ ПОСАО ОБАВИЋЕМО ЈА, БОЗО И РАБИ!

FALK & BARRY 2/12

МОГУ НАС ВИДЕТИ СПАЈК!

ПА ШТА? КО СМЕ ДА НАС ЗАУСТАВИ?

ДОК СУ ОБИЈАЛИ ВРАТА

ХЕЈ! ПАЈКАНИ!

НЕ БРИНИ! МОМЦИ ЊЕ СЕ ВЕА ПОСТАРАТИ!

FALK & BARRY 2/13

ПОЛИЦАЈАЦ ЈЕ ПРОШАО САГНУТЕ ГЛАВЕ

FALK & BARRY 2/15

ЗАР НЕ ВИДИТЕ? ОНИ ЈУДИ ОБИЈАЈУ БАНКУ!

МРАЧНО ЈЕ... МАГЛА

НИШТА НЕ ВИДИМ! ?!

ВИДИШ ЛИ? ПОЛИЦАЈЦИ НАС СЕ БОЈЕ! ШТА САД, СПАЈК?

ДАЈТЕ ЕКСПЛОЗИВИ!

FALK & BARRY 2/16

ТИ! НАЛЕВО КРУГ, И ГУБИ СЕ!

НЕКУ!

СТРАЖАР ЈЕ ПОТЕГАО НОЖ...

НЕДЕШ? ОНДА...

...АЛИ, ДРУГА РУКА ЈЕ БИЛА БРЖА... И ЈАКА КАО ЧЕЛИК.

ЧЕЛИЧНА ПЕСНИЦА ПОГОДИЛА ЈЕ СТРАЖАРЕВУ ВИЛИЦУ...

ДРУГИ СТРАЖАР ЈЕ ТО ПРИМЕТИО...

И НЕЗНАНАЦ СЕ НАШАО ОПКОЉЕН...

ФАНТОМ НИЈЕ ЧЕКАО ДА ОГРАВИО ЈЕ ПРВОГ...

...ДРУГОГ ЈЕ ОДБАЦИО УДАРЦЕМ НОГЕ

ЧЕЛИЧНА ПЕСНИЦА УДАРЛА ЈЕ СНАГОМ ПАРНОГ ЧЕКИЧА...

У БАНЦИ...

НЕ ЧУЈУ СЕ ВИШЕ!

МОМЦИ СУ ГА ВЕЋ УДЕСИЛИ!

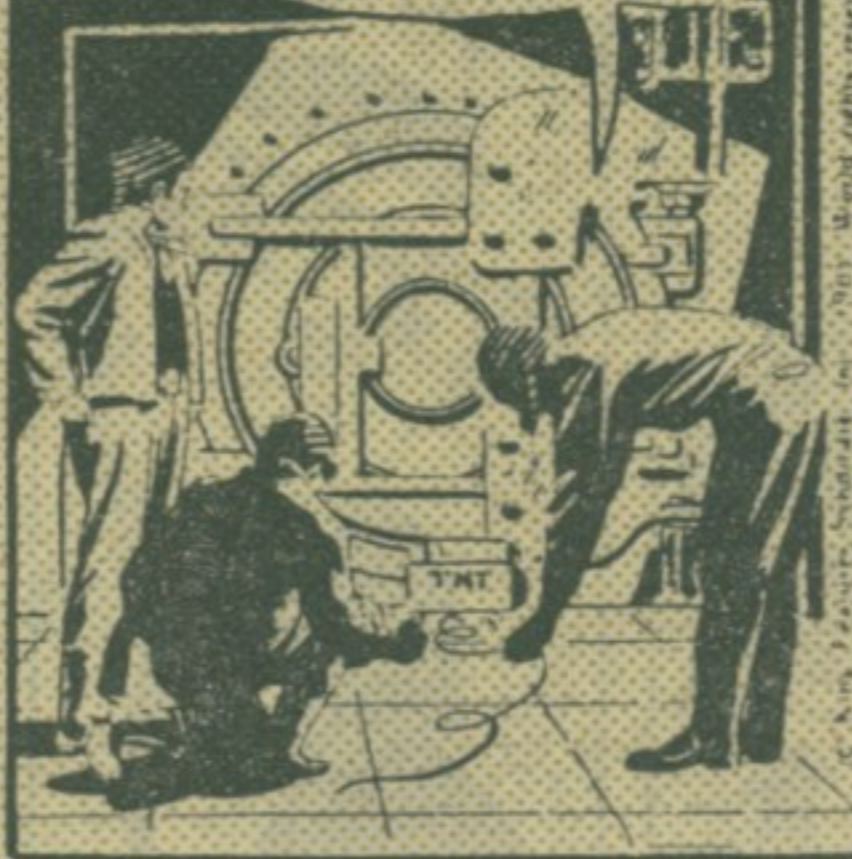

А НАПОЈУ...

АААХ!

САД БОШ ДА ЗАПАЛИМ ФИТИЉ

ПРОКЛЕТСТВО! ЗАБОРАВИО САМ ШИБИЦЕ! КО ИМА ШИБИЦЕ?

ОД СПАЖК!

РАБЕ, ШТО СЕ ТРЕДЕШИ ДРЖИ ЧВРЕТО ФИТИЉ!

МАЛО САМ НЕРВОЗАН!

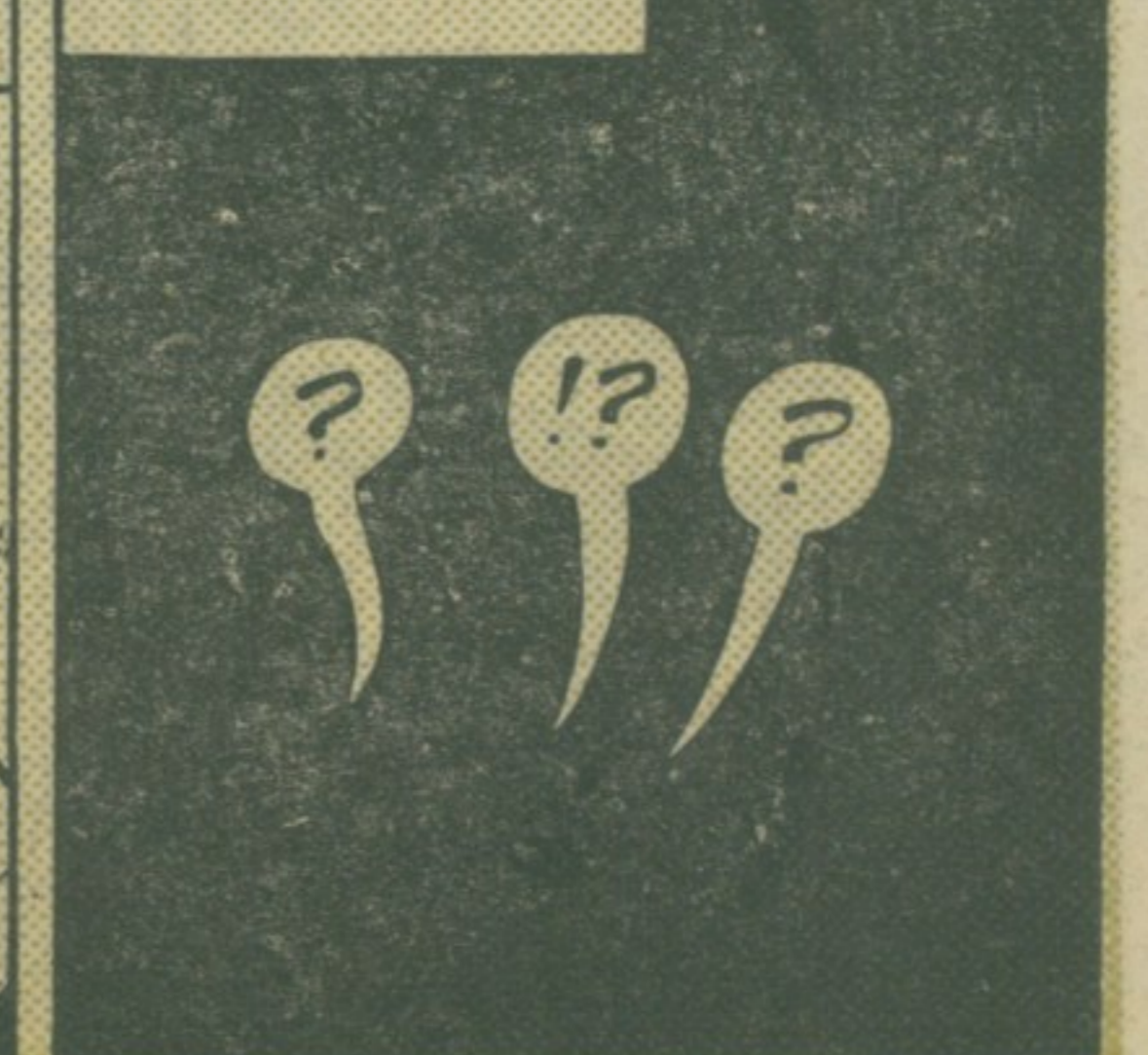
ФАНТОМ СЕ НЕ ЧУЈНО ПРИБЛИЖАВАО...

...ЗАШАО ИМ ЈЕ ИЗА ЛЕБА...

...И ДУНУО НА ПАЛИДРВЦЕ!

ШТА САД СПАЈК?

НЕ БРИНИ! БИЋЕМО СУТРА ПУШТЕНИ!

ШЕФЕ, ЧУО САМ ДА СТЕ НОГАС ПОХАПСИЛИ МНОГЕ ГРАЂАНЕ?

ГРАЂАНЕ? БАНДИТЕ

ЕДНИК ШТИНЕ

ЛОПОВЕ И УБИЦЕ!

ХММ! А ИМАТЕ ЛИ ДОКАЗЕ?

ДОКАЗЕ УХВАТИО САМ ИХ У БАНЦИ!

ВИ СТЕ ИХ УХВАТИЛИ?

НЕ! ЈА САМ ИХ НАШАО У БАНЦИ... ОНЕСВЕШЋЕНЕ...

ХММ... А КО ИХ ЈЕ УХВАТИО?

ПА... НЕКИ НЕЗНАНАЦ!

И ОН ЈЕ САВЛАДАО ДЕВЕТ ЈУДИ?

ШЕФЕ, МОЖЕТЕ ЛИ ДА ДОВЕДЕТЕ ТОГ НЕЗНАНАЦА ДА СВЕДОЧИ?

НЕ... НЕ ЗНАМ...

ЗНАМ ДА ЗВУЧИ НЕВЕРОВАТНО... АЛ' ЈЕ ИСТИНА!

НЕ БИХ ЖЕ ЛЕО ДА ВАС НАЗОВЕМ ЛА ЖОВОМ ДЛИ...

...ТИХ ДЕВЕТ НАБЕЉЕНИХ БАНДИТА САВЛАДАО ЈЕДАН ЧОВЕК!? СТРАНАЦ КАЖЕТЕ? А КО ИХ ЈЕ ВИДЕО КАД СУ УШЛИ У БАНКУ?

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ ЊИХОВ АДВОКАТ ИЛИ...?

ЈА САМ ОДГОВОРАН ЗА СВЕ ГРАЂАНЕ... И МОРАМ ДА ШТИТИМ ЊИХОВА ПРАВА...

НЕКА СУД ОДЛУЧИ! А ДОТЛЕ... ПУСТИТЕ ИХ ИЗ ЗАТВОРА... БЕЗ КАУЦИЈЕ!

БЕЗ КАУЦИЈЕ? ОХ... НЕ!

АКО ИХ ПУСТИМ... НЕ РЕ НИ ДОИ НА СУЂЕЊЕ!

ГЛУПОСТИ!

ЦЕЛА БАНДА УХВАЋЕНА И ОН МИ НАРЕЂУЈЕ ДА ЈЕ ПУСТИМ.

СУТРА ЊЕ ОПЕТ ПОЧЕТИ ДА ПЛОАЧКАЈУ И УБИЈАЈУ.

ЗАБРИНУТИ СТЕ, ШЕФЕ?

F TALK D BARRY 3/6

ВИ КО СТЕ ВИ У СТВАРИ?

ТО НИЈЕ ВАЖНО! НЕ ПАЛИТЕ СВЕЛОСТ!

ВИ СТЕ ИХ ПОХВАТАЛИ! ВИ СТЕ ВИДЕЛИ КАД СУ УШЛИ У БАНКУ! АКО НЕ ПОСВЕДОЧИТЕ НА СУДУ...

НЕМОГУЋЕ!

НЕМОГУЋЕ? ОНДА НЕЋЕ НИ БИТИ СУБЕЊА...

КАКО? ВИ, ШЕФ НИ БИТИ ПОЛИЦИЈЕ, НАШЛИ СТЕ ИХ У БАНЦИ! КО КАЖЕ ДА...

ПРЕДСЕДНИК!

ХММ...

ФАНТОМОВО... ХММ БИЛО ЈЕ ПУНО ПРЕТЊЕ...

ВИ МИСЛИТЕ ДА ЈЕ ПРЕДСЕДНИК ПОВЕЗАН С НИМА?

ЈА ТО НИСАМ КАЗАО.

НАРЕДИО МИ ЈЕ ДА ИХ СУТРА ПУСТИМ... БЕЗ КАУЦИЈЕ!

ИПАК ЋЕ ИМ СЕ СУДИТИ!

ДРЖИТЕ ИХ ПОД ПРИСМОТРОМ ДО СУБЕЊА!

ПОБЕГИТЕ!

КО ЊИХ ДА ДРЖИ ПОД ПРИСМОТРОМ?

ЈА!

РАЗУМЕШ ЛИ ТИ ОВО? ПУШТАМО ИХ БЕЗ КАУЦИЈЕ!

БИО САМ СА ШЕФОМ КАД СУ ПОХВАТАНИ У БАНЦИ!

ПОЖУРИТЕ

ПОТПИШИТЕ ОВДЕ!

ШЕФЕ, ПА ОНИ ЋЕ ОДМАХ ПОЧЕТИ ПО СТАРОМ...

ХММ...

ШТА ЈЕ ОВО?

УЛАЗИТЕ!

ДОБИЛИ СТЕ И БЕСПЛАТАН ЗАШТО ПРЕВОЗ ДО КУКЕ

ЈА НЕ ВИХ...

МА УЛАЗИ... БОЉЕ НО ДА ИДЕМО ПЕШИЦЕ!

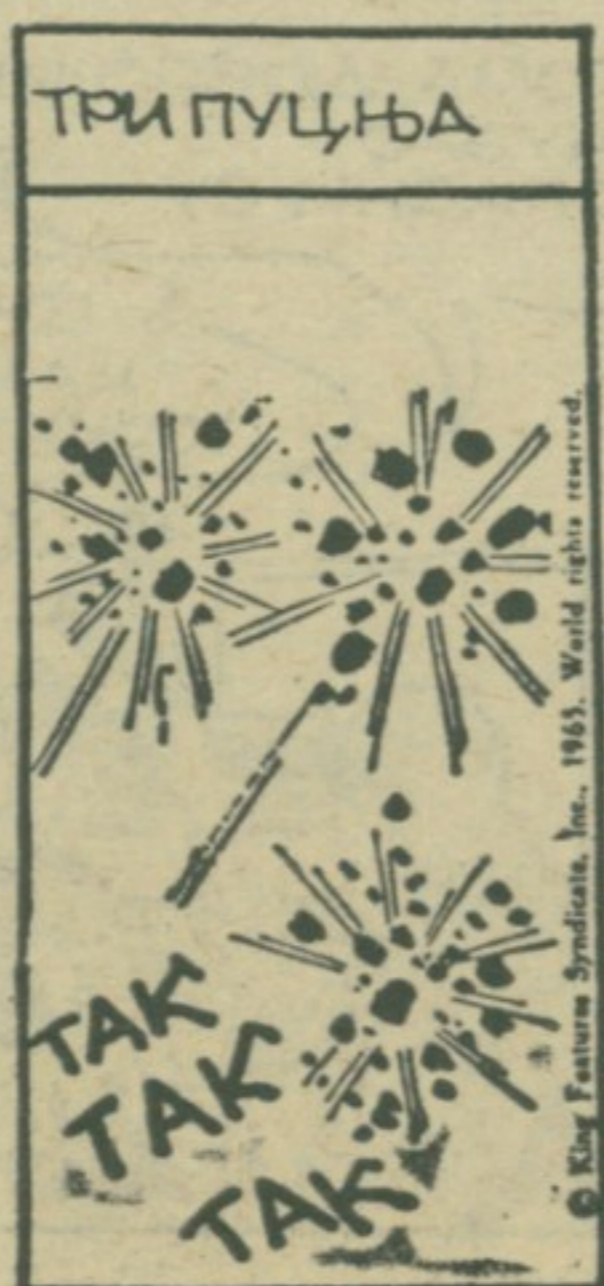

ШЕФ ЈЕ ЗАТВОРИО ВРАТА АУТО-БУРГОНА...

...И КОЛА СУ КРЕНУЛА.

ПУЦАЈУ НА НАС! НЕ... ТО САМ ЈА... ПРЕДСЕДНИК.

СИЛАЗИТЕ!

ОХ! ПА ШТА РАДИТЕ ТАМО ГОРЕ?

НИ РЕЧИ. ИНАЧЕ ЋУ ВАС ГУРНУТИ!

ПОМОЗИТЕ МИ...

ИДИОТ!

ХТЕЛИ СТЕ ДА СМ БЕМ ПА...

FALK & BARRY 4/6

УХ! АХ!

ЕВО МЕ

ДУМ ТАК ТРАС!

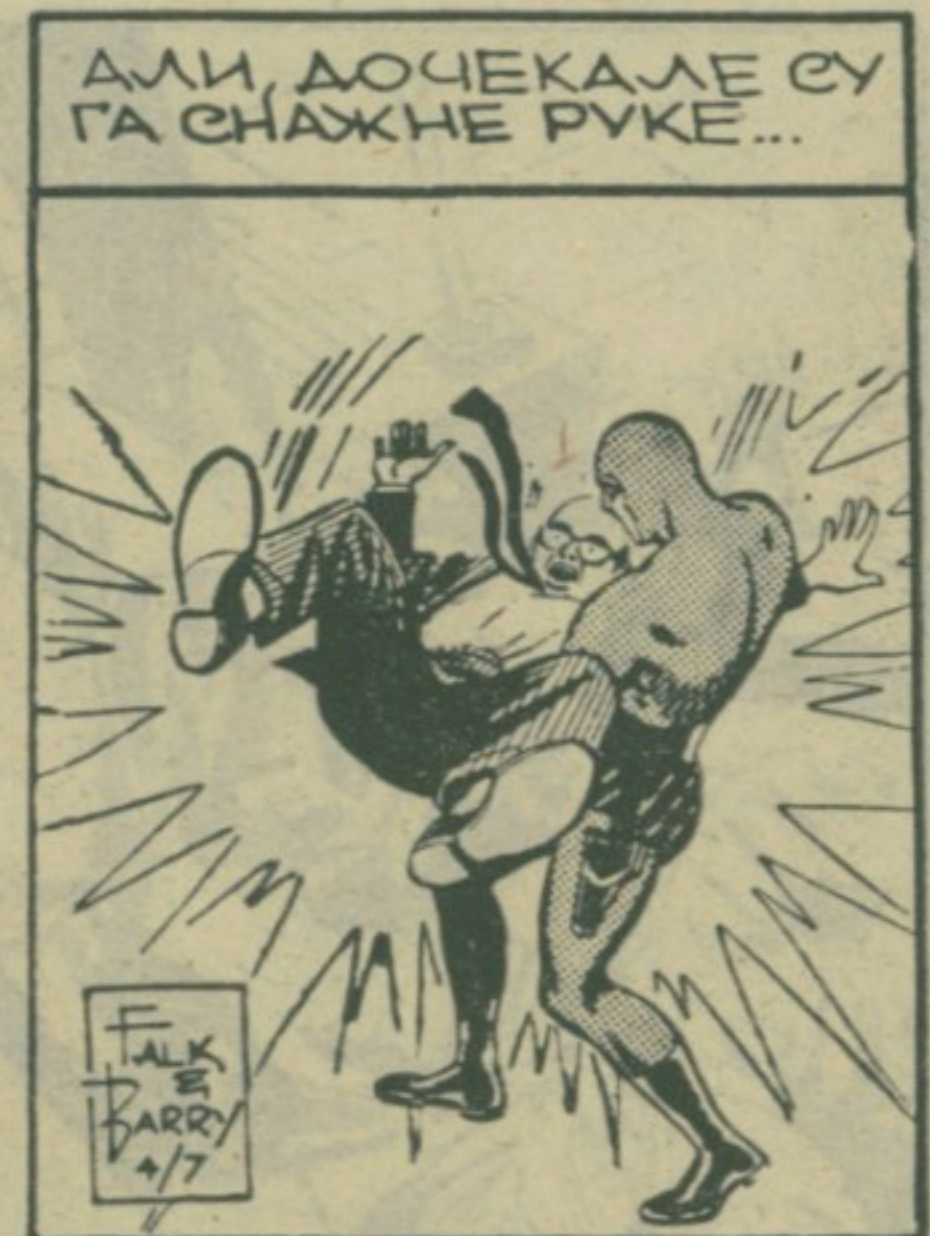
НЕ МОГУ ВИШЕ ДА ИЗДРЖИМ...

ИИИИ

ПАДАМ!

АААА

АЛИ ДОЧЕКАЛЕ СУ ГА СНАЖНЕ РУКЕ...

FALK & BARRY 4/7

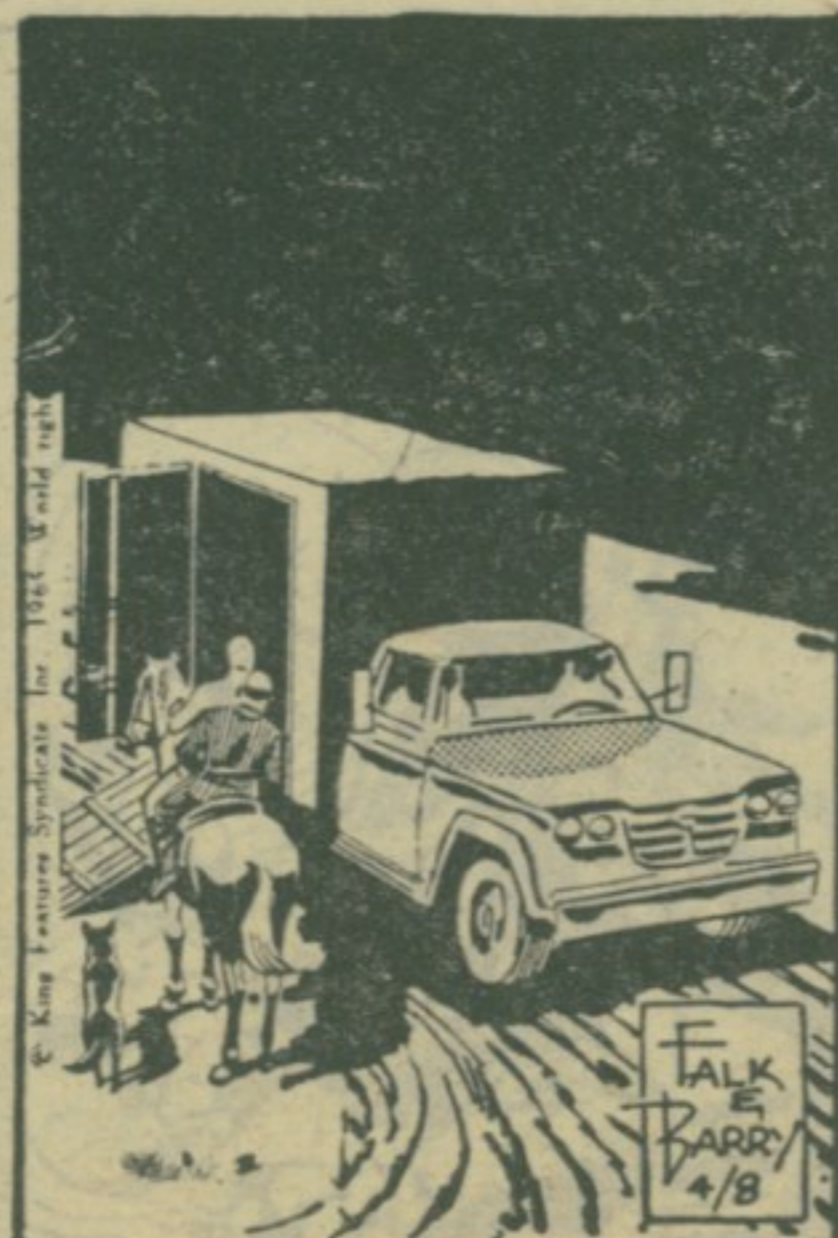
ЈЕДАН ОШТАР ЗВИЖДУК...

КУДА ЋЕМО?

ЗНАТЕ! БАНДИТИМА

42

© King Features Syndicate, Inc. 1965. World rights reserved.

FALK & BARRY 4/8

ОШАМУКЕН СВИМ ОНИМ ШТО ЈЕ ДОЖИВЕО ПРЕДСЕДНИК ЈЕ САМО БУЉИО...

ВРАТА СУ СЕ ЗАЛУПИЛА И АУТОБУРГОН ЈЕ КРЕНУО У НОБ...

КОЛИКО
БЕМО ЈОШ
ПУТОВАТИ?

НЕ
ДУГО!

ЗАШТО
СУ СЕ
ЕКЛОНЦЛИ
ТАКО
ДАЛЕКО?

СПАЈК
НИЈЕ
ЖЕЛЕО
ДА ВАС
НЕКО ВИДИ
У РАЗГОВОРУ
С ЊИМ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ...

БРЗО...
УЛАЗИТЕ
ОВАМО!

ШТА ОВО
ЗНАЧИ,
ПУКОВНИЦЕ?

НЕ ЗНАМ
НИ ЈА!
АЛИ, УСКО-
РО БЕМО
ДОЗНАТИ!

СЕДИТЕ!

ШТА ЈЕ
ОВО?

ИГРАЈТЕ
КАРТЕ!

НЕ РАСПРА-
ВЉАЈ СЕ!
ПУЦА
КО
ЉУДИ!

А ШТА
САД

НЕ ЗНАМ...
САКРИЈТЕ
СЕ! ДОЛАЗЕ
КОЛА!

СТИГЛИ
СМО!

ЈЕ Л' ОВО КЛОПКА?
ГДЕ СУ МОМЦИ?

ПОГЛЕДАЈТЕ

ОВО ЈЕ
МОЈЕ!

FALK
&
BARRY
4/12

ТО ЈЕ
ПРЕДСЕДНИК!

ВИДИТЕ И САМИ!
УКЉУЧИМО
МАГНЕТОФОН!

ХЕЈ! ГДЕ
КО НАМ
ЈЕ ДОШАО!

ЗАШТО
СТЕ МЕ
ДОВУКЛИ
ЧАК
ОВАМО?

ДОВУКЛИ?
МИ?

ДА! ЗАР
НИСТЕ
ЗАХТЕВАЛИ
ДА ДОЂЕМ?

КО ВАС ЈЕ
ДОВЕО?

НЕ ЗНАМ
КО ЈЕ...
САМО ЈЕ
ЈАК КАО
БИК И...

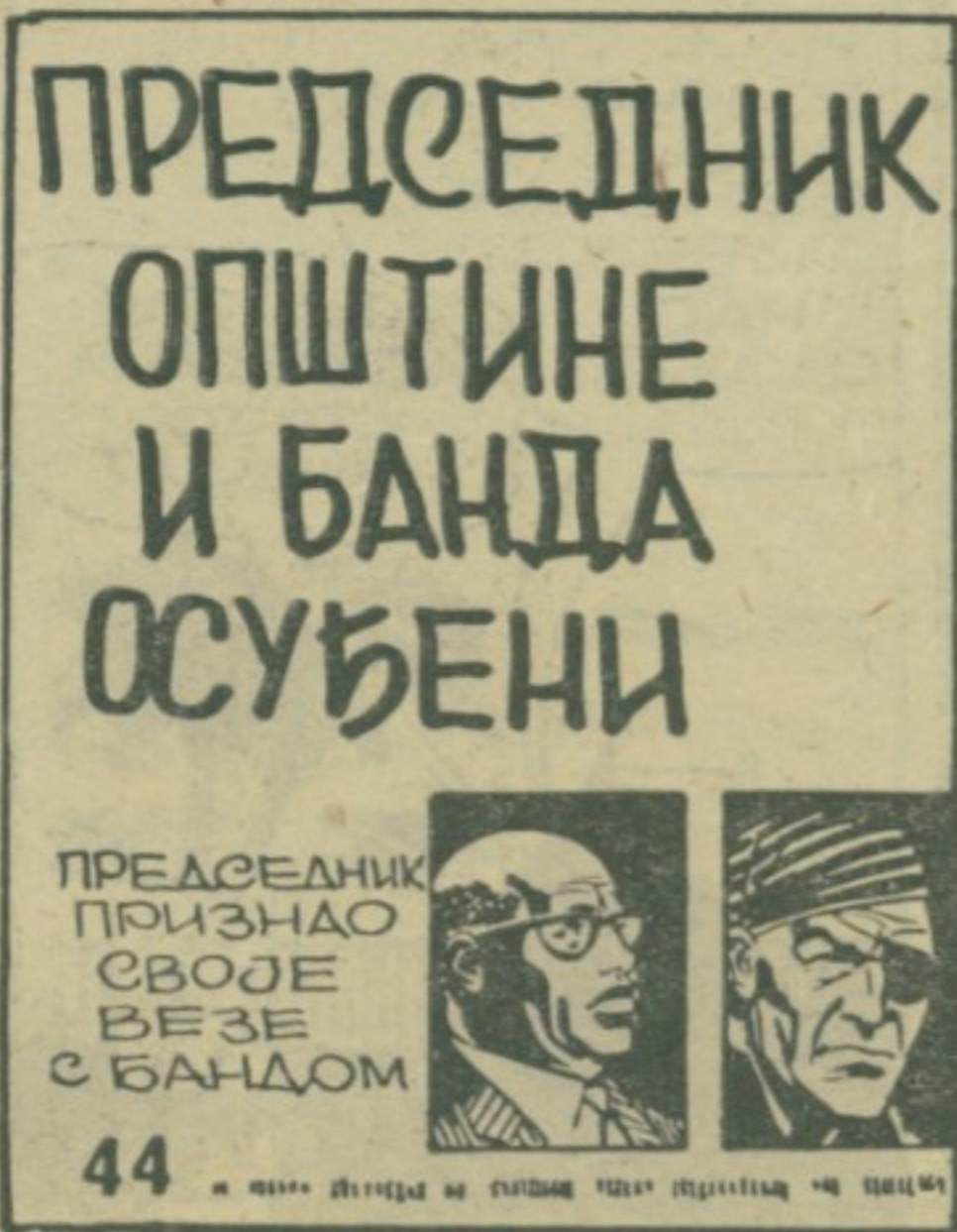
ЗНАМО!

НИЈЕ САД
ВАЖНО! АЛИ,
КАД СТЕ
ВЕЉ ОВДЕ...
ИЗВЕДИТЕ
НАС
ОДАВДЕ.

ДА ВАС
ИЗВЕДЕМ?
ШТА ТО
ЗНАЧИ?

FALK
&
BARRY
4/13

СТРЕЛЕ И ВАТРЕНА ВОДА

ЗАТРУБИ, МАНУЕЛЕ!
ДОЛАЗИ НЕКИ КО-
ЊАНИК!

ИЗМЕЂУ ТОМБСТОУНА И ЕЛ
ПАЗА, НАЛАЗИЛА СЕ ТВРБА-
ВА ХАЧИТА ИЗ КОЈЕ ЈЕ
КОНТРОЛИСАН ЦЕО
ПРЕДЕО СИЈЕРА
МАДРЕ.

МАЛО КАРНИЈЕ,
СВИМА ЗДРАВЉИМАМ
ПОРУКУ ЗА ГЕНЕРАЛА
ЏОНСОНА! КАКО МЕ ТО
ДОЧЕКУ-
ЈЕТЕ?

ПА ЗБОГ
ТИХ ПРО-
КЛЕТИХ
ЦРВЕНО-
КОЖА-
ЦА
УВЕК СМО
НА ОПРЕ-
ЗУ!

ЈА САМ БАД ВЕСТМОР...
ПОВЕРЕНИК ДРЖАВНОГ СЕКРЕТАРА
ЗА ИНДИЈАНСКА ПИТАЊА,
ДАНИЈЕЛСОНА.

ИЗГЛЕДАТЕ МИ ПРЕМЛАДИ
ЗА ТАКВУ ДУЖНОСТ ЗНАТЕ ЛИ
ВИ ДА ЈЕ ПОВЕРЕНИК...

... ОДГОВОРАН ЗА СВЕ ШТО
ЈЕ У ВЕЗИ СА ИНДИЈАНЦИМА
ЗНАМ, ГЕНЕРАЛЕ, И ТО ДА
ВОЈСКА ВИШЕ НЕМА НИКА-
КВЕ ВЛАСТИ!

ТО ЈЕ ГЛУПОСТ! КО ЋЕ ОНДА ДА
ШТИТИ ТРГОВЦЕ! ПРЕСТАЈЕ
СВАКА ТРГОВИНА...

ММ... МЛА-
ДИЋУ! ЗА
ОВО ТЕТЕ
МИ ПЛАТИТИ...

НАРОЧИТО
ТРГОВИНА
АЛКОХОЛОМ!

СУТРАДАН

И ОВИ МЕ ДОЧЕКУЈУ С НЕПО-
ВЕРЕЊЕМ НЕЋЕ МИ БИТИ
ЛАКО...

ВЕТАР НАМ ЈЕ ДОНЕО РЕ-
ЧИ ТВОЈЕ СВАЂЕ С ГЕ-
НЕРАЛОМ ЏОНСОНОМ.
ПОЗДРАВЉАМО ТЕ ДОБРО-
ДОШЛИЦОМ!

БАД ЈЕ ВЕЋ БИО НА ЛИЦУ МЕСТА

ЕНО ИХ! ДА ВИДИМ ИЗБЛИЗА!

САМО НАВАЛИТЕ! БЕСПЛАТНО ЈЕ! ПИЈЕТЕ ЈЕ ПОСЛЕДЊИ ПУТ! АКО, КАД ПУШТАТЕ ДА ВАС ОНАЈ БЕДОЛИКИ ЖУТОКЉУНАЦ ВУЧЕ ЗА НОР! ПИЈТЕ

АЛИ НЕКО ЈЕ ПОКВАРИО ПИЈАНКУ...

УПОМОГ АХХ!

ПАЦОВЕ! ЗАР ТАКО?

ПОКАЗАЋУ ЈА ТЕБИ!

КУКАВИЦЕ! ТОЛИКО ВАС ЈЕ... А ОН ЈЕ САМ...

ПИЈАНИ ИНДИЈАНЦИ СУ ПРЕТЕКИ КРЕНУЛИ НА БАДА

ТИ... ТИ БЕЛО ШТЕНЕ, ПЛАТИЋЕШ НАМИ

ОМРТ!

ПЛАН БАДОВИХ НЕПРИЈАТЕЉА КАО ДА ЈЕ УСПЕО... 47

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА КО ЈЕ ЛОПОВ?

2

30. АВГУСТА, У ЗАВОДУ ЗА ИЗ-
РАДУ НОВЧАНИЦА...

ДА, ИН-
СПЕКТОРЕ, ПРЕ
ПОЛА САСА! ИМАЛИ
СМО КОЛЕКТИВНИ
ОАМОР ОД ПОЧЕТ-
КА АВГУСТА... ЈА
САМ БИО У
ШПАНИЈИ...

СПЕКТОРЕ, ПРЕ
ПОЛА САСА! ИМАЛИ
СМО КОЛЕКТИВНИ
ОАМОР ОД ПОЧЕТ-
КА АВГУСТА... ЈА
САМ БИО У
ШПАНИЈИ...

ЧИМ САМ СЕ ВРАТИО, ОБИ-
ЦАО САМ ЗАВОД... НАШАО
САМ ОБИЈЕНУ КАСУ... УКРА-
ДЕНЕ СУ НОВЧАНИЦЕ ОД
1000 ФРАНКА И НЕШТО
МЕТАЛНОГ НОВЦА...

ОХ! ОКО
20.000
ФРАНКА!
ИНСПЕКТО-
РЕ! У БЕЗИ
СА СИТНИМ
НОВ-
ЦЕМ...

КОЛИ-
КО МЕ-
ТАЛНОГ
НОВЦА?

КРАДЈИВАЦ ЈЕ ВЕРО-
ВАТНО ПРОШАО КРОЗ ОВАЈ
ПРОЗОР И РАЗБИО ФЛАСКУ
С ВИНОМ... ПИТАМ СЕ
ШТА ЛИ ЈЕ ОВАЈ
РАДИО?

ГЛЕДАЈТЕ!
ЗАБОРАВИО
ЈЕ НОВИНЕ
ОД 10. АВ-
ГУСТА И ГО-
МИЛУ ОПУ-
ШАКА!

ХИ!
СУА-
НО!

НИЈЕ, ШАРОНЕ! ТРЕБАЛО
МУ ЈЕ ВРЕМЕНА
ДА ОБИЈЕ КАСУ...
ЗАТО ЈЕ И ПО-
НЕО ВИНО, ДА
СЕ ПОВРЕ-
МНО ОКРЕ-
ПИ...

ДА! ПО-
ГОТОВУ
ШТО ЈЕ
ОВАЈ ДО-
СТА ТОПЛО
ЈЕР СЕ ОДР-
ЖАВА СТАЛНА
ТЕМПЕРАТУРА!

А КО ЈЕ, ДАРАС,
ОСИМ ВАС ЗНАО
ДА У ТРЕЗОРУ
И КАСИ ИМА
НОВЦА У ОПТИ-
ЦАЈУ?

УПРАВНИК ЗА-
ВОДА ГРАНДИН
И МИШЕЛ! АЛИ
ОНИ
НИ-
СУ...

ТАКО СЕ УВЕК
КАЖЕ!

ПОЗАБАВИ СЕ ЊИМА,
ШАРОНЕ! А ВИ, ДА-
РАС, ПОБИТЕ С НА-
МА У ПОЛИЦИ-
ЈУ!

У ПОЛИЦИЈИ...

ГРАНДИНЕ,
ГДЕ СТЕ
ПРОВЕЛИ
ОАМОР?

НИСАМ
СЕ МИЦАО
ИЗ ПАРИ-
ЗА... А
ЗБОГ
ЧЕГА?

ШТА ПИ-
ЈЕТЕ
ОБИЧНО?
ПИВО
ИЛИ
ВИНО?

ЦРНО ВИНО!
ДА НИЈЕ
ЗАБРА-
ЊЕНО?

ПА... ЗА-
ВИСИ!
А ВИ,
МИШЕЛ?

ЗАИСТА ГЛУГО
ПИТАЊЕ! ПИЈЕМ
САМО БЕЛО... И
ЈА САМ ОСТАО У
ПАРИЗУ!

ДОБРО! НЕКО ОД ВАС
ТРОЈИЦЕ ЈЕ ОЧИГЛЕДНО
ЛОПОВ, ЈЕР НИКО ДРУГИ
НИЈЕ ЗНАО ДА У ТРЕЗОРУ
И КАСИ ИМА НОВЦА! ШАРО-
НЕ, СТАВИ ЛИЦИЦЕ...

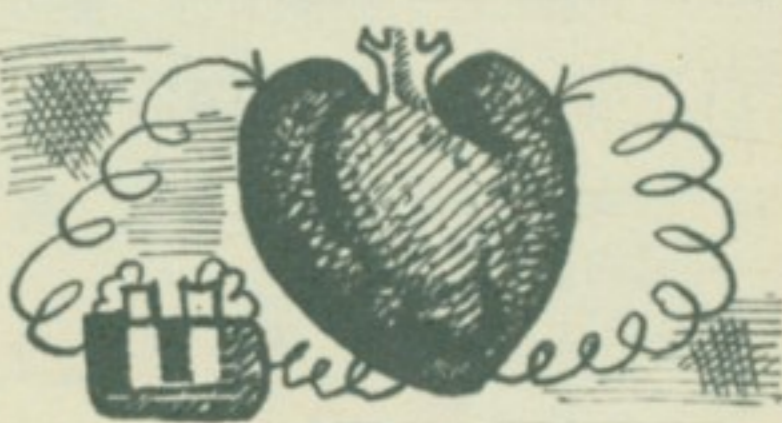
КОМЕ, АРАГИ ЧИТАОЦИ? И
ШТА ЈЕ ОДАЛО КРИВЦА?

● енглески поштари баш немају среће са псима. Прошле године 3183 пута су нападнути док су 1966. били уједени 2942 пута, а 1967. — 3046 пута. Недавно су се поштари жалили свом министру. Засад није познат резултат жалбе

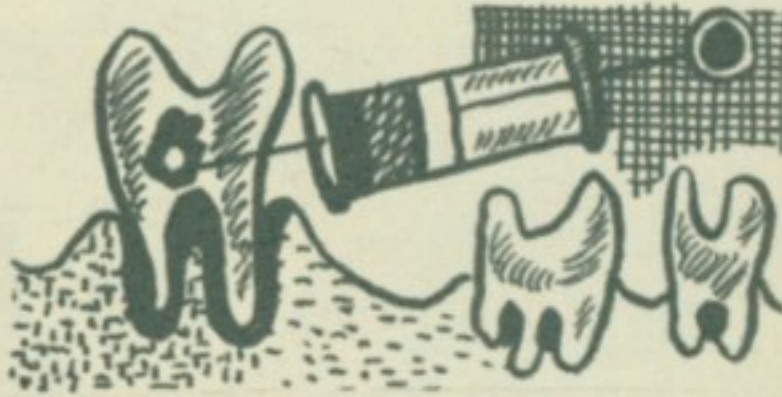

● у ветеринарској школи у Мезон-Алфору у Француској конструисан је стимулатор за срце који ради помоћу нуклеарне енергије. Овај апарат који подешава ритам срца ускоро ће бити испробан на псима и, уколико буде дао позитивне резултате, користити

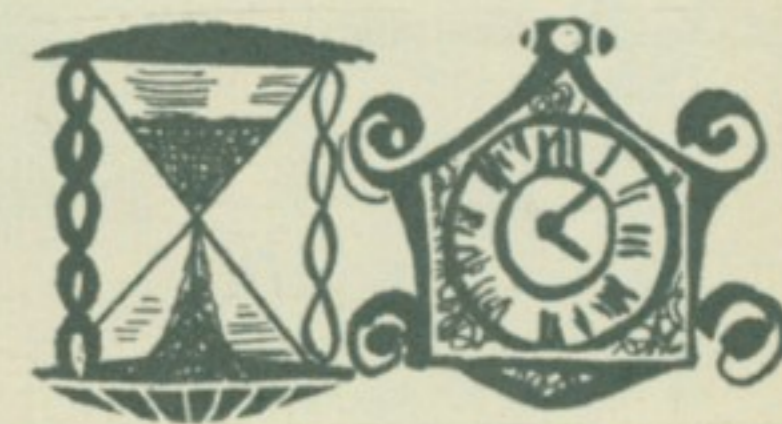

га и људи. У Француској већ сада 4 хиљаде особа носе апарат за појачање рада срца на транзисторске батерије.

● Артур Бан, микробиолог и професор Стоматолошког факултета у Еванстоу у савезној америчкој држави Илиноису недавно је пронашао вакцину против каријеса. Опити вршени на пацовима дали су задовољавајуће резултате.

● најстарији часовник на свету за који се зна, чува се у музеју у Вуперталу у Немачкој. То је пешчани сат, а при падао је египатском фараону Аменофису III (1411—1375. године пре наше ере). У овом музеју се налази и први часовник који је власник носио

уза се. То је дело часовничара Каспара Вернера, потиче из 1548. године и направљен је као минијатурна кућица са сатом а носио се на ланцу око врата.

НАГРАДНИ КОНКУРС: БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ!

КО ЈЕ ЛОПОВ?

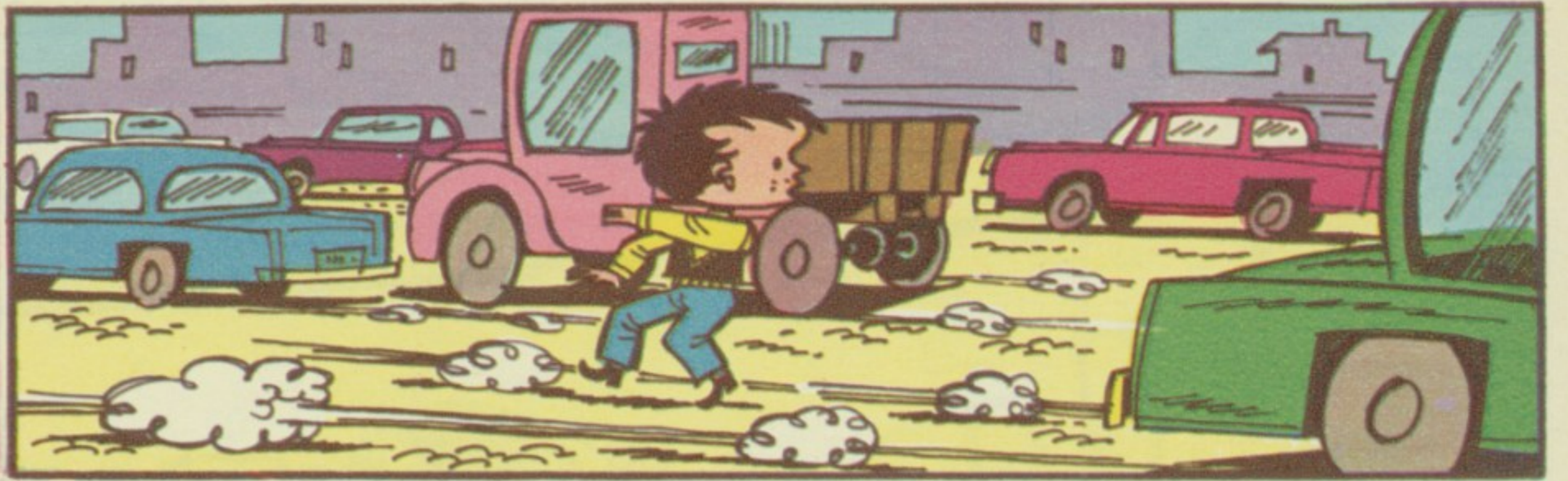
Сачувајте купон „Детектив 2“ и још два купона која ће изаћи у следећа два броја. Залепите на крају конкурса сва четири купона на једну дописницу. Поред сваког купона напишите кога је инспектор Марин ухапсио у детективском задатку на који се купон односи. Дописницу с четири купона и четири одговора пошаљите „Политикином забавнику“, Македонска 29, Београд. Међу онима који на крају овог конкурса пошаљу сва четири тачна одговора извући ће се на срећу награде.

1 **Награде:**

2

3

ДЕТЕКТИВ
2

ШОКЕЏ

У БУ

РАЗРЕГ

У ВУМ

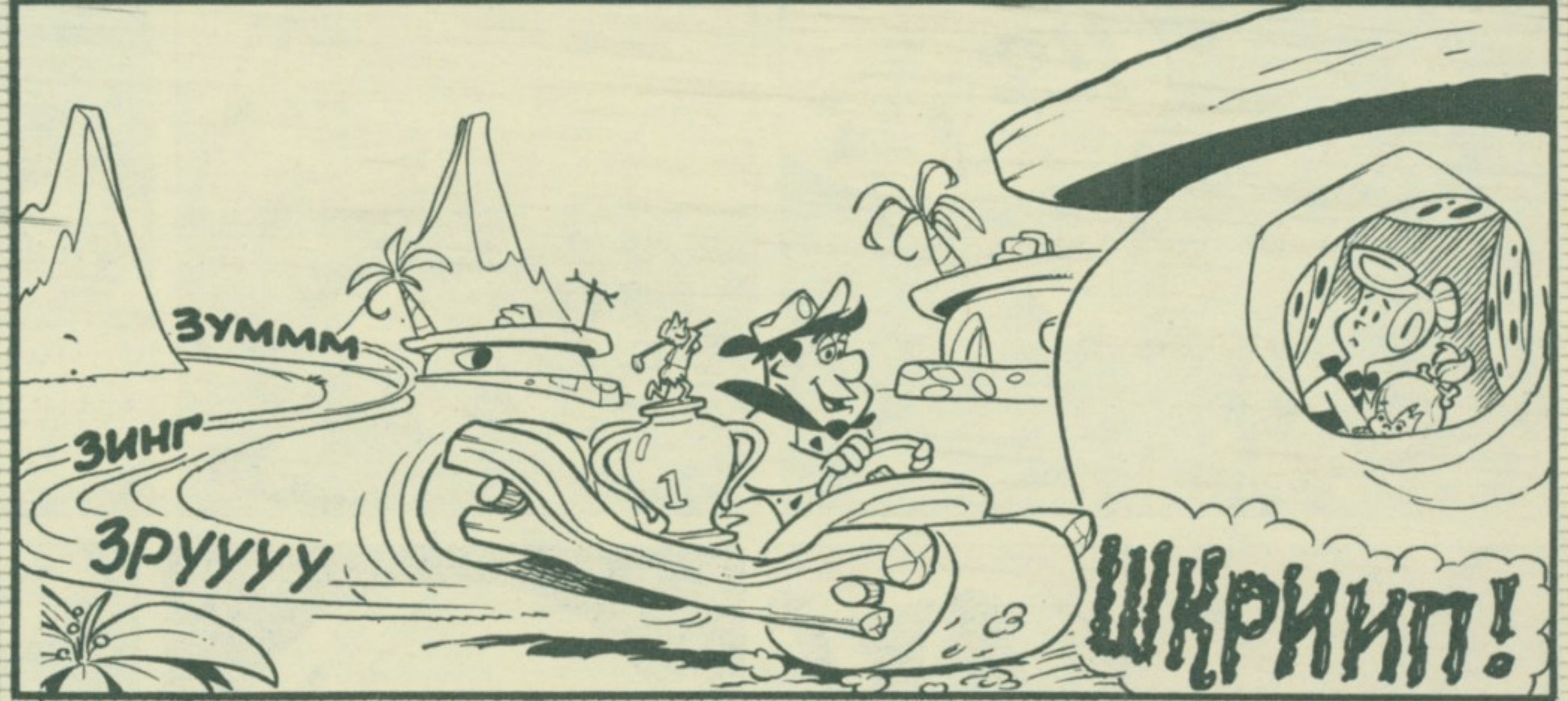
УУЕНАМА

НОЧОВО

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

АА-БАА-ДА-
БА-ДУУУ...

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

НЕ КЛОНИМО ДУХОМ!
ЈОШ МОЖЕМО ДА
ИМ УМАКНЕМО!
ДИГНИМО СИДРО!

ЗАШТО ГУБИТИ
НЕРВЕ? МОЖДА
НАС НЕЋЕ НАПА-
СТИ! ЗАР НИСМО
КОЛЕГЕ?

ПОГЛЕДАЈМО
ПРВО ДА ЛИ
СЕ ПРИПР...

!!? ! ! !

ХЕЈ, НИК! ШТА
ТИ ЈЕ?

СТРАШНА ЈЕ
ЈАРА... СВЕ
МИ ИГРА ПРЕА
ОЧИМА... ПО-
ГЛЕДАЈ
ТИ!

АХ!

ТО ЈЕ РУ...
РУ...
РУ...

РУШИОЛ!
СТРАШНИ,
ВЕЛИКИ
РУШИОЛ!

НА ДРУГОМ БРОДУ...

НЕМАМ ДОСТА
ЉУДИ! ТРЕБА
МИ ПОДАЧАЊЕ!
УХВАТИТЕ ИХ
ЖИВЕ!

ПО ЗАПОВЕСТИ,
КАПЕТАНЕ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ,
НАШ СТАРИ ПРИЈА-
ТЕЉ НИК ПРВИ ПУТ ЈЕ
ОТКРИО ШТА ЈЕ СТРАХ...

СТРАХ РАЗУМЉИВ, КОЈИ БУДИ
ИНСТИНКТ ЗА САМООДРЖА-
ЊЕМ...

НЕ! НЕ! ТРЕБА
ДА СЕ СТАДИМ!
МОРАО БИХ ДА
СПАСЕМ
ДРУГАРЕ...

ЈОШ НАДА НИЈЕ
ИЗГУБЉЕНА... САМО КАД БИ
МЕ ОВЕ МОЈЕ СТАРЕ
НОГЕ ЈОШ МАЛО
ПОСЛУЖИЛЕ...

ПОСРВШИГ ВИЉЕМА РЕЈДА

★★★★★★★★ ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

УПРКОС ОШТЕЋЕНОМ АПАРАТУ И ГУБИЦИМА У ЉУДСТВУ, ПОРУЧНИК РЕЈД НИЈЕ НИ ПОМИШЉАО НА ПОВРАТАК У БАЗУ ВЕЋ ЈЕ НАСТАВИО ПРЕМА НЕМАЧКОЈ

Командна палица тресла се у руци пилота енглеског ратног ваздухопловства поручника Виљема Рејда и његовог „ланкастер“ број 61 подрхтавао је од репа до носа, изложен немилосрдној паљби немачког ловца типа „фоке-вулф“ 190. Била је звездана ноћ, 3. новембар 1943. Док су комадићи олова пробијали црни метал трупа авиона и оштар мирис кордита испуњавао пилотску кабину, ветар је шибао поручничково лице, рамена и руке израђављене безбројним парчићима стакла разбијеног прозора.

НА ЦИЉ — ПО СВАКУ ЦЕНУ

Умрљан лепљивом крвљу што му се ледила на смрзнутим образима, Рејд облиза испуцале усне и осврте се: иза њега, навигатор је лежао мртав док је радио-телеграфист био смртно погођен. Горња средња купола била је уништена, а митраљезац у репу авиона покушавао је што је боље могао да узврати ватру и одбије напад јединим преосталим митраљезом, премда је стање у коме се налазила купола онемогућавало тачно и успешно нишањење.

Није радио ни систем за довод кисеоника па је нишанција морао њиме да снабдева поручника из боце с кисеоником. Њихов циљ, Дизелдорф, био је удаљен још пуних 320 километара, али је Рејд, упркос оштећеном апарату и губицима у људству, продужио да управља тешким бомбардером на путу ка једном од најжешће брањених циљева у читавој Немачкој.

Неколико минута касније, убрзо пошто је прелетео холандску обалу, „ланкастер“ је поново нападнут. Овога пута био је то један ловац „месершмит“ 110 који се у бришућем лету сасвим неочекивано појавио. Поручник виде заслепујући блесак, а

затим авион поче нагло да пропада. Изгубио је 600 метара висине пре него што је Рејд успео да га исправи и извуче.

Сложени командни уређаји бомбардера су тако оштећени да је било скоро немогуће управљати авионом. Систем везе и компаси нису више функционисали... Поручник Рејд ипак није ни помишљао на повратак пре обављања задатака, а није желео ни да угрози формацију бомбардера који су га следили. Сада је, пошто су компаси отказали а навигатор погинуо, морао да лети управљајући се према Се-

верњачи. Како је запамтио курс ка циљу и знао где се тренутно налази, ослонио се само на те познате податке и летео напред, стално напред.

После извесног времена, Рејд угледа Келн на десној страни. Циљ ће се ускоро појавити! Направио је благ заокрет и, неких педесет минута после напада „месершмита“ 110, обрушио се на Дизелдорф.

ИЗ ВАТРЕ У ВАТРУ

Дочекала га је снажна паљба немачких противавионских оруђа и „ланкастер“

је стао да се тресе од граната које су се распрскавале свуда око њега. Омогућивши својим маневром нишанцији добар положај за дејство, Рејд виде како смртоносни товар бомби пада право на циљ... А тада, летећи мало северније како би избегао противавионску одбрану и даље се оријентишући према Северњачи и Месецу, он узео курс ка Енглеској...

Тек сада је поручник осетио страховит умор од напетости која прати извршавање сложеног задатка, бол од задобијених повреда и малаксалост услед великог губитка крви. Да би повратио снагу, гладно је удицао последњу залиху кисеоника из боце кад овога нагло нестане. Коначно, упркос крајњим напорима да избегне несвестицу, Рејд изненада клону и изгуби свест...

Управљање изрешетаним „ланкастером“ постало је сада главни проблем. Због квара на уређајима, командну палицу је требало стално држати повучену уназад како авион не би изгубио висину и почео да пропада. Машинац и нишанција зато грчевито прихватише палицу, одржавајући апарат на потребној висини.

СИГНАЛ ЗА УЗБУНУ

Неколико пута Рејд је долазио к себи и охрабривао их у настојањима, али би се увек поново онесвестио јер је страшно патио од болних рана и био слеђен од хладноће која је продилара кроз поломљено окно пилотске кабине...

Тада, изнад холандске обале, немачки противавионска одбрана опет дочека „ланкастер“ 61 на његовом тешком повратку у Енглеску и он се још једном нађе усред безбројних црних облачића од експлозија граната... Стално је губио висину... гориво је брзо нестајало... Срећом, на велико одушељење посаде, снопови рефлектора који су се укрштали на небу Енглеске већ су се видели у даљини.

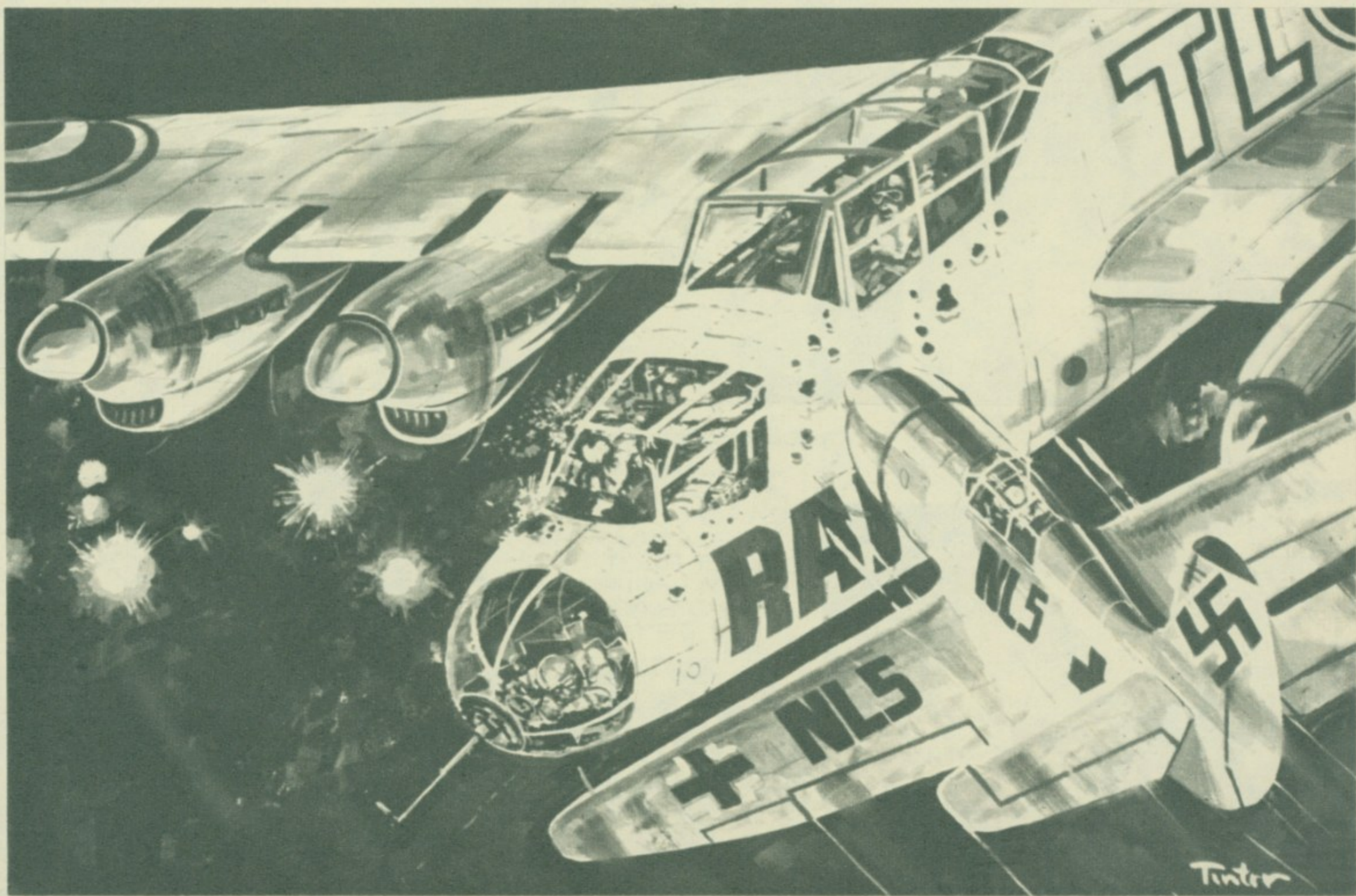
Поручник Рејд је гвозденим вољом успео да присили себе да остане при свести и надлети најближу писту палећи сигнал за узбуну. Сигнал је требало да упозори особље на земљи да је бомбардер тешко оштећен и да постоји опасност од пожара и експлозије при слетању.

Међутим, тек сада је Рејда очекивало највеће искушење. Упркос боловима, знао је да мора остати при себи онолико времена колико је потребно да спусти апарат. Обневидео од крви која му се сливала у очи и низ лице, покушавао је да покрене полугу за спуштање точкова, али је хидраулични систем био уништен митраљеском ватром, док је помоћни такође отказао...

„Ланкастер“ је ипак успео да се спусти на трбух уз застрашујућу шкрипу и хиљаде варница и, срећом, без икаквих трагичних последица које најчешће прате такво слетање. Тада је поручник изгубио свест.

За своју упорност и храброст ваздухопловни поручник Виљем Рејд награђен је високим ратним одликовањем.

Д. П.

ЧИМ ЈЕ ПРЕЛЕТЕО ХОЛАНДСКУ ОБАЛУ, „ЛАНКАСТЕР“ ЈЕ ПОНОВО НАПАДНУТ. БИО ЈЕ ТО ЛОВАЦ „МЕСЕРШМИТ“-110 КОЈИ СЕ У БРИШУЋЕМ ЛЕТУ САСВИМ НЕОЧЕКИВАНО ПОЈАВИО.

ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ ЦОНИЈЕВИ ГОНИОЦИ СТИГЛИ СУ НА СТАНИЦУ...

БРЗО, ТАКУ! МОРАМО ГА НАЌИ ПРЕ НО ШТО НЕКОМ ПРЕДА ФИЛМ...

РАЊЕН ЈЕ! САД НАМ НЕ МОЖЕ ПОБЕЋИ!

У КУПЕУ ...

МОРАМ НЕПДЕ ДА САКРИЈЕМ ФИЛМ...

И СРПЕН ОД ГУБИТКА КРВИ И НАПОРА, ЦОНИ ЈЕ ОСЕТИО ДА МУ НЕДОСТАЈЕ ВАЗДУХА...

ТАКО! ОВО ЈЕ СИГУРНИЈЕ МЕСТО! Г... ГУШИМ СЕ...

И ДОК ГА ЈЕ СВЕЖ ВАЗДУХ МИЛО - ВАО...

ХА! ЕВО ГА!

ТРЕБА ГА БРЗО И ТИХО ОНЕ СПОСОБИТИ!

ЖЕНА ЈЕ НЕШТО СТАВИЛА У СВОЈУ ДУГАЧКУ МУШТИКЛУ...

ДУХУЛА ЈЕ ... И ПОГОДИЛА ЦОНИЈА У ВРАТ...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ПРЕТРАЖИ ГА! ЈА ЋУ ЧУВАТИ СТРАЖУ У ХОДНИКУ! САМО БРЗО...

АЛИ, ПРЕТРЕС ЈЕ БИО БЕЗ РЕЗУЛТАТА...

Н... НЕМОГУЋЕ! НИЈЕ ИМАО ВРЕМЕНА ОСИМ... ЧЕКАЈ, ТАКУ, ТЕЛЕФОНИРАЋУ ГАЗДИ!

ДА... МОГУЋЕ ЈЕ ДА ЈЕ ФИЛМ ПОСЛАО ПОШТОМ У ХИРОШИМУ НА ПОСТ РЕСТАНТ! ДА, УИНИЋЕМО КАКО НАРЕЂУЈЕТЕ!

У ЗОРУ, КАД ЈЕ ВОЗ СТИЗАО У ХИРОШИМУ...

ОХ! СПАВАО САМ КАО ДРОГИРАН! МОЖДА МИ ЈЕ ЛЕКАР НЕШТО ДАО СА СЕРУМОМ ПРОТИВ ТЕТАНУСА...

НУЛА Х

ОПАСНОСТ НА САТУРНУ

ВЕЛИЧАЈЊЕВНИ КОСМИЧКИ БРОД НУЛА Х ЛЕТИ ПРАВО У ПРОПАСТ...

ОМО-ТАЧ ЈЕ ПРОБИЈЕН! УСКОРО ЂЕМО СЕ РАСПАСТИ...

ЈЕДИНИ СПАС НАМ ЈЕ ДА СМАЊИМО БРЗИНУ БРОДА!

ДАЛИ БИЈЕДУ ЈЕ ЗАПРЕТИЛА МНОГО ВЕЉА ОПАСНОСТ...

ОНДА ЈЕ СВЕ СВРШЕНО, БРЕДЕ! НЕМА ВИШЕ НАДЕ!

ПРОЈЕКТИЛИ СА САТУРНА...

... А ИСПОД ПОВРШИНЕ САТУРНА, КАПЕТАН ТРЕВЕРС И ЊЕГОВИ ЉУДИ СЕ УЖАСОМ ПОСМАТРАЈУ...

ОХ! РАЗНЕЖЕ НАШ БРОД!

ПОКУШАЈУ ДА ПРЕКИНЕМ ДОВОД ЕНЕРГИЈЕ...

МОРАМО НЕШТО СМЕСТА ДА УЧИНИМО!

ПРОФЕСОРОВЕ ОЧИ БИЛЕ СУ КАО У ЛУДАКА...

НЕ! НЕ!

СКЛАЊАЈ МИ СЕ С ПУТА!

УНИШТИТЕ ЛИ ОВО, УНИШТИЋЕТЕ ЈЕДИНО ТЕХНОЛОШКО ЧУДО! МИ МОРАМО ДА СЛУЖИМО МАШИНАМА И УЧИМО ОД ЊИХ...

ТРЕНТЕ, ДОСТА ЈЕ БИЛО МУКА КОЈЕ СИ ТИ СТВОРИО!

АААХ!

У ИДУЌЕМ БРОЈУ: ТРЕНТОВ КРАЈ!

ОГРОМНО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА КОНКУРС АУТОМОБИЛСКИХ РЕГИСТАРСКИХ ТАБЛИЦА

РЈ★17-77 IG★33-78 PV★42-81 NA★41-37 NG★25-13

ВЕЛИКИ ЗЛАТНИК ОТИШАО У ПРИБОЈ НА ЛИМУ

На наш наградни конкурс уз РАСПОРЕД ЧАСОВА објављен у броју 922 од 29. августа у коме смо поставили питање: ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ГРАДОВЕ НА РЕГИСТАРСКИМ ТАБЛИЦАМА МОТОРНИХ ВОЗИЛА? стигло је 16.085 одговора. Од тога тачних 13.399.

Ево како гласе тачни одговори:

1. БР — Бар; 2. БП — Бијело Поље; 3. ЧК — Чаковец; 4. ГЖ — Горажде; 5. ГС — Госпић; 6. ИГ — Иванград; 7. КЦ — Копривница; 8. КВ — Краљево; 9. КН — Крапина; 10. КТ — Кутина; 11. ЛИ — Ливно; 12. МА — Макарска; 13. МС — Мурска Собота; 14. НА — Нашице; 15. НГ — Нова Градишка; 16. ПВ — Пљевља; 17. ПЈ — Подујево; 18. СП — Слањска Пожега.

Највећи број читалаца погрешно је код регистрација: МС (Мостар); НГ (Нова Горица); ПЈ (Пријепоље, Птуј, Постојна); Ма (Марибор); КВ (Карловац); БР (Брчко) и др.

Међу тачним одговорима наш специјални жири извукао је на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ: ВЕЛИКИ ЗЛАТНИК у вредности од 68.800 старих динара добио је **АВДУЛАХ ХАСАНАГИЋ**, Бошка Бухе 66, Прибој на Лиму;

II НАГРАДУ: МАЛИ ЗЛАТНИК у вредности од 34.400 старих динара добио је **ДРАГАН КОКОТОВИЋ**, Дечанска 3, Вршац;

III НАГРАДУ: ДВА СРЕБРЊАКА у вредности од 15.400 старих динара добила је **ГОРДАНА ЈАНКОВИЋ**, Влашко Поље, Младеновац.

Због великог интересовања за овај конкурс „ЗАБАВНИК“ је одлучио да повећа број награда и међу тачним одговорима извукао је на срећу још 50 добитника. Них награђујемо са по једном књигом два београдска издавачка предузећа.

„НАРОДНА КЊИГА“ ИЗ БЕОГРАДА,
ШАФАРИКОВА 11, ПОКЛАЊА 30 КЊИГА.

12 књига ЈУГОСЛОВЕНСКИ КЛАСИЦИ добили су: 1. Аница Иванчевић, Пера Сегединца 12/III, Нови Београд; 2. Душко Стојановић, Првомајска 114, Земун; 3. Сејдалија Чаршимаковић, Титова 3/I, Сарајево; 4. Душан Богдановић, Дубоки поток 9, Београд, Шумице; 5. Драган Стојановић, Георги Димитрова 40-а, Врање; 6. Звездана Достанић, Железничка 12, Сремски Карловци; 7. Томислав Лазић, Нова Берачка 33, Рума; 8. Предраг Анђелковић, Балканска 9, Врање; Марија Солумун, Лиман II „НИЗ“ улаз V, стан 100, Нови Сад; 10. Јадранка Астић, Вуковарска 100, Осиек; 11. Гордана Грбац, Народне омладине 13, Зрењанин; 12. Горан Грковић, Црвенка, АПВ.

12 књига ВИБЛИОТЕКА БИСЕРИ — БАЈКЕ добили су: 1. Миодраг Лазић, Церска 133, Београд; 2. Мирјана Лазић, М. Тита 42, Вечеј; 3. Весна Дрљача, Приморска 5, Земун; 4. Владан Гвозденовић, Рентгенова 319, Ниш; 5. Евица Јовановић, Карађорђева 34/2, Вишевац; 6. Јеле на Данко, Горичка 5, Суботица; 7. Весна Мишковић, ул. 763 бр. 11-6, улаз IV, стан 9/II, Карпош II, Скопље; 8. Гордана Комотар, Буре Стругара 15, Београд; 9. Љиљана Арсенић, В. Дугошевића 175/II, Рума; 10. Бисерка Сланкаменац, Југ Богданова 1/17, Зрењанин; 11. Виљана Иванова, ул. 437 бр. 2/12, насеље „Црнице“, Скопље; 12. Ненад Лаличић, Ивана Вујошевића С. 105, стан 49, Титоград.

6 књига циклуса НАРОДНЕ ПЕСМЕ добили су: 1. Ђорђе Лазовић, Маршала Вирјузова 22/III, Београд; 2. Лидија Ђурошевић, Петефи Шандора 2-а, Апатин; 3. Јованка Караџић, Вељка Лукића Курјака 12/II, Београд; 4. Татјана Поповић, Јахоринска 2, Сарајево; 5. Смиљана Јовић, Омладинских бригада 8/31, Нови Београд; 6. Љубиша Поп-Ташкић, Георги Димитрова 20-а, Панчево.

„ВУК КАРАѢИЋ“ ИЗ БЕОГРАДА,
КРАЉЕВИЋА МАРКА 9, ПОКЛАЊА
20 КЊИГА

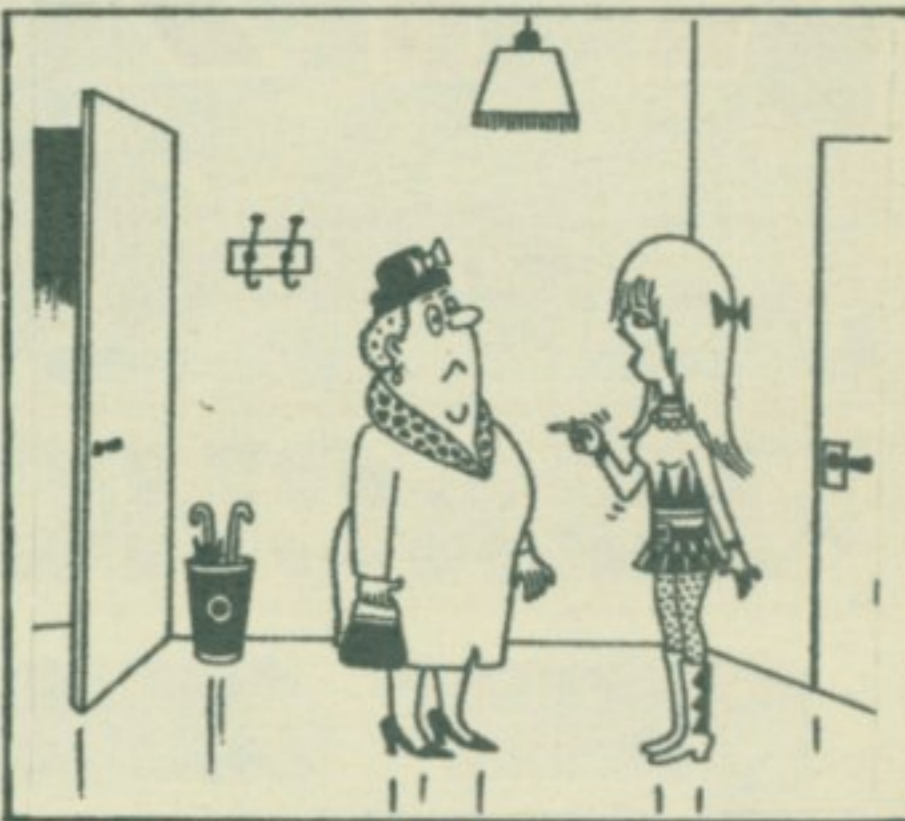
5 књига БИСЕРНА ОБАЛА Хорста Ми на добили су: 1. Зоран Стојановић, Адмирала Гепрата 11/III; 2. Милан Николић, Вуковарска 92, Осиек; 3. Олга Митјевић, Цвијићева 70, Београд; 4. Милица Марзиновић, Патриса Лумумбе 39, Београд; 5. Гордана Миљанић, Маријане Грегоран 66, Београд.

5 књига НОВО ПУТОВАЊЕ ОКО СВЕТА О. Е. Коцебуа добили су: 1. Ангел Милошевић, Ивана Милутиновића 30, Скопље; 2. Радослав Каприш, Буре Јакшића 42, Кикинда; 3. Симеон Крстевски, Мите Трповски 2, Ресен СР Македонија; 4. Зорица Ђерић, Митраљета 105, Батајница; 5. Живан Вукић, Шумица 16, Кикинда.

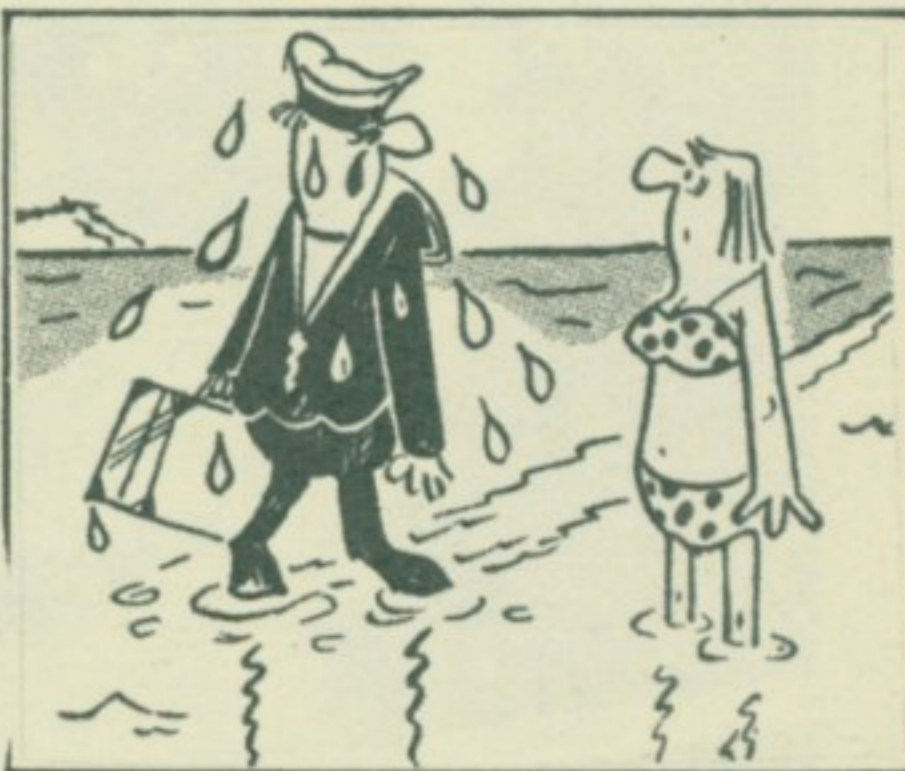
5 књига ОСТРВО ЗАЉУВЉЕНИХ МАЈМУНА Аркади Филдера добили су: 1. Синиша Лазаревић, Народног Фронта 25, Звечан код К. Митровице; 2. Милан Мићин, М. Тита 135-а, Рума; 3. Гордана Манојловић, Стара Колонија 5, Звечан код К. Митровице; 4. Драгана Белосавић, ЈНА 18/III, Ковин; 5. Верица Телеки, Нушићева 32, Сремска Митровица.

5 књига ПОД ГУСАРСКОМ ЗАСТАВОМ Џорџа Видвела добили су: 1. Зоран Илић, ЈНА „Лептир“ I/9, Крушевац; 2. Владимир Верстовшек, Ј. Стојановића 38/7, Београд; 3. Предраг Смиљковић, Дубоки поток 11, Београд; 4. Жица Миљковић, Драге Марковића 11, Пожаревац и 5. Стефче Јанкуловски, Јорго Османовић 13, Битољ.

* ХУМОР *

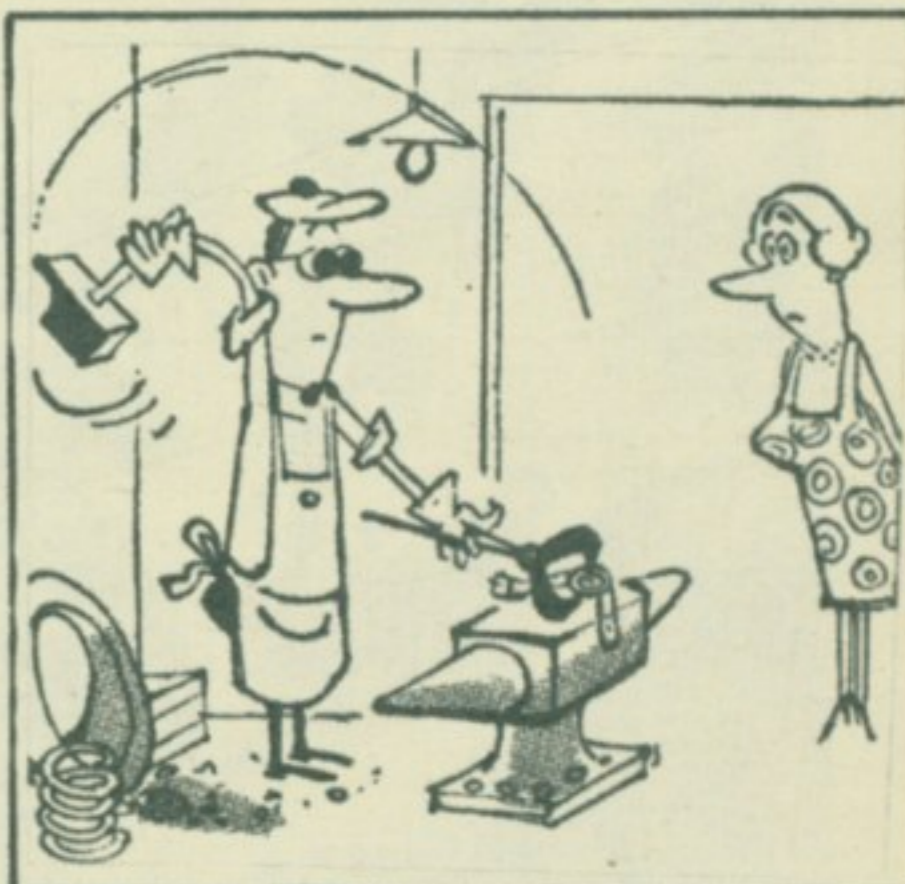
— Мама, нећеш ваљда да изађеш тако смешно одевена!

— Зар никада нисте видели морнара са подморнице који је добио отказ?

— Већ га замишљам на концерти-ма... како продаје улазнице!

— Баш фино што ћеш ти да ми оправаш сат!

GS★22-84 SP★19-32 LI★46-79 BR★38-31 KC★37-95

ТАЈНА ПОРУКА ГЛАСИ: МИНА

То је решење **ТЕШКЕ ТАЈНЕ ПОРУКЕ** која је објављена у броју 917 од 25. јула ове године.

На конкурс је стигло 240 одговора. Од 53 тачна одговора жири је на срећу извукао добитника награде:

Часовник марке „Пољот“ добио је **Ацо Глигоријевић**, Кончарева 16 из Сплита.

Изишла је моја
свеска
број **2**

ОВАЈ ГЕСТ НА ЈЕЗИКУ ГЛУВИХ ЗНАЧИ:

ОТАЦ

То је уједно одговор на питање које смо нашим читаоцима поставили у броју 921 од 22. августа 1989. године: Коју реч представља овај гест на језику глувих?

На конкурс је стигао укупно 171 одговор. Било је разних одговора: „Ваша брига“, „Витола, бркови, врућина, горко, дечак, „дај марамицу“, „здрво“, истина, лепо, младић, мислити, мушко, мирис, муж, „нем сам“, погрешити, „престани да говориш“, „прехлађен сам“, радостан, срећка, слинав, слано, сетити, слатко, човек, човечност, хвала и укус, а свега 9 тачних. **ТАЧАН ОДГОВОР ГЛАСИ: ОТАЦ** или **ТАТА** (оба су узета у обзир приликом извлачења награде).

Од 9 тачних одговора жири је извукао на срећу добитника награде: Часовник марке „Слава“ добила је **Светлана Трајковић**, Тодора од Сталаха 2 из Параћина.

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

УЧЕТВОРО СЕ
КИЛОМЕТРИ БРЖЕ
ПРЕЛАЗЕ

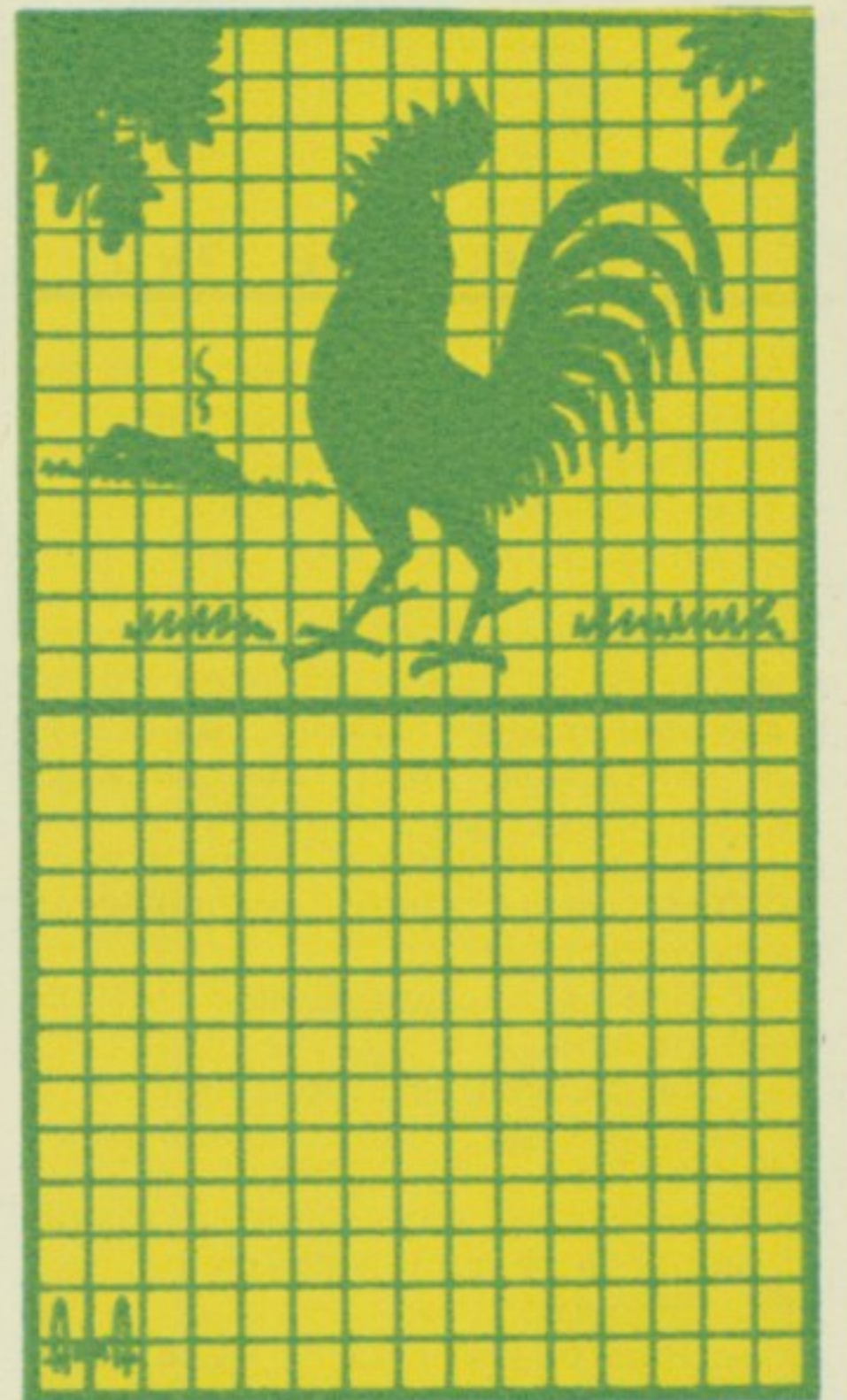
(Финска пословица)

КАПЕТАН Кејт

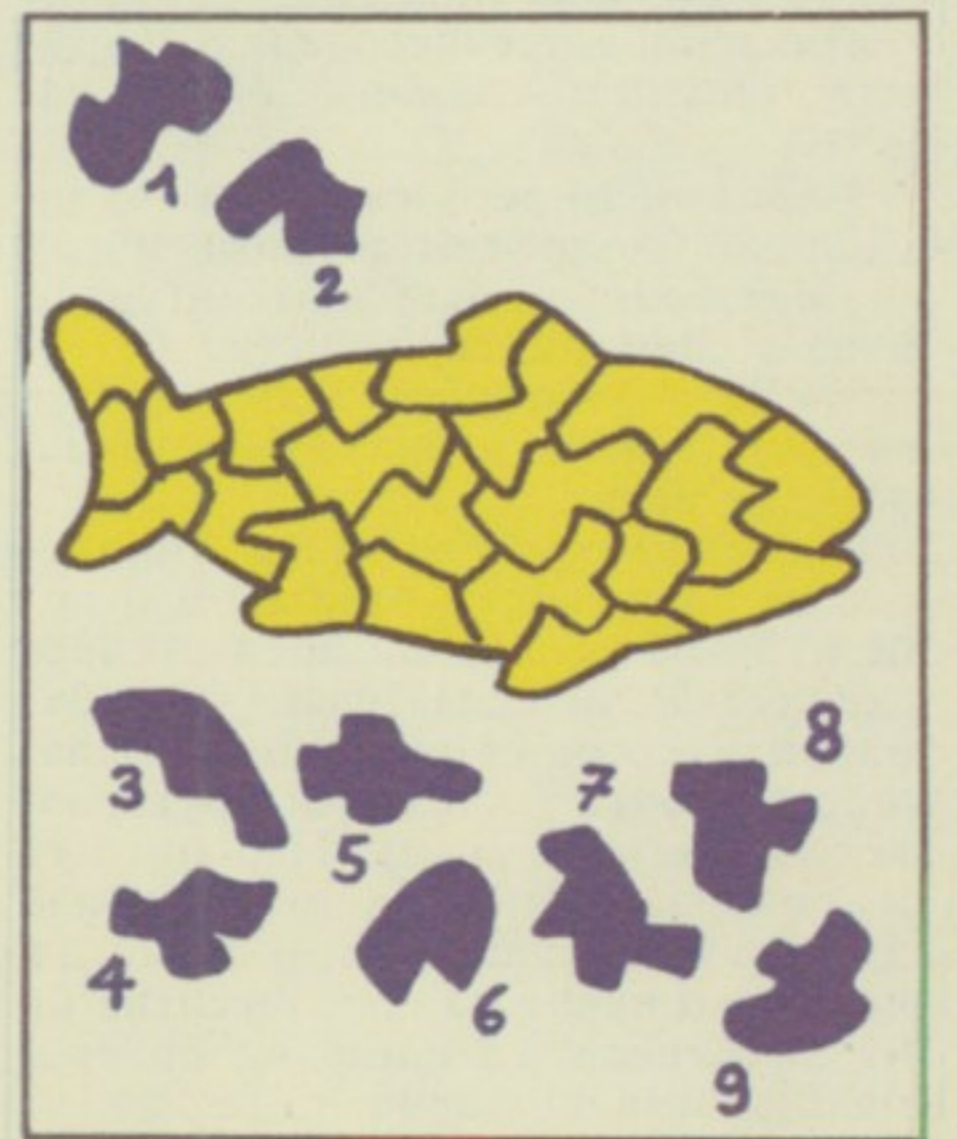
ПЕТАО

Покушајте да прецртате у доњи квадрат силуете овог петла али при том водите рачуна да га учртате у исте квадратиће. Тако ћете добити другог, потпуно истог петла. Ова вежба ће вам помоћи да временом савладате технику цртања.

РИБИЦА НА СКАПАЊЕ

Од ових десет делова разбаца-них око ове рибице неки се садр-же у њој, а неки не. Који су су-вишни? Можете ли да их пронађе-те не исецајући делове?

ОДГОВОР: Делови: 2, 4, 5, 7 и 9.

Последње вече пред полазак Чарлс Маркусон је провео с пријатељем Самом Конрадом.

— Почаствован сам посетом тренутно најславнијег човека на свету — рече Сам задирујући пријатеља. — Реци ми искрено, Чарлсе, бојиш ли се?

— Не, мислим да се не бојим, али ипак... — одговори Маркусон. — Шта мислиш, Саме, на шта ћу на трапати тамо горе?

То нико не зна

— Немам појма. Научници би то требало да знају боље од мене.

— Да се не заваравамо: ни они нити ја немају појма — рече Чарлс.

— Онда можемо само да „филозофирамо“. Ти си први човек који ће крочити ногом на Венеру и уроти нагон за самоодржањем представљаће твоју главну одбрану. Али каква ћеш бића тамо наћи — ако их уопште има? Хоће ли те она извући из свемирског брода и убити? Хоће ли им чинити задовољство да те растргну?

— Шта ти мислиш, Саме? — упита Маркусон.

— Па, Венера је стара планета и на њој сигурно нема нових облика живота. Чак и ако наиђеш на жива бића слична нама, она ће свакако моћи да се зову људима.

— Не знам...
— Нема разлога да не буде тако. Стварајући човечанство природа је применила одређену формулу — начин понашања изграђен на основним инстинктима како би се задовољиле извесне физичке и духовне потребе у складу с одређеним условима. Физичке особине живих бића променљиве су у зависности од различитих географских, геолошких и других услова, духовне такође, али мислим да су духовне и осећајне особине свих високоинтелигентних бића организованих у друштва свуда у свемиру у основи исте.

— Значи, ти верујеш да су људи, уколико бисмо тим именом могли да назовемо остала интелигентна бића у свемиру, свуда исти?

— Да — одговори Сам. — Где год има услова за њихов опстанак, људи су исти.

После извесног времена Маркусон се поздрави са Конрадом и пође кући да се одмори пред свемирски пут. Речи пријатеља су га охрабриле јер он се ипак помало плашио, као што би и сваки други човек на његовом месту. Нарочито га је умиривала мисао Сама Конрада да су људи свуда исти — значи да, чак и ако наиђе на интелигентна бића на Венери, са њима не би требало да има проблема...

Венеријанци

Лет се одвијао према плану и Чарлс Маркусон је после вишемесечног путовања Сунчевим системом увео васионски брод у орбиту Венере, а затим се у погодном тренутку успешно спустио на тајанствену планету.

У незграпном свемирском оделу и са скафандром на глави напустио је лађу, али је био толико исцрпљен напорним летом и спуштањем да је, противно основним правилима свемирске службе, ускоро легао на тло и одмах заспао!...

Кад се пробудио, био је већ увелико дан. Жмиркао је под дневном светлошћу, а тада је изненада, недалеко од места на коме је лежао али ипак на довољној удаљености, угледао — Венеријанце!

Било их је двојица — мушког рода, закључио је Чарлс. Ниског раста, били су обучени у лака, удобна одела живописних боја и нормално су дисали, па и Чарлс опрез-

ЉУДИ СУ СВДУДА ИСТИ

ТОМ ХЕНДОРФ

НА ДРУГИМ ПЛАНЕТАМА ПОСТОЈЕ ЉУДИ ДРУГАЧИЈЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ И ИЗГЛЕДА АЛИ СЛИЧНИХ ОСОБИНА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

но скиде скафандер и васионско одело и врати их у брод. Приметивши да су Венеријанци очигледно разгледали брод док је он спавао, Чарлс за сваки случај припаса електрични пиштољ и пође полако према њима. Један Венеријанац имао је у руци оружје, неку врсту мањег штапа са дршком коју је чврсто стезао, али није учинио никакав покрет који би наводио на помисао да намерава и да га употреби.

Венеријанци су запањујуће личили на Земљане. Имали су бистрозелене, паметне очи којима су радознано посматрали Чарлса и ускоро почели живо да разговарају на чудном, мелодичном језику који је, као и сви земаљски језици, имао мање или више наглашене речи, изражавао одобравање или неслагање или слично.

Све је било у најбољем реду. Реакција Венеријанаца, њихова опрезност, њихови инстинкти били су толико „земаљски“ да је Чарлс с олакшањем одахнуо: донста, људи су свуда исти!

Иако свестан да га највероватније неће потпуно разумети, Чарлс се обрати Венеријанцима показујући на небу правац из кога је долетео:

— Зовем се Чарлс Маркусон. Дозволим са Земље са братским жељама и пријатељским намерама.

Необична ирађевина

Један од Венеријанаца показа руком иза себе и крете полако у том правцу, а затим се осврте ишчекујући и пријатељски се смешети. Чарлс без оклевања пође за њим, задовољан љубазношћу и гостољубивошћу Венеријанаца.

После десетак минута хода стигоше до брежуљка испод кога се у долини видело велико насеље, необичан град. На брежуљку је била кућа, али каква! Није личила ни на шта што је Маркусон икад видео или о чему је читао! Била је савршено четвртастог облика, дужине око осам, висине око три метра, без врата и прозора и без присуства било каквог украса! Поред ње је била још једна кућица, знатно мања, која је вероватно служила као остава.

Врата су наравно постојала, али само као део зида који се отварао према унутра на лак притисак. Кад је ушао, Чарлс је био изненађен одсуством видљивог извора светлости, па ипак је једина просторија куће била осветљена савршено равномерно, благом светлошћу. Иако намештај у просторији није нимало личио на земаљски, није било ника-

сту чудног, почасног госта кога за сад нису желели ни са ким да деле, што је забављало Маркусона и он није журио да упозна и друге који су живели у граду, сматрајући да за то има времена. Осим тога, његови домаћини су му за почетак били сасвим довољни.

Једино га је чудило што, иако су иначе били изузетно пажљиви и учтиви, Венеријанци нису престали да буду и неповерљиви: никад му се нису обојица приближавали, један је увек стајао позади спреман да употреби мало оружје у случају потребе, иако је он још прве вечери скинуо и одложио свој пиштољ сматрајући да ће овај гест поверења бити узвраћен. Како то није био случај, Чарлс је био разочаран али не и обесхрабрен.

Одакле долазиш?

А онда је дошао дан који је Чарлс с нестрпљењем очекивао, дан кад су Венеријанци показали жељу да се спријатеље с њим. Један од њих преузео је иницијативу и после извесног времена Маркусон је схватио шта он жели да сазна: интересовало га је одакле у ствари Чарлс долази.

Споразумевање је у почетку било веома тешко. Чарлс је најпре исписао реч „Земља“ на металној таблици за писање, а кад Венеријанци нису показали да им је јасно о чему се ради, нацртао је Сунчев систем и показао им место које у њему заузима Земља. Венеријанац је затим написао нешто на таблици служећи се чудним, хијероглифским знацима, показао Земљу на Чарлсовој слици и онда изговорио реч. Тако је Маркусон почео полако да учи језик Венере.

СТРАХ, УЖАС, ЈЕЗУ — СВЕ ЈЕ ТО МАРКУСОН ОСЕТИО У ЈЕДНОМ ТРЕНУТКУ

Учење језика било је веома тешко. Најлакши начин споразумевања било је цртање и кад је Маркусон показао венеријанско боравиште у коме се налазио, а затим нацртао кућу на Земљи, његови домаћини су се живо заинтересовали и знацима изразили жељу да виде детаље, па је Чарлс доцртао собе, намештај и неколико скица фасада и кровова и тек тад су Венеријанци изгледали сасвим задовољни.

Кућа за Земљанина

Неколико дана после цртања куће са Земље, Маркусон су Венеријанци позвали да изиђе напоље и он је угледао нешто што је сматрао правим чудом: у близини куће његових домаћина била је права правцата кућа у земаљском смислу речи!

Венеријанци су пажљиво посматрали Чарлса да би видели његову реакцију и били су очевидно задовољни кад су закључили да је она повољна. У ствари, Маркусон је био толико запањен невероватном брзином и тачношћу са којом је кућа саграђена, да је потпуно занемео. Свака ситуација са његовом нацрта била је прецизно обрађена: намештај, теписи, лампе, тапети — све је то било толико верно да се Чарлс заиста осећао као код куће.

„Они су далеко испред нас по знањима и техници. У поређењу са њима ми смо деца. Наука о којој ми и не сањамо овде је сасвим обична ствар“ — размишљао је он. — „Али Сам Конрад био је у праву. Они су људи и у основи нису другачији од нас“.

На очигледно задовољство Венеријанаца, Маркусон се још исте вечери преселио у своју нову кућу и легао у кревет на коме би му сваки Земљанин позавидео. За то време, Венеријанци су га задовољно посматрали и непрекидно разговарали на свом мелодичном језику и срећа што се све тако лепо свршило могла се запазити у тону њихових гласова.

Чарлс је пре спавања дуго проучавао писани језик Венере и прилично напредовао разгледајући узане, дугуљасте књиге које су му Венеријанци дали. Већ је могао да схвати поједине изразе, па и читаве реченице, нарочито оне које су се односиле на становање, исхрану и слично.

Закључио је да је већ време да прошири област својих истраживања цивилизације Венере и одлучио да сутра затражи од својих домаћина да га одведу у град у долини.

Решетке

Али људи из града дошли су њему у посету. Устао је следећег јутра и нашао доручак на столу. Али док је седао за сто, кроз прозор је приметно нешто необично. Устао је и изашао испред куће.

Венеријанци су били ту — стотине њих, а многи су тек пристизали из града у долини.

Језа какву никад није осетио изненада захвати Маркусона. Видео је решетке којима је био ограђен — био је то прави кавез изнад и око целе куће — и таблу на њима на којој је венеријанским словима, која је са ужасом превео, било написано: **СТВОРЕЊЕ СА ЗЕМЉЕ У СВОМ ПРИРОДНОМ БОРАВИШТУ!!!**

Видео је Венеријанце како пиље у њега и тек онда схватио пуну, језиву истинитост Конрадових речи: **Људи су свуда исти.**

Дивље је шчепао решетке кавеза. А онда је вриснуо.

ТУНГА И ШРНИИ ЖДРЕБАЦ

ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА СЕ СРЕЋА ОКРЕЊЕ КОДАМУ...

...АЛИ ТУНГА ЈЕ, ИАКО ГА ЈЕ РАНА НА НОЗИ БОЛЕЛА, ОДБИО НАПАД...

ТАК!

ШАСРНО ЈЕ СВОМ ОНАГОМ НА КОДАМУ...

ТУП!

...И ИЗБИО МУ МОТКУ...

ТАК!

ЗАР ЋЕ ТУНГА ПОБЕДИТИ ЊИХОВУ ВОЈУ?

БОРБА ЈОШ НИЈЕ ЗАВРШЕНА! САД ЋЕМО РУКАМА!

ХЕЈ! СВУРГИ СУ НАПАЛИ НАШ ЛОГОР... ЗАРОБИЛИ ОХАМУ!

ШТА?

ОХАМА ЗАРОБЛЕНА!!! А ШТА ЈЕ С НОУНОМ? МОРАМ ГА НАЋИ...

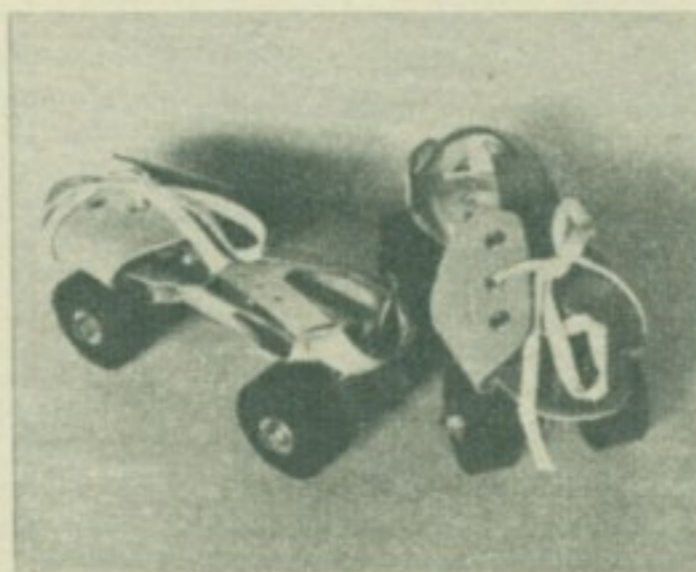

ТУНГА...ПОБЕКИ ЋЕ!

ЗАУСТАВИТЕ ГА! ЗАР ДА НАМ ПОБЕРНЕ!!!

ПОДСЕТНИК

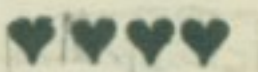

„Ролше“ са точковима који не праве ларму наћи ћете у продавници „Словенијаспорт“, Трг Маркса и Енгелса 2. Цена 65.— дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ДЗУМ РАМ

Ова композиција Корнелија Ковача са последњег београдског фестивала имала је највише успеха и постала највише извођен и слушан шлагер. Млади Сарајлија крупним корацима иде ка врху листе наших најбољих композитора. На плочи коју је издао РТБ поред песме „Дзум рам“ налази се и „Соната“, веома лепа мелодија коју је такође компоновао Ковач и која стиче све већу популарност. Цена је 8 Н. Д.

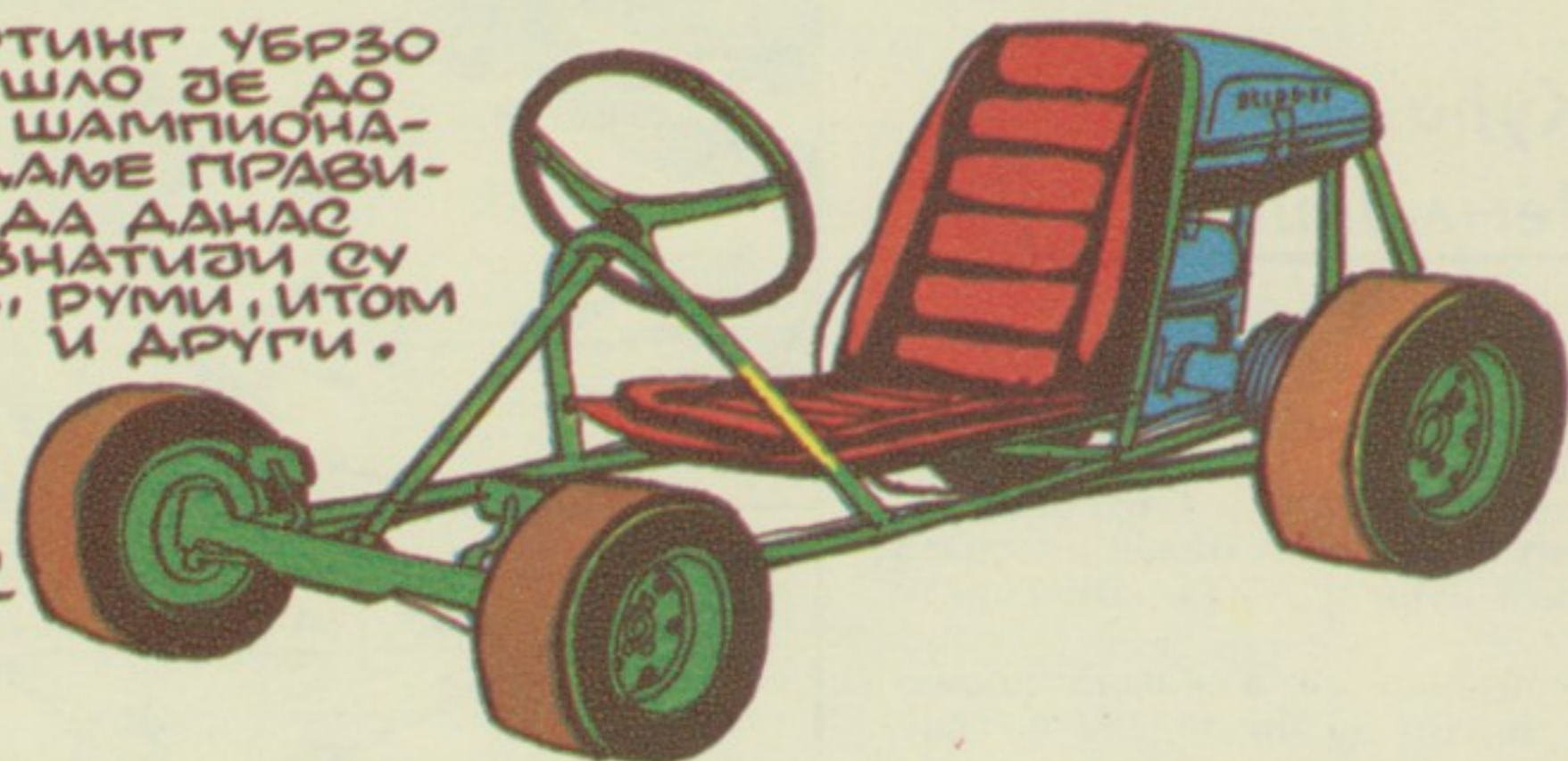
DZUM-RAM

КАРТИНГ

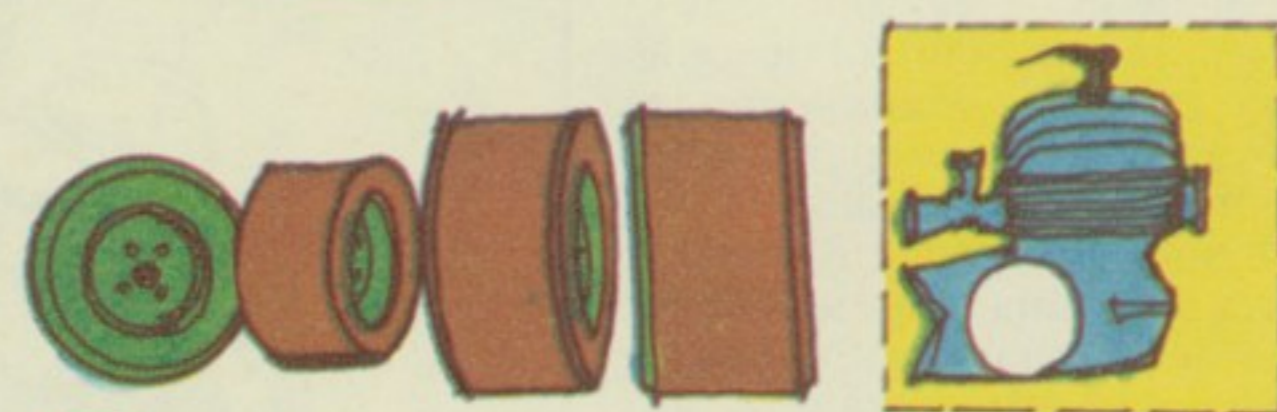
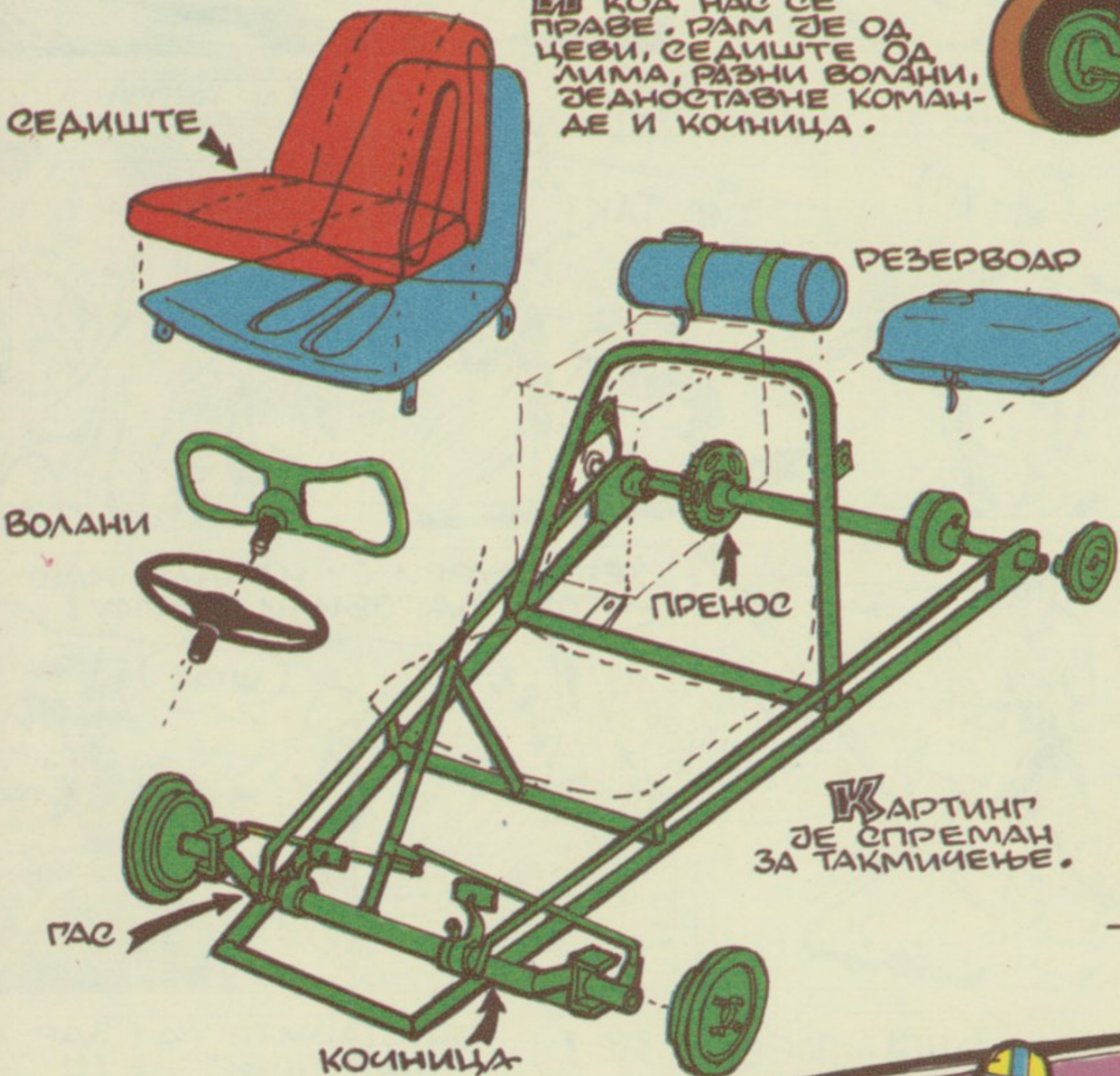

ГО-КАРТ ИЛИ КАРТИНГ ИЗМИСЛИЛИ СУ АМЕРИКАНЦИ ПЕДЕСЕТИХ ГОДИНА. ПРВИ КАРТИНГИ СУ БИЛИ НАПРАВЉЕНИ ОД ДЕЛОВА КОСИЛИЦЕ ЗА ТРАВУ И ТО НА ПРИНЦИПУ „УРАДИ САМ“.

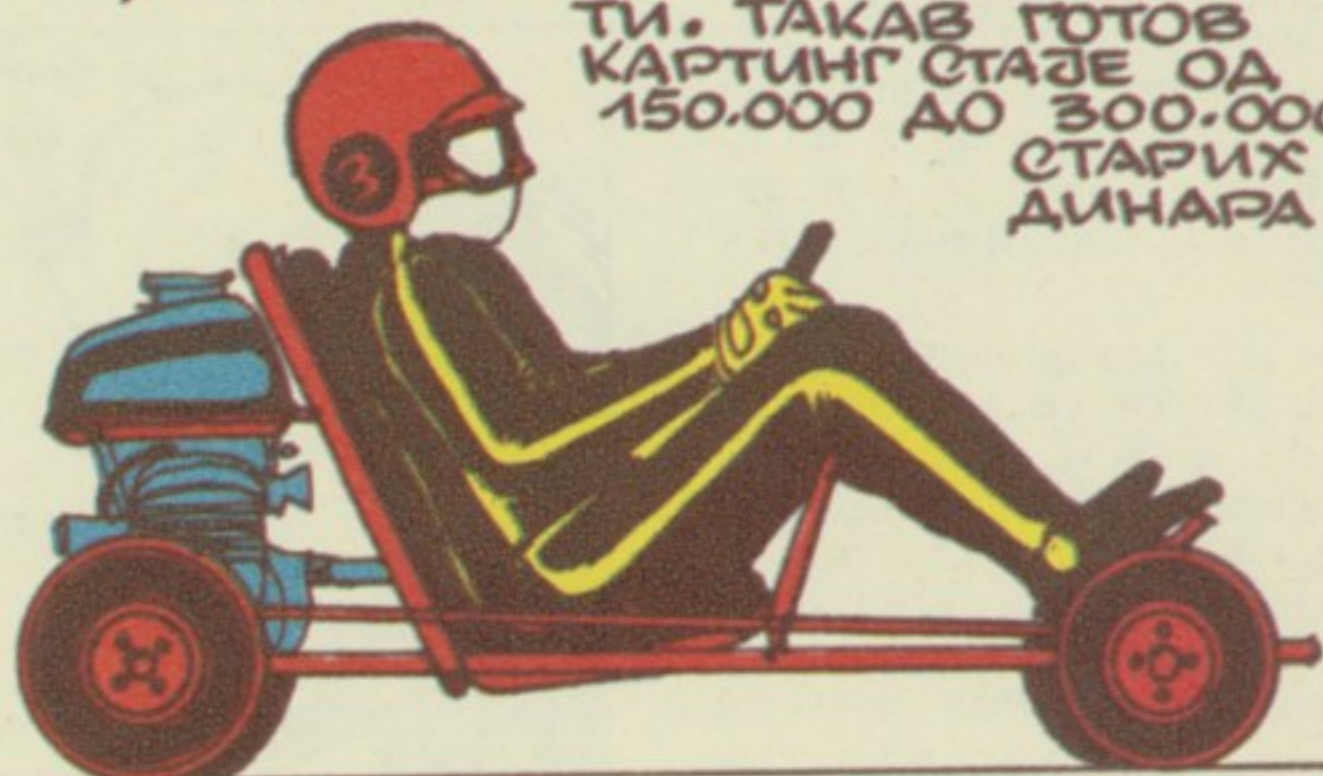
ПОШТО ЈЕ КАРТИНГ УБРЗО ОСВОЈИО СВЕТ, ДОШЛО ЈЕ ДО КЛАСИФИКАЦИЈА И ШАМПИОНАТА. КАРТИНГЕ СУ И ДАЛЕ ПРАВИЛИ САМИ ВОЗАЧИ, МАДА ДАНАС ИМА И ГОТОВИХ, НАЈПОЗНАТИЈИ СУ ИТАЛИЈАНСКИ: ПАРИЛА, РУМИ, ИТОМ И ДРУГИ.

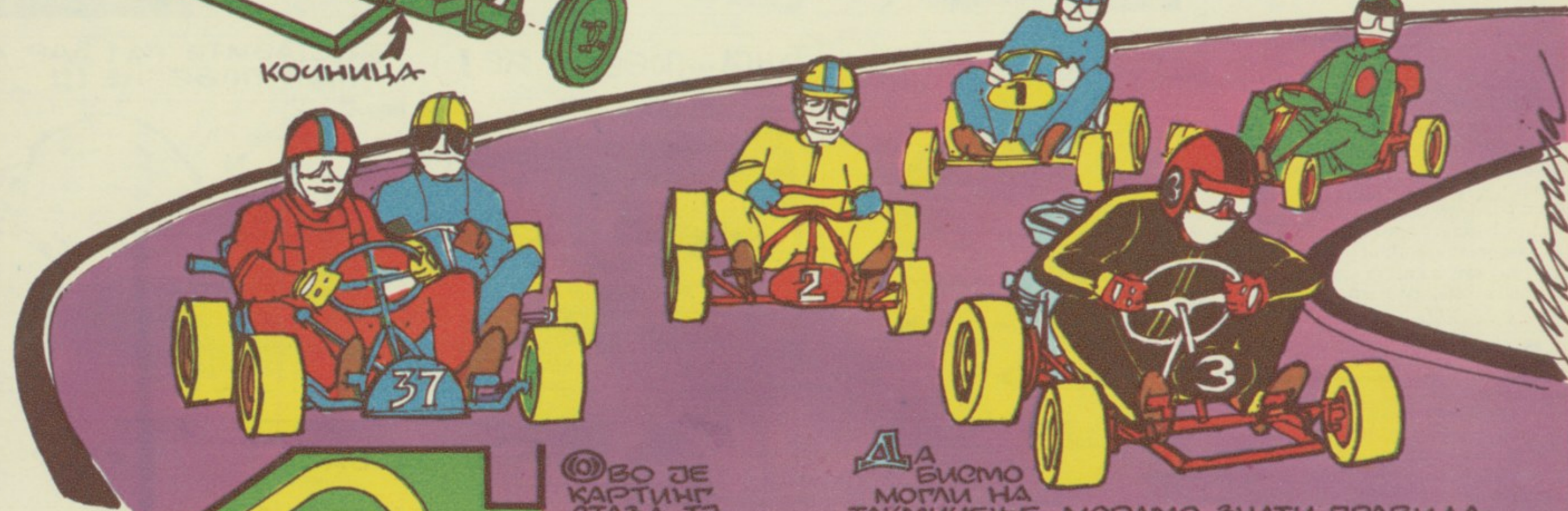
И КОД НАС СЕ ПРАВЕ. РАМ ЈЕ ОД ЦЕВИ, СЕДИШТЕ ОД ЛИМА, РАЗНИ ВОЛАНИ, ЗЕДНОСТАВНЕ КОМАНДЕ И КОЧИЦА.

БРЗИНСКЕ ГУМЕ, ДВЕ МАЊЕ И ДВЕ ВЕЋЕ, КАО И МОТОР ОД МОТОЦИКЛА МОРАЈУ СЕ ПОСЕБНО КУПИТИ. ТАКАВ ГОТОВ КАРТИНГ СТАЈЕ ОД 150.000 ДО 300.000 СТАРИХ ДИНАРА.

КАРТИНГ ЈЕ СПРЕМАН ЗА ТАКМИЧЕЊЕ.

ОВО ЈЕ КАРТИНГ СТАЗА, ТЈ. СТАЗА АМА ЗАПРЕБ ПО ПРОПИСИМА АМСЗ. УСКОРО ЋЕ СЕ ГРАДИТИ СЛИЧНА И У БЕОГРАДУ, У ОКВИРУ НОВООСНОВАНОГ КАРТИНГ КЛУБА.

ДА БИСМО МОГЛИ НА ТАКМИЧЕЊЕ, МОРАМО ЗНАТИ ПРАВИЛА АМСЗ ЗА КАРТИНГ. КОД НАС ПОСТОЈЕ ДВЕ НАЦИОНАЛНЕ КЛАСЕ: КЛАСА А - МОТОР ОД 100 ССТ БЕЗ МЕЊАЧА, ТЕЖАК ДО 120 КГ. ЗА БОДОВАЊЕ У ТРЦИ УЧЕСТВУЈЕ НАЈМАЊЕ ДВАНАЕСТ ВОЗИЛА. СТАЗА НЕ ДУЖА ОД 1200 МЕТРА, НЕ КРАКА ОД 400 М. УСПОН И ПАД НЕ ВЕЋИ ОД 3°. СТАЗА СЕ ВОЗИ НАЈМАЊЕ 5000 М. СТАРТ ЛЕТЕРИ, У ФИНАЛНОЈ БОРБИ НАЈМАЊЕ 8.000 М. КЛАСА Б - МОТОР 125 ССТ С МЕЊАЧЕМ, ТЕЖАК ДО 140 КГ, ЗА БОДОВАЊЕ НАЈМАЊЕ ШЕСТ УЧЕСНИКА, ТРКА (СТАЗА) НАЈМАЊЕ 4000 М. У ФИНАЛНИМ БОРБАМА НАЈМАЊЕ 6000 М.

АКО ЖЕЛИТЕ ДА ВАМ НЕКО ПОМОГНЕ ПРИ ИЗРАДИ КАРТИНГА ИЛИ САМО ДА ИХ ВОЗИТЕ, ОБРАТИТЕ СЕ ИЛИ УЧЛАНИТЕ У НОВООСНОВАНИ КАРТИНГ КЛУБ, БЕОГРАД, ТАБАНОВАЧКА 5. ЧЛАНОВИ ЋЕ ТРЕНИРАТИ НА ВОЗИЛИМА, А ИМА И РЕЗЕРВНИХ РАМОВА. ДРУГАРИ, УДРУЖИТЕ СЕ!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да се дописујем са вама. Мој хоби: скупљање салвета, разгледница, кандит маркица. Желела бих да мењам салвете. Ученица сам III/3 разр. осн. школе. Нада Ђурић, М. Тита 87, Ванатски Карловац.

Од 7. године читам Забавник. Желела бих да се дописујем са децама и девојчицама из појединих земаља, који такође прате Забавник. Мој хоби је скупљање салвета и „Кандит“ маркица. Имам 9 година. Зорица Панић, Петра Драпшина 27, Ванатски Карловац.

Имам 13 година, ученица сам VII разреда Осн. шк. „Филип Вишњић“ у Београду. Скупљам: салвете, аутограме глумаца и певача, марке и значке. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље и СССР. Мирјана Кукин, Жарка Зрењанина 32а, Београд.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Рођена сам 1960. год. и идем у III разред основне школе. Верница Новаковић, Драгољуба Поповића 6, Лозница.

Завршила сам V разред Основне школе „Моша Пијаде“ у Великој Плани, али се налазим на лечењу у Словенији. Скупљам: марке, салвете и стари новац. Језик дописивања српскохрватски и руски. Имам 12 година. Бранислава Поповић, Болница Валдолтра (павиљон Ц), п. Анкаран при Копру, Словенија.

Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам честитке, разгледнице и салвете. Душанка Мишковић, Страхиња Бана 33а, Београд.

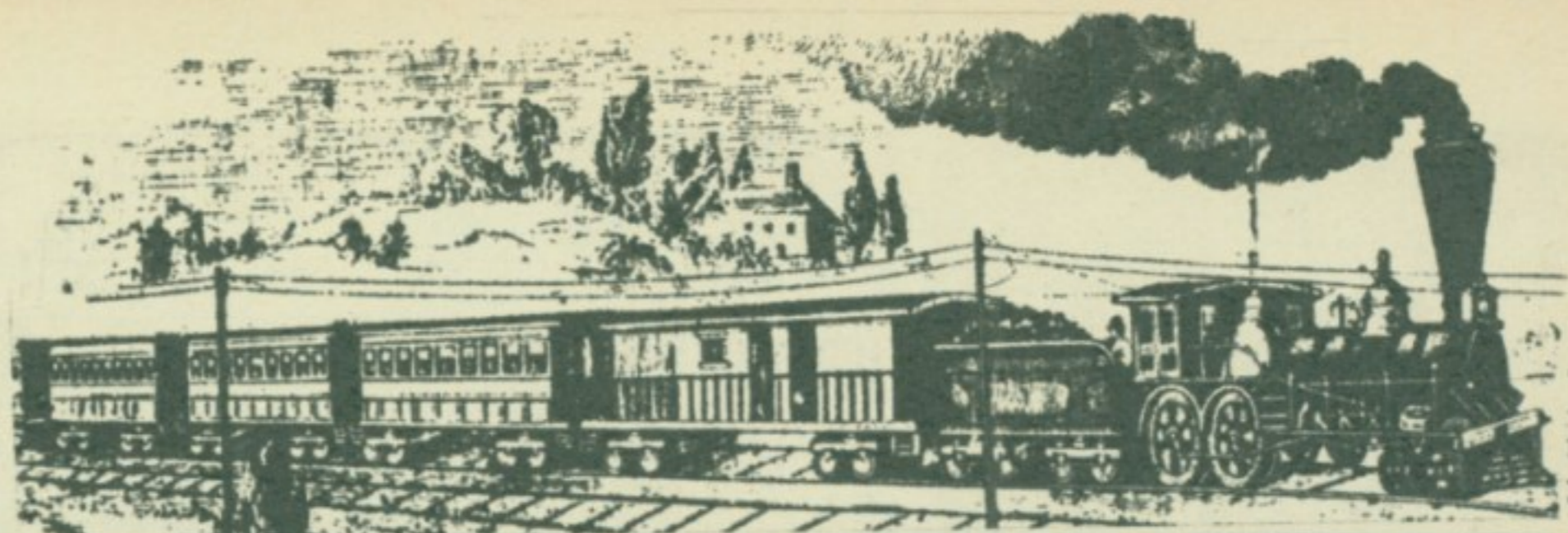
Имам 14 година. Навијам за „Сарајево“. Од народне музике обожавам Недељка Вилкића, од забавне Мишу Ковача. Мој хоби је скупљање маркица. Мислим да ће се моја жеља испунити и унапред вам захваљујем. Језик дописивања: српскохрватски и руски. Ђорђе Биљановић, Дечје одмаралиште Ваковићи, з.п. Фојница.

Имам 12 година, желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за ФК „Динамо“. Хоби ми је скупљање значака и разгледница. Јосип Јеловић, Дјечја болница за ТВЦ, Ваковићи код Фојнице.

Имам 11 година и идем у V разред осн. школе. Желим да се дописујем са другарицама из наше земље. Скупљам салвете и слике певача. Ормела Дамјановић, Омешћукова 32, Мостар.

Имам 12 година и завршила сам V разред. Желела бих да се дописујем са другарицама широм Југославије, а највише са другарицама из Београда, Загреб, Задра и Сплита. Хоби ми је скупљање разгледница. Волим народну музику и навијам за „Динамо“. Марија Бил, Лева бара 66, Вуковар.

Нае две другарице желимо да се дописујемо с вршњацима широм наше земље. Идемо у VIII разред. Хоби нам је скупљање салвета и разгледница. Душица Бркић, Штросмајерова 25/2 и Загорка Станковић, Штросмајерова 25/12, Светозарево.

МАЛА ПОШТА

ЗАБАВНИКОВИ ПОВЕРЕНИЦИ

Молим вас да од следећег броја вашег листа „Политикин забавник“ шаљете по 41 примерак на адресу:

Основна школа „Сретен Младеновић“, Лужнице зп. Церовац, повереник Златија Миловановић.

Наша продајна служба слаће Вам Забавник. Захваљујемо на труду.

Користимо прилику да напоменемо: другови и другарице који желе да буду повереници „Политикиног забавника“ у школама треба да нам се обрате што пре. Доћиће провизију 12%.

ДЗУМ-РАМ

Редовно купујем твој лист и веома ми се свиђа. Видим да другима чиниш услуге, па бих те замолио да у следећем броју Политикиног забавника објавиш песму „Зум-рам“.

Мирјана Станојев, Максима Горког 25, Срем. Митровица

Ево текста песме Зум-рам која прича о томе како смо мраве научили да певају и како мрави нас нису научили да радимо. Речи за њу написао је Адам Блеквић, а музику Корнелије Ковач.

Десет дана уче мрави ову песмицу,
малу.
Наши ђаци сваког часа брзо схватају све.
Десет дана вредни мрави нису знали за шалу:
С мало муке, мало буке, ево песмице те:

Зум-рам, зума дара дам, чујте њихов звонки глас.
Зум-рам, зума дара дам, много бољи су од нас.

Десет дана ти нас мрави уче како се ради.
Желе они да нам тако врате пажњу и дуг.
Десет дана кажу мрави: снажни сте и млади.
Али ваше знање све је мање, иде стално у круг.
(Опет рефрен: Зум-рам...)

ПРВА ЖЕНА КОСМОНАУТ

Драги Забавниче

Одговори ми на неколико питања: Како се зове жена која је прва полетела у космос, да ли се још бави тиме?

Мирјана Крстић, ученица II разр. осн. шк. „Јован Микић“, Суботица.

Прва жена која је остварила орбитални лет око Земље је Валентина Терјешкова. Рођена је 1937. у Масленикову, Јарославска област, СССР. Од 1955. била је радница у текстилној фабрици, завршила је текстилни техникум. Године 1959. постала је падобранка у јарославском падобранском клубу (126 скокова), а 1962. изабрана за космонаута. Од 16. до 19. јуна 1963. на космичком броду-сателиту ВОСТОК 6 облетела је Земљу 48 пута за 70 час и 50 секунди

прешавши око 2 милиона километара. У орбити је била заједно са ВОСТОКОМ 5 у коме је летео космонаут Биковски. Године 1963. удала се за космонаута Николајева. Има кћер Љиљану којој је 5 година. Има војни чин капетана. Шести је по реду совјетски и десети светски космонаут.

Валентина и даље учествује у припремама за космичке летове, а постала је и председник Совјетског комитета жена тако да путује доста по свету.

ПРЕПИСАНА ШАЛА

У 923. броју „Забавника“ објавили смо малу шалу „Мирко и његов друг“ коју нам је послао Фрањо М. Уједно смо га замолили да нам дописницом јави да ли је шалу сам измислио и, ако је тако, обећали му хонорар од 3000 ст. динара. Међутим, он нам се није јавио, али смо зато примили равно 25 писама у којима читаоци поручују Фрањи да је шалу преписао!

ДЕНИСОВЕ АВАНТУРЕ

Драга редакцијо, молим вас да ми одговорите: где могу да купим комплет свеску с Денисовим авантурама?

Зоран Ђокић, село Мрамор код Ниша

Зорану и многобројним читаоцима који су нам се јавили писмено или телефонском марамо да одговоримо да прве свеске с Денисовим авантурама, на жалост, више нема. Продата је до последњег при мерка. Али...

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

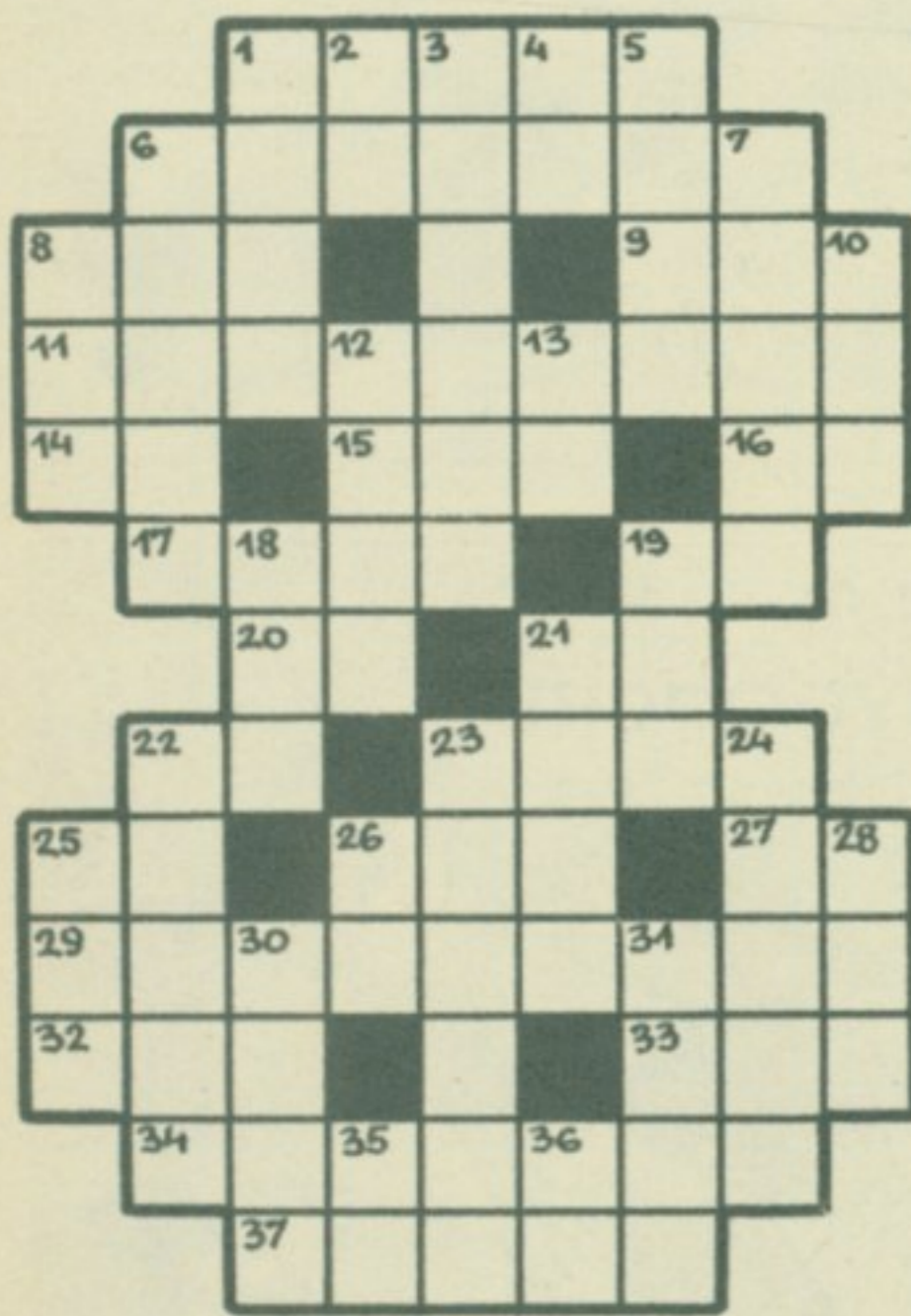
Водоравно: 1) домаћа птица, 6) италијански епски песник („Бијесни Роландо“), 8) језеро у Северној Америци, 9) врста врбе, 11) електронски рачунар, 14) део коњске опреме, 15) оквир, 16) хемијски знак за радијум, 17) мера за папир, 19) предлог, 20) скраћеница за „ове

године“, 21) музичка нота, 22) митолошки бог подземља, 23) освежавајући напитај, 25) име глумца и певача Монтана, 26) усамљен, 27) неодавен, 29) справа за мерење притиска, 32) име певачице Фиццералд, 33) узвик, 34) рашчлањавање, 37) пројектована пруга.

Усправно: 1) полуострво у јужном делу СССР, 2) два самогласника, 3) планина у Македонији, 4) кост (мед.), 5) део старе ратничке опреме, 6) мирис, 7) званична потврда преписа, 8) летовалиште у близини Опатије, 10) врста папагаја, 12) град у Чехословачкој, 13) разум, 18) сродство, 19) трезор, 21) део тела, 22) планина у близини Београда, 23) пустињска товарна животиња, 24) биљка сувих предела Америке, 25) назив, 26) један зачин, 28) народно коло, 30) град у Француској, 31) поставка, 35) мера за површину, 36) историјско место у Малој Азији.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Сена, 5) оаза, 9) Прокофјев, 10) раст, 11) Саба, 12) ет, 13) аве, 15) ал, 16) мак, 18) ета, и, а, 20) Лил, 22) нит, 24) телефон, 26) сок, 27) бод, в, в, 29) акси, 31) аге, 33) рс, 35) ето, 37) он, 38) алас, 40) поре, 42) километар, 43) аван, 44) тона.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фех 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22.711.

WALT
DISNEY

МИКИ

